

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Ἰππῆς

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἵππευσίν τισι,
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παχάκως·
 5 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.)

SCHOLIA IN EQUITES.

(Ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοι-
 βαίων προσώπων ἀρχεται. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοί
 τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑκατὸν ἐνεήκοντα τρεῖς, ὧν
 τελευταῖος

10 καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.

μεθ' οὓς καθ' ὑποβολὴν ἐπικοί, τούτέστι δακτυλικοί
 ἐξάμετροι πέντε. ἐξῆς δὲ πάλιν ἐν εἰσθεσίαι ἰαμβικοί
 ὅμοιοι μ'. ἐν ἐκθέσει δὲ τούτων στίχοι τροχαῖκοι τετρά-
 μετροι καταληκτικοὶ πέντε. ὧν τελευταῖος

15 ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεις παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ
 τελευταίου στίχου κορωνίς.)

1. (Ἰατταταιῆς : Σχελιασμὸν δηλοῖ αὐτό τε τοῦτο
 καὶ τὸ ἐξῆς. εἶκοι δὲ ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένους ὁ
 20 προκαμῶν ἐν Πύλῳ, διὰ τοῦτο. Ἄλλως, σχελιαστικὸν
 τὸ ῥῆμα, παρεπιγραφῆ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ
 γίνεται τοῖς σχήμασιν. ἔστι δὲ εἰς τῶν προειρημένων
 δῆθεν οἰκετῶν ἀποδουρόμενος τὸν ἕτερον.)

2. Παφλαγόνα : (Τὸν Κλέωνα ὡς δημοτικὸν οἰκέτην.
 25 Παφλαγόνα δὲ οὐ τῷ γένει, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπάφαζεν ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, νεώνητον δὲ, τὸν νεωστὶ καταξωθέντα
 τῆς ἀρχῆς.) Παφλαγόνα τὸν Κλέωνα διὰ τὸ τῆς φωνῆς
 ἀπῆχες ἀπὸ τοῦ παφλάζειν ὠνόμασεν. ἔφην γὰρ ὅτι
 ξένος ὧν ἐπολιτεύσατο. οὐκ οἶδεν οὖν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ
 30 βάρβαρον.

τὸν νεώνητον : Τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ
 γένους ἦν Ἀθηναῖος, (ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὸς τῇ
 πολιτείᾳ, ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι) καὶ τῶν Ἀθηναίων
 καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεῦναι αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ
 35 πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων
 τὸν Κλέωνα, πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον
 πιστεῦναι τοῖς οἰκοὶ γεννηθεῖσι (καὶ τραφεῖσιν ἢ οὓς ἂν
 κτησώμεθα πριάμενοι. Ἄλλως, ὅτι νεωστὶ τῇ δημαγω-
 γίᾳ προσῆλθε. τὸ δὲ ἐξῆς, κακὸν κακῶς ἀπολέσειαν οἱ
 40 θεοὶ τὸν Παφλαγόνα τὸν νεώνητον.)

3. (αὐταῖσι βουλαῖς : Ἄττικὸν τὸ σχῆμα καὶ ἡ
 σύνταξις τοῦ λόγου, ὡς εἰ λέγομεν, αὐτοῖς ὄπλοις,
 αὐτοῖς ἵπποις, λείπει δὲ ἡ σύν πρόθεσις.)

4. εἰσῆρρησεν : Ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν.
 45 ὡς βία καὶ ἀναίδως αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος.
 (Ἄττικῆ δὲ ἡ λέξις, ἐν ἑνίοις δὲ ἀντιγράφοις εἰσεφῆρσε
 γράφεται, δηλοῦσης τῆς λέξεως τὸ ἐπεπήδησεν, ἔτι δὲ
 καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν. — Ἄλλως, μετὰ φθορᾶς
 παρεγένετο. V.)

SCHOLIA ARISTOPHANIS.

5. πληγαῖς : ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα. (τὸ δὲ
 προστρέβεται ἀντὶ τοῦ) κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται
 καὶ προσποιεῖται. R. V.

6. πρῶτος Παφλαγόνων : Ὡς πάντων μὲν ὄντων
 πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος.

7. αὐταῖσι διαβολαῖς : (Ὅμοιον καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα
 τῷ αὐταῖσι βουλαῖς, τοῦτο δὲ εἶπεν,) ἐπεὶ διαβάλλων ὁ
 Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγούς καὶ προσκρούων τῷ
 δήμῳ εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησε.

8. πρόσελθ' : πλησίασον, ἐγγὺς ἔλθέ. R.

9. ξυναυλίαν : (Ξυναυλία καλεῖται θταν δύο αὐληταὶ
 τὸ αὐτὸ λέγουσιν. ὁ δὲ Ὀλυμπος μουσικός ἦν, Μαρσίου
 μαθητῆς. ἔγραψε δὲ αὐλητικούς καὶ θρηνητικούς νό-
 μους. Ἄλλως, ξυναυλία λέγεται θταν κιθάρα καὶ αὐ-
 λὸς συμφωνῆ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. 15
 Ὀλυμπος δὲ μαθητῆς γέγονε Μαρσίου περὶ τὴν αὐλη-
 τικὴν ἀριστος, καὶ αὐτὸς δυστυχῆσας διὰ μουσικὴν.
 καθάπερ οὖν Ὀλυμπος εὔρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς
 ὅμοια καὶ ὡσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδουρώμεθα.) μιμησώ-
 μεθα οὖν ἐν τῷ θρηνεῖν τὴν συναυλίαν Ὀλύμπου καὶ ὡς 20
 ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδουρώμεθα. R. κοινωνίαν. τούτέστιν
 ἀποδουρώμεθα ὁμοῖα. V.

10. μὴ μῦ : (Ὅμοφωνοῦσιν ἀμφοτέροι μύζοντες.
 τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικόν. ἔστι δὲ ἱαμβὸς ἔχων τὸ μὲν
 πρῶτον βραχὺ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.) ὡς θρηνοῦν- 25
 τες. R.

11. τί κινυρόμεθα : Τί δακρύομεν καὶ ὀδουρώμεθα
 εἰς κενὸν καὶ ἀνωφελές; — τί κινυρόμεθ' : Δακρύομεν,
 θρηνοῦμεν, ὀδουρώμεθα. *Vict.* θρηνοῦμεν ματαιῶς. V. C.
 οὐκ ἐγρήν ζητεῖν τινα : (Ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες 30
 τῶν δακρῶν βουλευσώμεθα τίνα τρόπον ἀπαλλαγῶ-
 μεθα τῶν τοῦ Κλέωνος κακῶν.) αὐτὸς γὰρ μέλλει τὴν
 τοῦ ἀποδρᾶναι γνώμην εἰσηγεῖσθαι. [Ζητεῖν δὲ, πολυ-
 πραγμονεῖν καὶ σκοπεῖν.]

13. [τίς οὖν γένοιτ' ἂν λέγε σύ : Τίς οὖν ἀφορμῆ 35
 γένοιτο λέγε σύ. πρὸς τὴν ἐπερωτήσιν τοῦ ἑτέρου ὁ
 ἕτερος πάλιν ἀπεκρίνατο. ἐκάτερος δὲ εὐλαβῶς ἔχει
 τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι δῆθεν τὸν Κλέωνα, καθ'
 οὗ συντάττουσι τὴν ἐπιβουλὴν. φιλονεικοῦσιν οὖν τίς
 πρῶτος εἶπη.] 40

σύ μὲν οὖν λέγε : Ἀντὶ τοῦ σὺ εἶπε, ἵνα εἰπόντος
 σου, μὴ ἀντιλέξω μηδὲ μαχίσωμαι σοι. ἢ (οὕτως σὺ
 λέγε,) ἵνα μὴ εἶπω πρῶτος, καὶ φθονῶν ἀνταίτηξ, καγὼ
 σοι μάχωμαι.

16. ἄ με χρὴ λέγειν : Ἄτινά με χρὴ, φησὶν, εἰπεῖν, 45
 εἶθε (περὶ τούτων) ἤκουσα παρὰ σοῦ λεχθέντων. (τοῦτο
 δὲ εἶπε διὰ τὸ φοβεῖσθαι λέγειν.) [ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐν
 Ἴππολύτῳ Εὐριπίδου [345] ὑπὸ τῆς Φαίδρας πρὸς τὴν
 τροφὸν εἰρημένον οὕτως ἀποκρινομένην,
 οὐ μάντις εἰμι τᾶφανῆ γυνάιν σαφῶς.] 50

17. ἀλλ' οὐκ ἐνὶ μοι τὸ θρέττε : Ἀντὶ τοῦ, τὸ θαρ-
 ραλέον. (οὐδὲ τὸ τυχὸν ἔχω, φησὶ, περὶ τούτων εἰπεῖν.
 θρέττε δὲ βαρβαριστί, ἀντὶ τοῦ θαρρεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ
 καὶ ἀνδρείον. οὐκ ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὁ σὺ διανοῆ. ἠρνή-

σατο δὲ, ἵνα εἰς ἀνάγκην τὸν ἕτερον καταστήσῃ πρότος συνθέσθαι τι καὶ συμβουλευσαί. τὸ δὲ, πῶς ἂν οὐ ποτε, ἀντὶ τοῦ, οὐ θαρρῶ, φησὶν, εἰπεῖν οὐδὲ τὸ τυχόν. βαρβαρίζει δὲ ὡς δούλος.)—Herodian. περὶ προθέσεων. Τῶν δὲ προθέσεων ἢ ἐν καὶ ἐνὶ εὐρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἐν μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὡς ἢ παρά· πάρα δὲ ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Victor.]

10 18. (κομψευριπιδικῶς : Ἀντὶ τοῦ εὐριπιδικῶς καὶ δεινῶς, ὅσον πανούργως. κομψοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανούργοι. φησὶν οὖν, πῶς ἂν τις εἴποι περισταλμένους καὶ ληληθότως, ὁμοίως μὴ φανερώς.)

15 19. μὴ διασκανδικίσσης : Διευριπιδίσσης. (ἢ γὰρ μὴ-τηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν, ὃ ἔστιν ἄγρια λάχανα. Ἄλλως. μὴ ἀποδειλιάσσης, μὴ μεταμελήσσης.) σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. (σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου.)

20 20. (ἀπόκινων : Φυγὴν, ἀποχώρησιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βραυκισμός.)

21. λέγε δὴ μολῶμεν : (Τινὲς τὸ μολῶμεν προπερισπῶσι.) προσποιεῖται δὲ ὑποτιθεσθαι φεύγειν αὐτὸν, καὶ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, 25 (αὐτὸς παραιτούμενος λέγειν). αὐτομολῆσαι δὲ ἔστι τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἔξαισι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ.

(22). ἐξόπισθέ νυν : Κατόπιν. τούτεστι, πρότασσε τὸ μολῶμεν τοῦ αὐτοῦ, εἶτα πάλιν τοῦ μολῶμεν τὸ αὐτό. 30 βούλεται δὲ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. αἰνιγματικῶς δὲ μετὰ διαταγμοῦ λέγει, ποιῶν ἐκεῖνον συνάπτειν τὰς λοιπὰς αὐτῶ συλλαβάς. [τὸ δὲ φάθι ἀπὸ τοῦ φημι φήσω, ἔφην, φάς, φάντος, φάθι.] ὅπερ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρύνει. [παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι.]

24. ὥσπερ δεφόμενος : Ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. οἱ γὰρ ἀπτόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο, ἀλλὰ σπουδαιότερον κινῶσι [ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως] πρὸς τῆ τῆς γονῆς ἐκκρίσει. (τοῦτο οὖν λέγει, 40 ὅτι πρῶτον κατὰ μικρὸν, εἶτα συνεχῶς λέγει.)

25. (αὐτὸ μολῶμεν αὐτομολῶμεν : Ὡς ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ τοῦτο λέγει. αὐτομολεῖν δὲ τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν.)

(27). ἦν οὐχ ἡδύ : Ἴδού, ἐρωτηματικόν. λέγει δὲ, οὐκ 45 ἔστιν ἡδὺ τὸ αὐτομολῶμεν; ἔθος δὲ ἦν καὶ τοὺς δούλους παρὰ τοὺς πολεμίους φεύγειν, εἰ πάσχοιεν τι κακὸν ὑπὸ τοῦ δεσπότη. τὸ δὲ φεύγειν, αὐτομολεῖν λέγουσιν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. ὁ τὴν γνώμην λέγων ἐφίστησι τῷ 50 λόγῳ αἰσθανόμενος τοῦ ῥήματος, ὡς ἐξηπατημένος καὶ παρακεκρουσμένος εἰπεῖν τὸ αὐτομολήσωμεν. Ἄλλως. μὴ οὐ καλόν. οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀποδοκιμάσω σου τὴν συμβουλὴν. [τὸν οἰωνὸν δὲ, τὸ σημεῖον.]

29. [ὅτι τὸ δέρμα : Ὅτι ὥσπερ τῶν δεφόμενων τὸ δέρμα ἀπέρχεται, οὕτω καὶ τῶν αὐτομολούντων.]

[τῶν δεφόμενων : Τῶν ἀποδερομένων τὸ αἰδοῖον ὑποχωρεῖ ὀπισθεν. μὴ πως οὖν καὶ ἡμᾶς νοήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι φεύγοντας κρατήσοι καὶ ἀποδέρωσι.] δερομένων. V.

30. βέλτιον. V.

31. πρὸς βρέτας : (Ἄγαλμα θεῶν. προσπεσεῖν δὲ, ἱκέτας καθίσει. ἢ καταφυγεῖν πρὸς βρέτας, (πρὸς ἱερὸν, πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἔδος, ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν. βρέτας δὲ εἴρηται [τὸ ἀνθρωπόμορφον εἶδωλον. M.] ἀπὸ τοῦ βροτῆ] εἰκέναι αὐτό. τὸ δὲ ἔτεόν, ἀληθῶς οὕτω πε- 10 πίστευκας, οὕτω καταδέχη.)

32. (βετέττας : Ἐν παρολαῖᾳ, παῖζων. οὐ μόνον δὲ τῇ γλώττῃ προσέπαυε τῇ παρονομασίᾳ τοῦ βρέτας, ἀλλὰ καὶ) φησὶν ὅτι εἰ μὴ ἦσαν θεοὶ, οὐκ ἂν ἤμην θεοὺς 15 ἐχθρός.

(ἔτεόν ἡγεῖ γὰρ θεοῦς : Ἀληθῶς οὕτω πεπίστευκας καὶ ὑπολαμβάνεις εἶναι θεοῦς; τεκμηρίω δὲ, παραδείγματι, μαρτυρίᾳ.) Εὐ προσθιβάεις με, πείθεις, παραινεῖς, ἢ στοχάζη. — παῖζει ὡς δούλος. R.

33. ἔγωγε : Herod. ἢ ἐγὼ τὸν γέ προσλαβοῦσα σύν- 20 δεσμον, ἔγωγε, ὑποδιδασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται καὶ οὐ μόνον μειώσιν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίστη, ὅσον τὸ ναί. Vict.

(35). ἀλλ' ἑτέρᾳ ποι : Ἄλλ' ἑτέρῳ τρόπῳ δεῖ σκέψα- 25 σθαι[γράφεται δὲ καὶ πῆ. ἔστι δὲ περιττόν.] — ἑτέρᾳ, ἀλλαχῆ, ἑτερόν τι. R.

37. (παραιτησώμεθα : Περιττὴ ἢ παρὰ. ἔστι γὰρ αἰτησώμεθα. παρακαλέσωμεν. πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσι ταῖς προθέσεσιν Ἀττικοί.) — οὐ χειρόν : βέλ- 30 τιον. R.]

38. ἐπίδηλον ἡμῖν : Δεικνύειν, φησὶν, ἡμῖν διὰ τῶν προσώπων εἰ χαίρουσι τοῖς λεγομένοις. [Ἐκ γὰρ τοῦ προσώπου δηλοῦται ἢ τῆς ψυχῆς διάθεσις.]

39. (ἦν τοῖς ἐπέσι χαίρωσιν : Ἐπέσι τοῖς ποιήμασιν, 35 ἢ τοῖς λεγομένοις. ἢ τοῖς ἰάμβοις. πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος καλοῦσι. πράγμασι δὲ, τοῖς ποιήμασι τοῖς λεγομένοις.)

40. [νῦν γὰρ ἔστι δεσπότης : Ὡσπερ τινὰ οἰκίαν κατασκευάζει τὴν πόλιν. δεσπότην δὲ φησὶ τὸν δῆμον, οἰκέτας δὲ τοὺς προχειριζομένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ 40 ἐν τῇ τῶν κοινῶν ἐπιμελείᾳ. ὑπηρεταὶ γάρ τινες εἶναι δοκοῦσι τοῦ δήμου οἱ ἄρχοντες οἱ τῶν κοινῶν προϊστάμενοι.]

41. ἀγροικοὶ ὀργῆν : (Δύναται ἢ ὀργῆ νῦν ἑκάτερον δηλοῦν, καὶ κυρίως κείσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου.) τὸν 45 τρόπον ἀγροῖο καὶ σκληροῦ καὶ ἀνήμερο (καὶ τραχύς. ἢ ἀφελής. ἀκράχολος δὲ ἡγουν εἰς ὀργῆν πρόχειρος.) ἀκράχολος εἰς ὀργῆν εὐκόλος. R.

κυαμοτρῶξ : (Δικαστικός, κυάμοις ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεῦδειν. ἢ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ σ, κυαμοτρῶξ, ὁ κυάμοις δι- 50 κάζων, ὁ τιτρώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. Ἄλλως.) τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφι-

ζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς δίδοντας πλέον, (οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον).

42. (πυκνίτης : Τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα ἔστιν ὅτε ἤκ-
5 κλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. πνύξ γὰρ τόπος ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο. τὸν δῆμον δὲ ὡς περ πολίτην τῆς πυκνῆς εἶπε. πνύξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτάς, ἢ ἀπὸ τοῦ πεπυκνωθῆναι ταῖς κα-
θédραις, δύσκολον δὲ δυστράπελον.) — πυκνίτης : πνύξ τὸ
10 ἐν Ἀθήναις δικαστήριον. γερόντιον : αἰνίττεται, ὅτι πρῶτόγονοι οἱ Ἀθηναῖοι. R.

[δύσκολον γερόντιον : Δυστράπελον, πρεσβύτερον. αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦτου ὁ ποιητὴς τὴν ἱστορίαν, ὅτι
15 πρῶτοί τε καὶ αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι.] ὑπόκωφον δὲ, ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπειθέτο, ἀλλὰ προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν (τῶν λεγομένων).

43. τῆ προτέρα νομηνία : Τῆ παρελθούσῃ. (τούτεστι νεωστί. ἵνα δεῖξῃ τὸν Κλέωνα οὐ πάλαι τῆς πολιτείας τετυχηκότα.) ἐν δὲ ταῖς νομηνίαις οἱ δοῦλοι ἐπιλοῦντο
20 καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο.

44. (βυρσοδέψην Παφλαγῶνα : Βυρσέα. συμβαίνει δὲ
τούτους ἐκ τοῦ ἐμβρῆχειν τὰ δέρματα, καὶ πλείοσιν
ἔαν ἡμέραις αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν,
25 ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ τε ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυ-
νομένους ἀγαρὶ ὀδοῦδέναι. διαβάλλει οὖν ὡς δύσσομον,
ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτελείαν δείκνυσι τοῦ Κλέωνος, ἀφ'
οἷας τύχης ὀρμώμενος ἐπρώτευσσε τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ
δ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων
βυρσοδεψῶν.)

46. (οὗτος καταγνούς : Θεωρήσας. περιττὴ ἢ κατά-
οἷον καταμαθῶν καὶ αἰσθόμενος. πρὸς ἔμφασιν δὲ πλεί-
ονα εἶπε τοῦ μαθῶν. διενηροχέαι δὲ φασι τὸ καταγνώ-
ναι καὶ ἐπιγνῶναι ταύτη, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως
ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν οἱ παλαιοί, τὸ δὲ
35 ἐπιγνῶναι ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι. γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατά-
προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνούς οὖν, οἷον καταμαθῶν
καὶ αἰσθόμενος.)

47. (ὁ βυρσοπαφλαγῶν : Συνέμιξε τὸ γένος καὶ τὴν
τέχνην, ἵνα τὸ πλέον ὄνειδίσῃ, προσθήκῃς ἑκατέρου γε-
40 νομένου θατέρου.)

ὑποπεσῶν : ὑποδραμῶν, ὑπελθῶν. V. Vict.

48. (ἤκαλλεν : Δικαλλεῖν ἐστὶ τὸ τὸν κύνα τοῖς ὠσὶ
καὶ τῇ οὐρᾷ σάινειν τοὺς ἡθάδας ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
ἀλεκτρούων. κάλλαια γὰρ καλεῖται τούτων τὰ γένηα.
45 πολλὰ δὲ αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὸ σημαίνονμενον ἔν. ἐκολά-
κευε γάρ.)

49. (κοσκυματίους : Τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπορ-
ριφεῖσι δέρμασι. βούλεται δὲ λέγειν, λογαρίους αἰμύλους.
τὸ δὲ πᾶν αὐτῷ νόημα, ὅτι λόγους ἐξήπατα τὸν δῆμον,
50 δοκοῦσι μὲν ὠφέλειάν τινα ἔχειν, βλάπτουσι δὲ τὰ μέ-
γιστα. Ἄλλως. κοσκύματα καλοῦνται τὰ περιττὰ, τὰ
περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν καττυματίων. καττυματίους οὖν
λέγει, εὐτελέσι βῆμασιν ἢ πράγμασιν.)

(50). ἐκδικάσας μίαν : Δικάσας. [ὡσεὶ ἔλεγε γυμνα-

σθεῖς. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι τοῖς τρυφῶσιν οἱ κόλακες λέ-
γειν.] τοῦτο, φησὶ, κόλακεῦον ἔλεγε τὸν δῆμον. λείπει
δὲ ἡμέραν, ἢ ἢ ἢ, μίαν ἡμέραν ἐάσας ἀδίκαστον.

(51). ἔνθου : Ἐπὶ τοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου οὗτω
λεπτέον, καὶ θλωσ τοῦ φαγεῖν.

ἐντραγε : Οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος « Πα-
« λαῖον ἐντραγεῖν. » ὁ γὰρ οἰκέτης ἐστὶ, βαρύτερον τὴν
πρὸς τοὺς δοκοῦντας εἶναι ποιούμενος τρυφήν, παρονει-
δίζων ὅτι τοσαῦτα ἀποστέλλεται οὐκ ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλ'
ἀκρατισμόν. — ἔνθου : Φάγε. ρόφησον : Πίε. Θ. Vict.

ἔχε τριώβολον : Τὸν δικαστικὸν μισθόν. ἐπεὶ τριώ-
βολον ἐλάβανον. — ὡς τοσοῦτου ὄντος τοῦ δικαστικοῦ
νῦν καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. οὐχ ὁμοίους δὲ οὐδὲ τὸ αὐτὸ
διώριστο, ἀλλὰ κατὰ διαφοροὺς καιροὺς διάφορος ἦν
καὶ ὁ μισθός. R.

55. μάξαν μεμαχότος : Τὰ πεφυρμένα ἄλευρα. ὡς
ἐπὶ τροφῆς δὲ τὸ κατόρθωμα εἶπεν. (Ἄλλως. τοῦτο ἀφ'
ἱστορίας τέθεικεν, ἧς μέμνηται καὶ Θουκυδίδης [4, 28].
ἔχει δὲ οὕτως. Δημοσθένης στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἀπο-
σταλεῖς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον, παρα-
20 πλέων τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν δυνάμει προλα-
θῶν, τριακοσίους εἰληφεν αἰχμαλώτους, καὶ ἐδήλωσεν
Ἀθηναίοις τί βούλονται περὶ τούτων γενέσθαι. ἄλλων
δὲ ἄλλα λεγόντων, Κλέων ἀναστάς ἐπηγγεῖλατο ἡμερῶν
ἀριθμὸν προσθεῖς, εἴσω ἐκείνων ἄξειν αὐτούς, ὡς γέ-
25 λωτα πολλὴν κατ' αὐτοῦ γενέσθαι. ἀγαγὼν δὲ αὐτούς ὡς
ἰδίαν πρᾶξιν κατορθώσας ἐπεσεμνύνετο. Ἄλλως. ἐν τῇ
Πύλῳ. τόπος δὲ οὗτος τῆς Λακωνικῆς στενός, διεύργων
καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαι-
μονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδας πρότερον τῶν Μα-
30 κεδόνων βασιλεὺς, ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν, ἀντίστη
Ξέρξῃ τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ, καὶ πολλοὺς τῶν Περ-
σῶν ἀποκτείνας, ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ
προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δεξάντος τοῖς Πέρσας διὰ
τῶν ὀρῶν ὁδόν. ἐνταῦθα οὖν ὁ Δημοσθένης ἀπόβασιν
35 ποιησάμενος σὺν ὀλίγοις, ἐξετείχισε τὸ χωρίον, καὶ κα-
τέστησε φρούριον. βοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων
διὰ τάχους Βρασίδου, στρατηγούντος, αὐτὸς τε ὁ Βρα-
σίδα ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα καὶ πολλοὶ τῶν Λακεδαιμο-
νίων ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ. ἐνιοὶ δὲ κατέφυγον καταπο-
40 νούμενοι εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ νησίδα τὴν Σφακτηρίαν.
καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν Ἀθη-
ναίων, ὡς ἂν πλείονι δυνάμει χρησάμενος τοὺς ἀνδρας
ἐκπολιορκοίῃ. ὁ οὖν Κλέων γνούς ὅτι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
καὶ λιμοῦ καὶ δίψου οὐχ οἷοί τε ἔσονταί πλείοσιν ἀντέ-
45 χεῖν ἡμέραις, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἠγγελλον οἱ ἀπὸ τοῦ στρα-
τοπέδου ἀφικνούμενοι, παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, εἰ
λάβοι δυνάμιν, ὡς αἰτεῖ Δημοσθένης, ἐπηγγεῖλατο ἐντὸς
εἴκοσιν ἡμερῶν παραστήσειν τοὺς πολιορκουμένους.
καὶ οὕτω διεκπλεύσας καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους λαθῶν,
50 ἔδοξεν αὐτοῖς κατορθοῦν τὸ τοῦ Δημοσθένους ὁ Κλέων.
ἐπειράθη γὰρ ὑφαρπάσαι τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνων.)

56. πανουργάτα : Λίαν πανούργος. περιδραμῶν,
ὑφαρπάσας : Ἀπατήσας, περιελθῶν. Vict.

57. μεμαγμένη : Παρσκευασμένη, καὶ ἐν ἐτοίμῳ γενομένην.
59. ἀλλὰ βυρσίην ἔχων : (Ρυτῆρα, ἱμάντα.) ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα. ἔδει γὰρ εἶπεῖν βυρσίην. παραγραμματισμῷ οὖν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ μ τὸ β. ταῖς γὰρ βυρσίαις ἀποσοβοῦσι τὰς μίας· ὁ δὲ τοὺς ῥήτορας εἶπε. (ἀπὸ τοῦ βυρσίην. ταύτη γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. βυρσίην δὲ, εἶπεν, ἔχων ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψην.)
- 10 60. ἀποδιώκει. V.
61. εἴθ' ὁ γέρον σιβυλλίᾳ : (Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον παραχώδη ὄντα εἰκὸς πολλὰ τοιαῦτα γίνεσθαι.) γέρον δὲ ὁ δεσπότης, ἤγουν ὁ δῆμος. σιβυλλίᾳ δὲ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεί. ἢ παραληρεῖ. (ἐπειδὴ ἡ Σίβυλλα μακροβίος. ἢ τοῖς χρησμοῖς ἤδεται, ἢ ἀπατάται, μαντικῶς ἔχει, χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ Ἐρωθραία ἦν ἡ Σίβυλλα.) ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.
62. μεμακχοκότη : Τὰ Μακχοῦ φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. (Μακχῷ γὰρ καὶ Λαμῷ ἐγένοντο ἐνεαί, τούτέστι βαρέως νοῦσαι. ἢ παραφρονοῦντα, ληροῦντα. γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν. ὅθεν θυσσοκός, παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ κοῦ, ὃ σημαίνει τὸ νοῦ.)
63. τέχνην : [ἀντὶ τοῦ μηχανῆν, ἢ ἀντὶ τοῦ] εἰς ἔργον αὐτῶ καὶ τέχνην προεχωρήσεν. V. Θ.
- 25 ἀντικυρος : (Προδήλιος, ὁμολογουμένως. ἠΰξησε δὲ τὴν ἀναίδειαν, διὰ τὸ φανερώς καταψεύδεσθαι. Ἄλλως. φανερώς.) δειγμα δὲ ὑπερβαλλούσης ἀναισχυντίας τὸ φανερώς καταψεύδεσθαι.
64. ὡς οἰκέται μαστιγούμεθα. V.
- 30 66. δωροδοκεῖ : Δῶρα λαμβάνει καὶ διασεῖ. (τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος. — δῶρα δέχεται. V.)
67. Ἰαν : ὄνομα οἰκέτου πέπλακεν. R. V. Vict.
68. εἰ μὴ μ' ἀναπέιστε : (Ἀντὶ τοῦ, ἀναπέιστε χρήμασι.) διαβάλλει (δὲ αὐτὸν) ὡς δωροδοκούμενον καὶ 35 προδιδόντα τὴν πόλιν. (Ἄλλως. εἰ μὴ πιστὸν ποιήσετε. τούτέστιν εἰ μὴ μισθὸν τινὰ μοι δῶτε.)
69. πατούμενοι : ὑβρίζόμενοι, ὀλιθόμενοι. V. ὑβρίζόμενοι, πιεζόμενοι. Vict.
70. [ὄκταπλάσιον χέζομεν : Πολλῶ πλείονα. ἢ ἢ τὸ 40 νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδονται τῆς πόλεως τὰ πράγματα, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μείζων ἠδύνατο γίνεσθαι τῆ πόλει.]
- χέζομεν : ἀντὶ τοῦ ζημιούμεθα. R. V. Vict.
71. ἀνύσαντες, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ εἰς τοῦτο γενομένοι.
- 45 R. ἀνύσαντες : ταχύναντες. V. Vict.
72. νῆψ : Ἡμᾶς. τρεπτέον : Ἄξιον τραπεῖσθαι, πορευτέον. Vict. πορευτέον. R.
73. κράτιστ' ἐκείνην : [Ἄμεινον ἐπὶ τὸ αὐτομολῆσαι. τούτέστι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.] τὸ αὐτομολῆσαι καὶ χωρῆσαι πρὸς τοὺς πολεμίους. R. V.
74. οὐχ οἶον : οὐ δυνατόν. V. Vict.
76. πάλιν τῆς Πύλου μέμνηται, ἐπεὶ ὁ Κλέων ἐν αὐτῇ συνεχῶς ἠλαζονεύετο, ὡς ἄλλο μὴδ' ὀτιοῦν κατορ-
- 50 ὠσαντος αὐτοῦ, ἀλλὰ πένητος ὄντος τοῖς κατορούμασιν. R.
77. ἀντὶ τοῦ διεσχηκός. R.
78. ἐν Χαοσί : Θράκης ἔθνος οἱ Χαόνες. (παρέλαθε δὲ τὸ ὄνομα, ἵνα τὸ κεχηνέαι δηλώσῃ. Χαόνες δὲ δῆμος τῶν Θεσπρωτῶν. ἢ βάρβαρον ἔθνος. Ἄλλως. οἱ μὲν τῆς Ἡπείρου, οἱ δὲ τῆς Θράκης τοὺς Χαόνες. ἅμα δὲ τοὺς εὐρυπρόκτους διασύρει, διὰ τὸ χαίνειν τὸν πρῶκτον.) — ὡς εὐρύπρῳκτον διαβάλλει παρὰ τὸ κεχηνέαι. R.
- 10 αὐτόχρημ' ἐν Χαοσί : Σχεδὸν εἰπεῖν, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὁμοῖον παντελῶς. Vict.
79. (τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς : Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τὸ πρᾶγμα λέγει. οὐκ ἐν Αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτεῖν. τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν ἐναλλαγῇ πάλιν στοιχείου, τοῦ ρ εἰς 15 τὸ λ. Κρωπίται γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν.)
80. σκέπτου, διανοῦ. V.
83. αἶμα ταύριον : Δηλητήριον λέγεται τὸ αἶμα τοῦ ταύρου πινόμενον. R.
84. ὁ Θεμιστοκλέους : Θεμιστοκλῆς (ὁ καταναυμαχῆσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους, εἴθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) ἐπὶ προδοσίας αἰτία ψευδεῖ, καταφυγὴν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, 25 (ὡς καὶ τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν, Μυοῦντα, Λάμψακον,) ἐπηγγεῖλατο αὐτῷ τὸ καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάθοι. παραγενομένου δὲ (ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν) καὶ καταγόνους ἑαυτοῦ, εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες 30 δι' αὐτοῦ δουλεύουσιν βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλοιο καὶ ἱερούργησαι τῇ Λευκόφρου Ἀρτέμιδι καλουμένῃ, τῷ ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην, καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἶμα καὶ χανδὸν πῶν ἐτελεύτησεν εὐθὺς. οἱ δὲ φασιν ὅτι συνειδὺς ὁ Θεμιστοκλῆς ὅτι οὐχ οἶός τε ἦν διαπράξασθαι τῷ βασιλεῖ 35 ἄπερ ἐπηγγεῖλατο, οὕτως ἐπὶ τὴν τοῦ θανάτου αἴρεσιν παρεγένετο. (τοῦτον οὖν τὸν τρόπον βέλτιον εἶναι φασὶ καὶ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, κατὰ ζῆλον τοῦ Θεμιστοκλέους. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους ὡς κακοὺς περὶ τοὺς εὐεργέτας. Ἄλλως. μετὰ τὴν Ξέρξου φυγὴν Λακεδαιμόνιοι προδοσίας κρίνουσι καὶ φονεύουσι Πausανίαν τὸν ἴδιον βασιλέα, Κλεομβρότου καὶ Ἀλκαθόας υἱόν. ἐπικτόως δὲ διακείμενοι πρὸς Θεμιστοκλέα διὰ τὸν τευχισμὸν τῆς Ἀττικῆς, μεταστέλλονται αὐτὸν εἰς κρίσιν, φάσκοντες 45 Πausανίαν ὠμολογηκέναι καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν ἐν τῇ προδοσίᾳ. Ἀθηναῖοι δὲ βουλομένῳ ἀποστέλλειν αὐτὸν, φυγὴν ἔχε πρὸς Ἀρταξέρξην, καὶ Μηδικὴν φωνὴν μαθὼν ἐδίδαξεν αὐτὸν πῶς ἔσωσε τὸν πατέρα Ξέρξην μὴ συγχωρήσας τοῖς Ἕλλησι διαλύσαι τὰ ἐπὶ Σηστοῦ καὶ 50 Ἀβύδου διαζεύγματα. ἐφ' οἷς εὐχαριστήσας ὁ βασιλεὺς δωρεῖται αὐτῷ τρεῖς πόλεις, Μαγνησίαν εἰς οἶτον, Λάμψακον εἰς οἶνον, Μυοῦντα εἰς ὄψα, ὡς δὲ Νεάνθης, καὶ Περκώτην εἰς στρωμνὴν καὶ Παλαίσκηψιν εἰς

στολήν. στρατὸν δὲ λαβὼν αὐτοῦ ἐπὶ πορθήσει τῆς Ἑλλάδος, περὶ τὴν Ἴωνιαν ἐν Μαγνησίᾳ γενόμενος, θύων, ὡς εἴρηται ἄνω, τελευτᾷ, καὶ μετὰ θάνατον τὸν μισοβάρβαρον ἐνδεικνύμενος τρόπον. λοιμωξάντων δὲ Ἀθηναίων, ὁ θεὸς εἶπε μετὰγειν τὰ ὄσα Ἐμιστοκλέους. Μαγνητῶν δὲ μὴ συγχορῶντων, ἠτήσαντο ἐπὶ ἡμέραις ἐναγίσαι τῇ τάφῳ. καὶ περισκηνώσαντες τὸ χωρίον λάθρα κομίζουσιν ἀνορύξαντες τὰ ὄσα. Σύμμαχος δὲ φησι ψεύδεσθαι περὶ Ἐμιστοκλέους. οὕτε γὰρ Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης ἴστωρεῖ. ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης

ἔμοι δὲ λῆστον αἶμα ταύριον πιεῖν,
καὶ μὴ τι πλείους τῶνδ' ἔχειν ἀσφημίας.

τινὲς δὲ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Ἐμιστοκλέους τοῦτο φησι. ψεύδονται δὲ, οὐ γὰρ ἔστι πιθανόν.)

85. ἀγαθοῦ δαίμονος : Διρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἀκρατον περιεφέροτο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἄλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον ἀγαθοῦ δαίμονος ἔπινον, τούτεστιν ἀγαθοῦ θεοῦ. (εὐφημεί δὲ τὸν Διόνυσον, ὡς πάτριον θεόν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ Διονύσου ἑορτῇ, τούτεστι τοῖς Διονυσίοις, ἠγωνίζοντο οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί.)

86. χρηστόν : ἀγαθόν, συμφέρον. R. Vict.

87. περὶ ποτοῦ γοῦν ἔστί σοι : οὐκ ἐν τούτῳ, φησί, νῦν ἡμῖν τὰ πράγματα. V. Vict.

88. ἀγαθόν, συμφέρον. V.

89. (ἀληθὲς οὗτος : Προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον. αὕτη γὰρ χρῆσις τῶν Ἀττικῶν, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθές. ὅτε δὲ δέξνεται, τὸ ὄνομα.)

90. κρουνοχυτρολήριον : Ἄντι τοῦ, φλύαρος εἶ. κρουνοῦ γὰρ τὸ χυδῆν καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως βέον. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνήθηεν οὖν (ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας, ἀναισθητοῦ οὔσης, ἵνα τὸ ὄλον δηλώσῃ τὸν ἀναισθητόν καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον).

91. οἴνου γὰρ εὐροῖς ἂν τι : Πρακτικώτερον, ἐξεργαστικώτερον. Ὀμηρικόν [II. Z, 261] τὸ νόημα·

ἄνδρι δὲ κεκηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

(Ἡρόδοτος δὲ [I, 138] τοὺς Πέρσας τοῦτον τὸν τρόπον βουλευέσθαι φησιν. εἰ μὲν οὖν εἰσηγγασιντό τι νήφοντες, βουλευέσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν, νήφοντες δὲ ἐπικυροῦν. Ἄλλως. Ἡρόδοτός φησι μελλοντας τοὺς Πέρσας βουλευέσθαι μεθύειν.)

92. (ὄρῃς ὅταν πίνωσιν : Ὅρα τὸν Ἀριστοφάνην, ἀρχόμενον γὰρ σκέμματος, μεθύσκεσθαι, ἵνα μὴ νήφωιν δειλιάσῃ κωμωδεῖν μεγάλους ἀνδρας.)

93. πλουτοῦσι : Μεθύοντες ταῦτα ἐπαγγέλλονται. Vict. διαπράττουσι : εὐτυχοῦσι. V. Vict.

95. οἴνου χοᾶ : Χοῦς μέτρον Ἀττικῶν χωροῦν κοτύλας ἢ. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν οἱ Χόες. κέλῃται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὁρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὸν Πανδίωνα, συγγενῇ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε τότε βασιλεῦον τῶν

Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιῶντα. ὁ τοῖνον Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὁρέστην αἰδοῦμενος, κοινωῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἠγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνου, ἕνα ἐκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε γοῦν.

97. τῷ σῷ ποτῷ, ἀντὶ τοῦ τίνος ἡμῖν κακοῦ αἴτιος ἔση. R.

99. καταπάσω : Πληρώσω. V. γεμίσω. V. Vict. καταποικιλῶ. R.

100. καὶ νοῖδιον : Λεπτῶν καὶ μεμεριμημένων. (οὐ γὰρ ἐν ὑποκορισμῷ εἴρηκεν. Ἄλλως, διανοημάτων.) παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοῖδιον ὑποκοριστικόν. (τινὲς δὲ, ὄνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης, κακῶς.)

103. ἐπίπαστα λείξας : Τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι ἄλευρα. (ἔτινος δὲ, ἦν ἀθάραν ἔλεγον. καὶ τὸ πῖσινον ἔψημα. τὰ δὲ ἄλφια δημοσίᾳ πιπράσκειται. ἔθος δὲ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα [ἤχουν ἀρτύματα Vict.] ἄλμυρά. καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα.)

δημιόπραθ' ὁ βάσκανος : Τὰ δημοσίᾳ πιπρασκόμενα, ἐκ δημεύσεως (καὶ τῶν δημευομένων) διὰ Κλέωνα (οὔσιων. ἢ δημιόπρατα ἐμίξεν ὡς ἐκ δημοσίου πράγματα αὐτοῦ κλέψαντος. Ἄλλως, τὰ τὸν δῆμον ἐξωνοῦμενα. τῷ γὰρ λέγειν τῷ δήμῳ κεχαρισμένα ὠνεῖτο τοῖς τοιαύτοις λόγοις τὴν παρ' αὐτοῦ εὐνοίαν.)

104. (βέγκει : Διὰ τοῦ κ. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο πάσχειν τοὺς μεθύοντας, ἢ τοὺς ὑπτιῶς ἀνακειμένους, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσεν ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν, εἰπὼν, « ἐν ταῖς βύρσαις ὑπτιος. » βέγκει οὖν ἀντὶ τοῦ, ποῖον ἦχον ἀποτελεῖ τῇ βίνῃ.)

(105). ἐγκάναζον : Ἐγγεε, ἐκκένωσον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως πινόντων. [οἱ δὲ ἐπὶ θορύβου τάττουσι τοῦτο παρὰ τὴν καναχῆν. ἤχουν μετὰ ψόφου ἔγγεον.] — προσένεγκε, ἔκχεον. R.

(107). τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου : Τοῦ προσηνοῦς. ἦτοι ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραῦναι τὸ μένος. ἢ διὰ τὸ πολυχρόνιον παραμένειν. ἢ ἐν Πραμνίᾳ πέτρα γινομένου, [ἢ πρὸς τὴν Θράκην ἔστιν. Ἄλλως, δέον εἰπεῖν, τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ ἀγαθοῦ, εἶπε Πραμνίου, ἐπειδὴ ὁ Πράμνιος οἶνος πολυτίμητός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἐστάναι τὸν πίνοντα.]

108. ὦ δαίμον : [ὦ ἐμπνευσθεὶς καὶ ἤδη πεπωκὸς τοῦτό φησι.] τοῦτο εἶπεν ὡς πῶν καὶ εὐρών τι. πρὸς γὰρ τὸν οἶνον λέγει. R.

109. τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. R.

112. δέδοιχ' ὄπωκ : Δέδοικα, φησί, μὴ διὰ τὸν δαίμονα τὸν ἀγαθὸν τύχῳ κακοῦ δαίμονος.

113. φέρε νῦν ἐγὼ 'μαυτῷ : Μόνος γενόμενος καὶ μὴκέτι κωλυόμενος ὑφ' ἑτέρου ἀδέεστερον πίνει, ἕως ἐκεῖνος ἐκφέρει τοὺς χρησμούς.

114. ἄρωδ : Ποτίσω. τὴν δὲ τροπὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν φυτῶν.

115. (πέρδεταί : Ὁμοιοκατάληκτον εἶπε τὸ βέγκεται. |
οὐ γὰρ ἐστὶ δόκιμον οὕτω λέγειν.)
116. τὸν ἱερὸν χρησμὸν : (Δύο χρησμῶν δοθέντων τῷ
Κλέωνι, ὡς φυλάσσοντος δὲ τοῦτον μάλιστα ὑπὲρ τοῦ
5 μὴ ἔκπτυστον αὐτὸν γενέσθαι. τοῦτο οὖν λέγει,) ὡς καὶ
ἄλλους αὐτοῦ ἔχοντος. — (117) καὶ τοὺς κλέπτας σοφοὺς
ἔλεγον. R. V.
119. ἀνύσας : Διαπραξάμενος, σπουδάσας.
(φέρ' ἰδῶ : Καταμάθω, κατανοήσω, καὶ ἐπισκέ-
10 ψωμαι, πότε γέγραπται, ἢ τί ποτε ὁ χρησμὸς λέγει.)
αὐτότι δὲ, τούτεστιν ἐν τῷ βιβλίῳ, ἢ ἐν τῷ χρησμῷ.
120. ὡς λόγια : (Μαντεύματα.) θαυμάζει δὲ τὸν χρη-
σμὸν ἀναγνούς. (ἰδοὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, κράτει.)
128. ὡς Βάκι : Βάκιος χρησμολόγος Ἀττικὸς καὶ ἔτε-
15 ρος Βοιωτικὸς, ἄλλος Ἀρκάς. R. (τρῆς Βάκιδες ἐγέν-
οντο. οὗτος μὲν Ἀττικὸς καὶ μάντις, ὁ δὲ Βοιωτὸς, ὁ
δὲ Λοκρός.)
124. πολλῶ γ' ὁ Βάκιος ἐχρήτο : Ἀντὶ τοῦ πολλὰ
ἔπινεν.
- 20 125. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα δεδοικὸς ἀπέκρυπτες καὶ
ἐτήρεις. R.
126. ὄρρωδῶν : (Φοβούμενος, εὐλαβούμενος. ἀπὸ τοῦ
τὸν ὄρρον τῶν δειλῶν ἰδίειν.) φοβούμενος, εὐλαβούμενος.
ἐπειδὴ συμβαίνει τοῖς φοβούμενοις τὸν ὄρρον, τούτεστιν
25 τὸν πρῶτον, ἰδρῶν. R. (τὸ ἐξῆς, ταῦτ' ὄρρωδῶν, ἐφυ-
λάττου πάλαι τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν. ἀντικρυς δὲ,)
φανερῶς, διαρρήδην.
129. στυππειοπώλης : Ὅ τὰ στυππεῖα πωλῶν, του-
τέστι καννάβινα ἢ λινα. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτην καὶ
30 τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. (ὅς στυππαῆς ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ
στυππειοπώλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. ἔξει δὲ, ἀντὶ
τοῦ καθέξει, διοικήσει καὶ διαχειρίσει.)
131. πώλης : Παίζει παρὰ τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος.
— τὸ ἐξῆς τοῦ χρησμῷ τί ἐπαγγέλλεται. R.
- 35 132. (προβατοπώλης : Τὸν Καλλιᾶν λέγει καὶ τὴν
πολιτείαν αὐτοῦ. τινὲς δὲ, ὅτι Λυσικλέα λέγει, ὅς προ-
βατοπώλης ἐλέγετο. — ἢ ἐγαμήθη Ἀσπασία. Θ.)
133. (δύο τῶδε πῶλα : Ἐπαίξε τοῖς ὀνόμασι. παρὰ
γὰρ τὸ ἀποδοῖσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ
40 τῆς πόλεως πράγματα. κρατεῖν δὲ,) ἄρχειν καὶ διέπειν
τὰ πολιτικά. [136. δέον δὲ εἰπεῖν στρατηγός, Παφλα-
γῶν εἶπε.]
134. ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. R.
136. ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. R.
- 45 137. (Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων : Κυκλοβόρος ποτα-
μὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ αἰεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς βέων, ἀλλὰ
χειμάρρους. φησὶν οὖν, τραχεῖαν φωνὴν ἔχων καθάπερ
ὁ ποταμὸς ἐπειδὴν βέη. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεφομένου ἐκ τοῦ
κύκλου, ὁ δὲ κύκλος Ἀθήνησιν ἐστὶ, καθάπερ μάκελ-
50 λος ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν προσηγορίαν λαβών. ἔνθα
δὲ πιπράσκειται χωρὶς κρεῶν τὰ ἄλλα ὄνια, καὶ ἐξαι-
ρέτως δὲ οἱ ἰχθύες, οὕτω τὸν Κλέωνα δυνάμενον μέγα
καὶ φοβερὸν ὄντα χρημακτίζεσθαι παρὰ τῶν πιπρασκόν-
των, ἵνα μὴ περιεργάζοιτο αὐτούς. καὶ ἴσως Ὀμηρι-
- κώτερον ὀνόμασεν. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρος [II. A, 231] δη-
μοβόρον φησὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἄλλως, ποταμὸς τῆς
Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων
χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ
ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλαχῶ [fr. 539] 5
- ἤμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.
ἐνιοὶ δὲ, τόπος κυκλοτερῆς, ἐν ᾧ τὰ ὄνια ἐπωλοῦντο,
ἃ ἐσπεριζέτο ὁ Κλέων.)
138. δέον ἦν καὶ εἰμαρμένον. R. V.
140. πόθεν ἂν οὖν ἐτι γένοιτο : Ἐχων ἐν τῷ τέλει
τὸ ὄνομα τὸ πώλης. (διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς 10
ἀγοραίους καὶ βαναύσους καθιστάντας τοὺς δημαγω-
γούς.)
141. ὑπερφυῶ : Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστήν καὶ
λαμπράν. ἐξαιρεῖ δὲ νῦν αὐτοῦ τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον
ὀνειδίση φανερίσης αὐτοῦ τῆς τέχνης λίαν εὐτελοῦς. (ἐξο- 15
λῶν δὲ, ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας
τὸν Κλέωνα. ἀλλαντοπώλην δὲ τὸν Ἀγοράκριτον λέγει
οὕτως αὐτῷ πεπλασμένον κατὰ κομικὴν παιδιάν.)
142. ἀντιβόλῳ : παρακαλῶ, γονυπετῶ. R.
147. ὡσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν : Ἐπὶ τῶν ἐξ- 20
αἴφνης γινομένων, τούτεστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομέ-
νων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης
αἰφνιδίον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκήσασσι δὲ
ἐπεφάνη, οὕτως εἶπεν. (Ἄλλως, κατὰ θεοῦ πρόνοιαν.
τοὺς δὲ ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον 25
ᾧφθαι, ὅ ἐστι κατὰ πρόνοιαν θεοῦ.)
149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει : Ἴνα, φησὶν, ἐκ τῆς
παρόδου ἐπὶ τὸ λογεῖον ἀναβῆ. (διὰ τί οὖν ἐκ τῆς πα-
ρόδου; τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον. λεκτέον οὖν ὅτι ἀνα-
βαίνειν ἐλέγετο τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσιέναι. ὁ καὶ πρόσ- 30
κειται. λέγεται γὰρ καταβαίνειν) τὸ ἀπαλλάττεσθαι
ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους. (τοῦτον δὲ οἱ μὲν Κλεώ-
νυμον, οἱ δὲ Ὑπέρολον, οἱ δὲ φασιν Εὐβουλον εἶναι.
ὡς ἐν θυμῷ δὲ τὸ ἀνάβαινε.)
150. (τί με καλεῖτε : Ὁ Ἀγοράκριτος, τούτεστιν ὁ 35
ἀλλαντοπώλης, ταῦτα λέγει.) εἰσάγεται δὲ εἰς τὸ θέα-
τρον (γελοῖοι χάριν) ἔντερα καὶ κοιλίας καὶ μαγειρικὴν
τράπεζαν ἔχων. — ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον εἰσά-
γει κατὰ παιδιάν. R.
152. τούλεον : Τὸ τραπέzion, (ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλᾶντες. 40
ἔλεοι γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ Ὀμη-
ρος) [Od. Ξ, 432] « βάλλον δ' εἰν ἔλεοσιν. »
154. προσκέψομαι : Περιεργάσομαι, (φησὶν, εἰσελ-
θὼν) καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ ὁ Παφλαγῶν.
155. τὰ σκευή : Τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τοὺς ἀλλᾶν- 45
τας. — ἀλλὰς εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου, καὶ ἀλ-
λαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης. Vict.
156. προσκύνησον. R.
157. ἰδοῦ : Πεποιήκεν ὁ προσέταξε. (παρεπιγραφὴ δὲ
καλεῖται τὰ τοιαῦτα πάντα.) ἀμοιβαῖα δὲ ἐστὶ ταῦτα 50
τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ ἐνός τῶν οἰκετῶν.
159. ταγῆ : Ἀρχηγῆ, ἡγεμόν. καὶ Ὀμηρος [Iliad. Ψ,
160] « παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων. »

100. [τὰς κοιλίας : Ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας.]

101. (ἀλλὰ καταγελάς : Ἄλλα χλευάζεις με καὶ γέλωτα τίθεις. ὅσον δὲ ἀπιστοῦντα ποιεῖ, τοσοῦτον δεικνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, οὐ τὸν ἀλλαντοπώλην διαβάλλειν βουλόμενος, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαρτόμενος, οἱ τοιούτων ἀνέχονται πολιτευτῶν, καὶ διαβάλλων τὸν Κλέωνα, ὅτι αὐτὸς τε ἐκεῖνος ἦν εὐτελής καὶ ὑπὸ τοιοῦτου τῆς πολιτείας ἐκβληθήσεται.)

102. τὰς στίχας ὄρξας : Τὸ πλῆθος, τὰς τάξεις. τὸ γὰρ θέατρον αὐτῷ δεικνὺς ταῦτά φησιν.

103. (ἀρχέλας : Ἄρχων τοῦ λαοῦ. ἡγεμών. ἔξαρχος. δημαγωγός. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι. φησὶ γὰρ ἄρξεις τοῦ ἔλεοῦ.)

104. πυκνός : Τῆς ἐκκλησίας. μετὰθεσίς ἐστι στοιχείου. εἰ γὰρ πνύξ ἐστὶ, εἶδει πυκνός. νῦν δὲ πυκνός.

105. βουλήν πατήσεις : Ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσεις. (ἢ ἀντὶ τοῦ καταφρονήσεις τοῦ βουλευτηρίου.)

(κλαστάσεις : Οἱ μὲν κλονήσεις καὶ διασεισεις. οἱ δὲ κραυγάσεις. βέλτιον δὲ, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τευνομένων κλημάτων. Ἄλλως. ἐκ ῥιζῶν ἀνατρέψεις. ἔνθεν κλαστήριον τὸ δρέπανον, ὃ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπελοῖς.)

106. (ἐν πρυτανείῳ : Πρυτανεῖον οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔνθα σιτοῦνται δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδου χάριν.)

λαϊκάσεις : Δέον εἰπεῖν σιτήσεις. (ἢ ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις. παρ' ὑπόνοιαν οὖν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ), [ἀντὶ τοῦ πορευέσθαι. ὅθεν καὶ λαϊκάστρια ἢ πόρνη.]

107. ἐν κύκλῳ : Ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὰς κυκλάδας νήσους, κύκλω κειμένας, ὠνόμασε. (φησὶν οὖν, περίβλεψον. καὶ γὰρ τούτων ἄρξεις. ὀκτάδας δὲ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ ἔλκειν.)

108. Καρχηδόνα : Παιζει πρὸς τὸ ἐνταῦθα κάκεισε ὄρα. ἢ μὲν γὰρ πρὸς ἔω, ἢ Καρία, ἢ δὲ πρὸς δύσιν ἢ Καρχηδῶν, (ἢ λεγομένην Καρτάγεννα. λέγει δὲ τὴν δύσιν. διαστραφήσομαι δέ,) εἰ στρεβλωθήσομαι τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπεὶ εἶπε στράφηθι. — ἐνταῦθα κάκεισε. R.

109. διαστραφήσομαι : Πρὸς δὲ τὸ μὴ διαστρέφεται τὰ μέλη χροῖνται καὶ νῦν ἔνια τῶν ἔθνῶν ὀργάνοις τισὶ μηχανικοῖς, ἃ τὸ σῶμα ποιεῖ τούτων ἀστραβείας. Victor.

110. πέρναται : (Πιπράσκειται.) δέον εἰπεῖν διοικεῖται, ὃ δὲ εἶπε πέρναται πικρῶς, τούτεστι πιπράσκειται.

πέρναται : Πιπράσκειται, ἔνθεν καὶ πόρνη ἢ πωλοῦσα τὴν μίξιν. Victor.

111. (καὶ ἀγορᾶς εἶ : Πάλιν διὰ τούτου δεικνύναι βούλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηροτάτων διοικεῖται τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, καὶ ὅτι μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν οἱ τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς ὡσπερ καὶ ὁ Κλέων.)

112. οὐκ ἀξίω : Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἀξίον νομίζω.

113. ὅσον πέπονθας ἀγαθόν : Ὑπάρχεις, ὅσον πλεονέκτημα ἔχεις. (γράφεται καὶ ὅσον.)

114. (οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι : Ὅτι μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον παιδεῖαν φησὶ. γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα. δεῖ δὲ τοὺς διερχομένους [τοὺς ἀναγινώσκοντας Vict.] διὰ γραμμάτων παιδεύεσθαι. ἢ γὰρ παιδεῖα τοὺς ἀτόπους ἐκτρέπει λογισμούς, τὰ πρῶτα στοιχεῖα. R.

115. (πλὴν γραμμάτων : Οἱ γὰρ ἀξιώματος ἀντιποιοῦμενοι τὴν ἐγκύκλιον μάλιστα ἐπαιδεύοντο παιδεῖαν. ἢ δὲ ἐγκύκλιος παιδεῖα διὰ πάσης ἐχθροὶ καὶ παιδεύσεως καὶ βυθμοῦ παντὸς καὶ κινήματος. (ταύτην παιδεύθηται τὸν Θηβαῖον Ἐπαμεινώνδαν καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀνδρας παρὰ πλείοσιν ἱστορεῖται.)

καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς : Παρομοιωδὲς, ἐπεὶ 116 καὶ κακὰ κακῶς, ὅτι τὸ σύνολον, φησὶν, ἐπίστασαι γράμματα, τοῦτό σοι πρὸς τὴν πολιτείαν ἐστὶν ἀνωφελές. (ἀποτεινεται δὲ πρὸς τοὺς πολιτευομένους πάλιν διὰ τούτων. ἢ ὡς ἀμαθῶν ὄντων καὶ τυχόντων ἀνθρώπων πολιτευομένων, καὶ διὰ τοῦτο βραδίως χωροῦντων ἐπὶ τῆς ἀδικίας. ὡς τῆς παιδείας ἱκανῶς καθεστῶσης ἀποδιῶσαι καὶ ἀπελάσαι τῆς ψυχῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. διὰ τὴν συγγένειαν δὲ τὸ κακὰ κακῶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς ἐπίστασθαι.)

117. τουτί σε μόνον ἔβλαψεν : Ἀμείνων ἦσθα, φησὶν, 25 εἰ μὴδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπειράθης τῶν γραμμάτων.

118. (ἢ δημαγωγία γὰρ : Ἡ τῶν δημαγωγῶν ἀρχή, φησὶν, οὐκέτι τοῖς σοφοῖς οὐδὲ τοῖς ἀξιολογοῖς ἐγχειρίζεται.)

119. [ἀλλὰ μὴ παρῆς : Μὴ ὑπερίδης, μὴ ἀπόση 30 μὴδὲ παραπέμψη τοιοῦτον καιρὸν παραπεπαικτότα.]

120. ἡνιγμένος : (Μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ αὐτόθεν φανερόν ἔχων τὸν νοῦν. τοῦτο δὲ παρόσον οἱ χρησιμοὶ λοξῶς ἐκφέρονται ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄλλως.) μετὰ αἰνίγματος, ὅσον ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα 35 δὲ δηλών.

121. (ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ : Αὕτη ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ χρησιμοῦ. ὄρξας ὅτι ἐμπεπληγμένος τοῖς λόγοις ἀσάφειαν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐργάζεται.)

βυρσαίετος : Τὸν Κλέωνα λέγει. (πολλάκις γὰρ προεῖρηκαμεν ὅτι διαβάλλει τὸν Κλέωνα.) συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἀετοῦ, ἅμα τε ὡς βυρσοδέψην κωμῳδῶν τὸν Κλέωνα (καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἀρπαγα τῶν κοινῶν. ἀρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ ἀετός. τὸ δὲ) ἀγκυλοχειλὴς ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, (ὃ ἐπικαμπεῖς 45 τὰς χηλὰς ἔχων.) ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκυλάς τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν. (διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπέκασε.)

122. (γαμφηλῆσι : Σιαγῶσι. δράκοντα, τὸν ἀλλᾶντα. κοάλεμον, τὸν κολούοντα καὶ παύοντα τὰ κακὰ. ὅτι καὶ 50 αὐτὸς ἡμέλει παύσειν τὸν Κλέωνα.)

κοάλεμον : (Τὸν Ἀγοράκριτον οὕτως εἶπεν.) ἐγχειταὶ δὲ τῇ λέξει τὸ τε ἡλεῖν καὶ τὸ κοεῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν. (τὸν οὖν ἀνόητα καὶ μάρτην κοῦντα κοάλεμον εἶπεν.)

- αἵματοπότην : Καὶ τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἵματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῷον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπόλου· τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλάντας μετὰ αἵματος (καὶ πι-
 5 μελῆς καὶ ἀλφίτων φυρώντες) πληροῦσιν. (αἵματοπότην οὖν τὸν αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὡσπερ ἐκροφούντα.)
199. σκοροδάμνη : (Ἡ πιχρία τοῦ σκοροδίου καὶ τῆς ἄλμης,) τὸ μετὰ τῆς ἄλμης τρίμμα τῶν σκοροδίων. οἷον ἡ δριμύτης. εἶπε δὲ Παφλαγόνων, διὰ τὸν Κλέωνα, ἐπειδὴ Παφλαγῶν ἦν.
200. ἀπάξει : Δίδωσι, παρέχει. *Vict.*
203. (βυρραίοτος : Ἀμφιβόλιος ἐξενήνεκται κατὰ τὴν φράσιν. δύο δὲ αἷτα εἰς ταυτὸ παραλαμβανόμενα ἀμφιβολίαν ἐργάζονται. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν βύρσαν καὶ τὸ ἀρπάζειν.)
208. εἴθ' αἵματοπότης : Παρόσον εἰώθασιν τοὺς ἀλλάντας μετὰ αἵματος φυρῆν.
210. αἶκε μὴ θαλφθῆ : Καταθαλφθῆ, καταπλαγῆται λοιδορίαίς, τουτέστιν ἔαν μὴ εἴξῃ μὴδὲ παραχωρήσῃ λοιδορούμενος. Ἄλλως, ἀπάτη ἀπατηθῆ κατα-
 20 πτήξας τὰς λοιδορίας Κλέωνος. αἰκάλλει δὲ, θωπεύει με. γράφεται δὲ καὶ καλεῖ με, ἀντὶ τοῦ κινεῖ, προτρέπεται. ἐπιτροπεύειν δὲ, ἄρχειν, διοικεῖν. φαυλότατον δὲ, εὐτελής, βραχὺ, ἀπλοῦν.
213. φαυλότατον : Ῥάδιον. *Vict.* Ῥάδιον, εὐτελής. V.
214. (τάραττε : Παρωδίας τρόπον. παρῳδήσῃ γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἑρακλειδῶν [?] Εὐριπίδου. μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς πολιτείας, καὶ τῆ τοῦ ἀλλαντοπόλου τέχνη. τάραττε, φησί, καὶ συμφύρα τὰ πράγματα.)
- 30 χόρδευε : Τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσι. καὶ τοῦτο οὖν ἀπὸ τῆς τέχνης τοῦ ἀλλαντοπόλου τὸ ὄνομα εἴρηται. (Hic desinunt scholia Ravenn.) ὡσπερ γὰρ, φησί, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντός τοῦ φυράματος, οὕτωςί χόρδευε καὶ τὰ πολιτικά. Ἄλλως, παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδῆ γὰρ ἐστὶ τὸ λεπτόν ἔντερον, δ εἰώθασιν πλέκειν οἱ μάγειροι. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς στρατηγούς παραττόντας καὶ χορδεύοντας, τουτέστιν εἰς πλοκάς ἐμβάλλοντας τὴν πόλιν.
216. υπογλυκαίνων : Ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύ-
 40 μασι καὶ κολακείαις.
219. ἔχεις ἅπαντα : Σύμφωνά σοι ἔχεις, καὶ ἀρμύζεις εἰς ἅπαντα. πάλιν δὲ ἐνταῦθα αὐτῶν καθάπτεται τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν πολιτευομένων, ὡς τοῖς μὲν τοιούτοις ἐγχειρίζοντων τὰ δημόσια, τῶν δὲ πολιτευο-
 45 μένων οὕτω πεφυκότων.
220. συμβαίνουσι : συμπράττουσιν. V. *Vict.*
221. Τῷ Κουλέμῳ : Ἀντὶ τοῦ ἀνοῖα. ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρῳδήσεν ἐκ τῆς τραγωδίας. ἀνέπλασε δὲ τινὰ δαίμονα ἀπὸ τῶν προειρημένων κωμικῶς. τουτέστιν ἀπατητικῶ καὶ ἀνοήτῳ δαίμονι. ἢ τῷ κωλύοντι τὸν ἄνεμον καὶ παύοντι δαίμονι. ἢ τῷ ἀλλαντοπόλῳ.
222. γῶπιος : λείπει τὸ σκόπησον. ἀμυνεῖ : καταγωνιεῖ. V.
224. βδύλλει : Καταπέπληγες, βδελύττεται, τουτέστι μισεῖ.
225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ γίλιοι : Οἱ ἱππεῖς ἐπέθοντο αὐτῷ, ἐπεὶ ὅτε ἦν εἰς αὐτῶν, κακῶς αὐτοὺς διεθῆκεν. ἱππεῖς οὖν τάγμα ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀφ' ὧν ὁ χορὸς σύγκειται τῷ δράματι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν πεποιήται.
226. μισοῦντες αὐτὸν : Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Φιλιππικῶν φησὶν ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐμίσησαν αὐτόν. προη-
 10 λακισθεῖς γὰρ ὑπ' αὐτῶν καὶ παροξυνθεῖς ἐπέτεθη τῇ πολιτεία, καὶ διετέλεσεν εἰς αὐτοὺς κακὰ μηχανώμενος. κατηγορήσῃ γὰρ αὐτῶν ὡς λειποστρατούντων. διὰ τοῦτο οὖν ἐμνήσθη αὐτῶν Ἀριστοφάνης.
228. ὅστις ἐστὶ δεξιός : Ἀγαθός, εὐνοῦς ἡμῖν, ἀπεχθόμενος πρὸς τὴν τοῦ Κλέωνος πονηρίαν.
229. ξυλλήψεται : Συμμαχήσει. *Vict.*
230. ἐξεικασμένος : Πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὁμοία τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμωδοῦμένοις, ἵνα φανεροὶ ὦσιν ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἄλλως, οὐκ εἶχεν αὐτοῦ 20 προσωπεῖον διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευσοποιούς καὶ μὴ θέλειν μήτε πλάττειν μήτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ Κλέωνος. λέγει οὖν ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν ὑποκρίνεσθαι, αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιλιώσας ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο, ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτόν. — ἐξεικασ-
 25 μένος : Ὀμοιωθεῖς. *Vict.*
235. μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς : Τοῦτο ὁ Κλέων λέγει ἰδὼν ὁμιλοῦντας, καὶ μὴ εἰδὼς περὶ τοῦ ὁμιλοῦσι, συνωμότης αὐτοὺς καλεῖ. πικρῶς οὖν κατὰ τοῦ Κλέωνος ἐκφέρονται, ὡς τοιαῦτα αὐτοῦ συκοφαντούντος ἀπὸ 30 μικρῶν καὶ εὐτελεῶν προφάσεων. [Χαιρήσεται δὲ, χαιρόντες ἀπαλαχθήσεσθον.]
236. ξυνωμύοντον : Συνωμοσίαν ἐποιήσατε, τουτέστιν ὄρκους καὶ πίστει ἀλλήλοις δεδώκατε, ἵνα ὁμοφρονήσατε κατὰ τοῦ δήμου.
237. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον : Ἐγνωμένον ὅτι ὁ θεράπων ἔπινα καὶ εἶχεν ἐπὶ χεῖρας τὸ ποτήριον. ἰδὼν οὖν ὁ Κλέων, προφάσει καὶ τούτῳ κέρχεται τῆς συκοφαντίας, καὶ τὸ ποτήριον εὐθύνει ὡς Χαλκιδικόν. κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι μεγάλα μεμψόμενον. 40 οἱ δὲ Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἀποικοὶ Ἀθηναίων, εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ Θράκης οἱ Χαλκιδεῖς, ἀποικοὶ ὄντες ἀπὸ τῆς Εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἦν τότε χωρία τῆς Θράκης ὑπακούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. περὶ ὧν νῦν λέγει. καὶ γὰρ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς ἦσαν ὑπήκοοι τῶν 45 Ἀθηναίων. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο Χαλκιδικόν ἐστὶ. καὶ πόθεν ὑμεῖς αὐτὸ ἔχετε, εἰ μὴ δῶρον ὑμῖν ἐδόθη, ἵνα ἀποστῶσιν; ἔλαβε δὲ τὴν πρόφασιν εὐκαιροῦ τοῦ ὀνόματος τῶν Χαλκιδέων, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων. 50 ἀπέστησαν δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων Χαλκιδεῖς ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος.
238. Χαλκιδεῖς ἀξίστατον : Πόλις Εὐβοίας, ἀποικοὶ Ἀθηναίων. ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὄστρακίνοις εἰς τὰ συμπτώ-

σια. ὡς αἰεὶ οὖν τοῦ Κλέωνος δι' ἐλάχιστόν τι κατηγοροῦντος. χωρίζετε οὖν, φησι, Χαλκιδικᾶς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων συμμαχίας.

240. ὦ γεννάδα : Τοῦτο ὁ θεράπων πρὸς τὸν Ἀγορά-
6 κριτον. ἐν τισὶ δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἔγκεινται.

242. ἄνδρες ἱππεῖς : Ὡς συκοφαντούμενοι ἐπικα-
λοῦνται εἰς βοήθειαν τοὺς ἱππεῖς. ἱππαρχοὶ δὲ ὁ Σί-
μων καὶ ὁ Παναίτιος.

243. πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας : Ὡς ἐπὶ τάξεως φησίν. ὁ
15 δὲ Παναίτιος ὡς μέγας τῶν ἱππέων κωμωδεῖται. τινὲς
δὲ φασὶ τὸ μὲν « ἄνδρες ἱππεῖς » ἀλλαντοπόλῃν λέγειν,
ἄλλοι δὲ τὸ « ἄνδρες ἐγγύς, » τὸν θεράποντα.

244. κάπαναστρέφου : Ὡς τοῦ ἀλλαντοπόλου πεφευ-
γότης, εἶπεν ἀναστρέφου.

245. ὡς ἁμοῦ προσκειμένων : Τὸ ἁμοῦ λέγουσιν
15 Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ [513] « καὶ
μὴν ἁμοῦσιν ἦδη. »

247. παῖε παῖε : Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ
χοροῦ ἀπὸ τῶν ἱππέων συμπληρουμένου. οἵτινες ἐπι-
καλουμένου ἀκούσαντες τοῦ θεράποντος, εὐθέως ἀφι-
20 κνῶνται βοηθήσοντες αὐτῷ. ταραξιππώστρατον δὲ κα-
λοῦσι τὸν Κλέωνα, τουτέστι τὸν ταραξάντα τὸ πλῆθος
τὸ ἱππικόν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα δόξωσιν εἰκότως αὐτῷ
χαλεπαίνειν καὶ αὐτοὶ καὶ πολεμεῖν. ἢ ἵνα τὸν Κλέωνα
δείξῃ διὰ πάντων λυμαινόμενον τὴν πόλιν, διαφθείροντα

25 μέν τὸ ἱππικόν, σφετεριζόμενον δὲ τοὺς φόρους.
[εἰσθεῖς δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβᾶς ἐτέρων εἰσιόντων
ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι κατα-
ληκτικοὶ λζ'. ὧν τελευταῖος

καὶ τέμαχος οὗ Περικλῆς οὐκ ἤξιώθη πόποτε.

30 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν
στίχων διπλῆ ἔξω νενευκίαι.] κορωνίς, ὅτι εἰσέρχεται
ὁ χορὸς τῶν ἱππέων, καὶ πάλιν στίχοι τροχαῖκοι λβ'. V.

248. καὶ τελόνην : Διεβέβητο τὸ τοῦ τελώνου
ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ
35 τὸ τέλος τελωνοῦντος. φάραγξ δὲ, τὸ ἀπόσχιμα τῆς
γῆς, ὃ τὸ παρεμπύπτον ὕδωρ πίνει. τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ
κακόφωρον αὐτοῦ. χάρυβδι δὲ ἀρπαγῆς, ὡς πᾶν ὄτιοῦν
ἀρπάζοντα.

φάραγγα : Τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ, ἐὰν εἰς αὐτὸ
40 ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. εἰς ἀδῆλον γὰρ τὸ ὕδωρ
καταναλίσκεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸ κακόφωρον τοῦ Κλέω-
νος καὶ τὸ κράζειν ὡς ἐπὶ τῶν πετρῶν τὰ κύματα.

252. κάπικεῖμενος : Ἀντὶ τοῦ τύπτων αὐτόν. διὰ δὲ
45 Κλέωνα τοῦτο πάλιν λέγει, ἐπειδὴ κεκράχτης ἦν.

253. οἶδε τὰς δόδους : Ἐπίσταται, φησὶ, τὰς κατα-
δύσεις Εὐκράτους τὰς ἐπὶ τὰ κυρήθια. κυρήθια δὲ εἰσι
τὰ πύτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. μυλωνᾶς
δὲ ἔχων ὁ Εὐκράτης εἰκότως εἶχε καὶ κυρήθια. ἐκω-
50 μύδησεν οὖν εὐκαίρως αὐτὸν ὡς μυλωνάρχη καὶ ὡς
πρὸ αὐτοῦ πολιτευσάμενον καὶ πεφευγότα. τινὲς δὲ,
ὅτι ἦν μυλωνάρχης.

254. κυρήθιον : Ἐνθα αἱ κάχυρος φρύγονται. κά-

χυρος δὲ εἰσιν αἱ λελεπισμένοι κριθαί, ἀφ' ὧν ἡ πτι-
σάνη. σκόπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην
ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν [fr. 540] φανερώτερόν φησι « καὶ
σὺ κυρήθιοπῶλα Εὐκράτης στύπαξ. » — τῶν μυλωνῶν.
κυρήθια γὰρ τὰ πύτυρα τῶν κριθῶν. V.

255. ὦ γέροντες Ἡλιασταί : Τοῦτο ὁ Κλέων λέγει,
καὶ αὐτὸς ἐπικαλούμενος τοὺς δικαστὰς εἰς βοήθειαν.
Ἡλιαία γὰρ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἱ δὲ
δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον
λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρίναι. ὡς 10
δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖται οὗς ἔτρεφε [φράτορας ἦγον
συγγενεῖς Vict.]. συγγενεῖς δὲ εἶπε τριωβόλου, ὅσον
προσωκωιμένοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριωβόλῳ. καὶ
γὰρ τοὺς συγγενεῖς φράτορας καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς
αὐτῆς φατρίας μετέχοντες, ὅσον φατρίας τινός. ὁ γοῦν 15
Ὅμηρος [Il. N, 354] τὴν αὐτὴν πάτραν λέγει,

ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμῶν γένος ἦδ' ἴα πάτρην.

καὶ κατὰ ἀναφορὰν πάτρην καλεῖται. μεταπέπτωκε δὲ
τὰ στοιχεῖα. καθάπερ ἐπὶ τοῦδε, ὁ φάτριος Ζεὺς καὶ ὁ
πάτριος. τὸ δὲ τριώβολον ἡμίδραχμόν ἐστιν. Ἡλιαία 20
δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι καὶ ὑπὸ τῆ
ἡλίῳ καθέζεσθαι τοὺς συνελθόντας δικαστὰς.

256. οὗς ἐγὼ βόσκω : Πικρῶς ὡς θρέμμασιν αὐτοῖς
κέχρηται ἀλόγοις. βόσκειν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων
τίθεται. τὸ δὲ δίκαια κᾶδिका, ὅσον ἐκ δικαίου [καὶ ἀδι- 25
κου].

257. ξυνομοτῶν : Ξυνομοσίαν πεποιημένων, του-
τέστι πίστεις δι' ὄρκων δίδόντων αὐτοῖς καὶ συνθήκας
κατ' ἐμοῦ πεποιηκότων. Ἄλλως, προδοτῶν τοῦ δήμου.
τῶν συνομνόντων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δήμου. 30

258. πρὶν λαχεῖν : Πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὶν κλη-
ρωθῆναι. πρὸ διανομῆς, φησὶν, ἀρπάξεις. ἡ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δαίπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

259. κάποσυχάζεις : Συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ
ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης ἐκέκλητο. τὸ γὰρ πα- 35
λαιὸν τίμια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν, καὶ εἴ-
τις διαβληθεῖη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον
τὸ κατηγορεῖν. Ἄλλως, συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ
σῦκα, εἰ ὠμὰ ἢ πέπειρα. καλῶς οὖν ἐπήνεγκε τὸ ἀπο-
πίεζων, ἐπεὶ ἀποθλίβει τοὺς συκοφαντούμενους καὶ πιέ- 40
ζει διωροδοκῶν.

τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν : Διαλογιζόμενος, καὶ
ὄρων, καὶ πολυπραγμονῶν. [ὠμός δὲ, σκληρὸς, δυσκα-
ταμάχης. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης, ἢ πλούσιος, ἐπέ-
μεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων.] τὸ δὲ πέπων ἢ μῆ 45
πέπων ἀντὶ τοῦ ἀπαλός, βραδύς διασεισθῆναι δυνάμε-
νος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν τούτοις τοῖς ὀνό-
μασι κέχρηται. ὠμὰ γὰρ τὰ μηδέπω ὠριμακότα. ὥσπερ
οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πεπανθέντων ἐστὶ
δρέψασθαι καὶ φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἄωρων καὶ ὠμῶν 50
οὐκέτι, οὕτως, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων
διελογίζετο, καὶ διέκρινε τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι
καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχης. ὑπευθύνους δὲ,

τοὺς μηδέπω λογισμὸν παρεχομένους, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἦς ἐπιστεύθησαν.

261. [ἀπράγμονα : Ἐπεικῆ καὶ μέτριον τοὺς τρόπους. οὐ φιλοπράγμονα.]

6 262. ἐκ Χερρονήσου : Χερρονήσος τῆς Θράκης χωρίον καὶ πόλις, ὑποτελής τῶν Ἀθηναίων, εὐφορος εἰς πυροῦ γεωργίαν ὅθεν καὶ ἐσιταγόνουσι οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς ἰδιοπραγμόνων δὲ καὶ ἰδιωτῶν ὄντων τῶν Χερρονησιωτῶν καὶ διασεῖσθαι δυναμένων βραδίως, μάλιστα 10 δὲ τοῦ Κλέωνος ἐπηρεάζοντος αὐτοὺς, τούτων ἐμνήσθη. ὅθεν ὡς ἐπὶ ἀγορίκων καὶ τῶ καταγαγῶν ἐχρήσατο, σημαντικῶς, ὥσπερ ἀπ' ἀγοῦ τινος μετακαλουμένον καὶ κατιόντων εἰς πόλιν. Ἄλλως, ὡς καταγαγόντος αὐτοὺς συμμάχους εἰς Ἀθήνας καὶ συκοφαντοῦντος καὶ 15 ἀργυρίζομένου.

κατάξας, μετακαλεσάμενος.

ἀγχυρίσας : Ὑποσκελίσας, ὅσον τῇ ἀγκύλῃ καταβαλῶν, [ὅπερ ἐστὶν ἀκοντίου εἶδος, ἢ καταπαλαισίας]. παλαιστρικά γὰρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαβαλῶν καὶ τὸ 20 ἀγχυρίσας. [καὶ ἀγκυρίσμα εἶδος παλαισματος, καὶ σκευὸς ἀγρευτικῶν σῶκων.]

263. ἐνεκολάβησας : Ἄκολος, ψωμὸς, ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας ἀντὶ τοῦ καταπέπωκας. τὸ δὲ ὄλον, καταπαλαισίας αὐτὸν ἐκπεριελθῶν καὶ διασεῖσας ἀργυρίζεται. 25 τὴν βίαν δὲ ἢ ἐκέχρητο κατὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πάλης ἐδήλωσε.

264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν : Διακρίνεις καὶ ἀναζητεῖς. ὁ δὲ νοῦς αὐτῶ πᾶς τοῦτο λέγειν βούλεται, ὅτι οὐ τῶ προσηρημένῳ ἐπηρεάζει τρόπῳ, ἀλλ' εἰ τις 30 καὶ τοιοῦτό τι ποιῆι, ἀναζητεῖ καὶ διακρίνει τίς ἐστὶ τῶν πολιτῶν ἀμνοκῶν, ὅσον προβατώδης, τούτεστι μωρός καὶ εὐήθης. τὰ γὰρ πρόβατα ἐπὶ εὐηθείᾳ διαβάλλεται.

265. καὶ τρέμων τὰ πράγματα : Εὐλαθεύμενος κα- 35 ταστῆναι εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ' ἦθος καὶ τρόπων ἐπιείκειαν αἰροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐπιλεγόμενος, φησὶν, ὁ Κλέων καταστήσας εἰς φόβον τοῦ παρεῖξαι πράγματα ἐπηρεάζει βραδίως.

40 269. ὡς δ' ἀλαζῶν : Ἀλαζῶν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. μάλιστα δὲ κυρίως ἰμάς μεμαλαγμένος καὶ ἀπαλὸς καὶ τρυφερός. καλῶς οὖν ἐπὶ τοῦ Κλέωνος τῶ ὄνοματι κέχρηται, ὁμοῦ καὶ τὸ τοῦ τρόπου ὑπουλον καὶ τὸ λαγαρόν αὐτοῦ δεικνύς, καὶ σκώπτων 45 ὡς βυρσέα. ἀφ' ὧν οἱ ἱμάντες γίνονται κατεργασθέντες τοιοῦτοι. [μάλιστα οὖν ὁ μεμαλαγμένος ἐν πονηρίᾳ.]

εἶδος οἱ ὑπέρχεται : Ὡς ὑπάγεται τὸν δῆμον ὑποτρέχων καὶ κολακεύει καὶ καταπραίνει ἀπάγων τὴν ὄργην ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν.

50 270. ὥσπερ εἰ γέροντας : Ὡσπερ, φησὶ, τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργῆσαι, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

ἐκκοβαλικεύεται : Ἀπατᾶ, παραλογίζεται, ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λησταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ

κορυνηφόρους καλοῦσιν. [κορύνη βόβαλον ἐστίν. Vict.] οἱ δὲ, κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ : Τῇ πανουργίᾳ λέγει. ὅτε ἐν τῇ πανουργίᾳ νικήσει, αὐτῇ τῇ πανουργίᾳ πεισθήσεται. Ἄλλως, τὰς χεῖρας δείκνυσιν. ἢ δὲ μεταφορὰ 5 ἀπὸ τῶν παλαιόντων. διὸ, φησὶ, καὶ τὸ κυρηθάσει.

272. κυρηθάσει : Κυρηθάσια λέγεται ἢ διὰ τῶν κερμάτων μάχῃ, ἢ περ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις γίνεται. τοῦτο οὖν δηλοῖ, ὅτι ἡ μάχεται ἢ πλήξει. κυρηθάσεις γὰρ 10 λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Ἄλλως, πρὸς τὸ σκέλος μάχεται, ἢ διαπεσεῖται. [γαστρίζομαι δὲ εἶπεν, ὡς πληγεῖς τῷ σκέλει, εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι. παρεπιγραφῆ δὲ. συγκέκυφε γὰρ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων τύπτεται. 15 καταστρέφεις δὲ, δουλοῖς. τρέφομαι δὲ, εἰς φυγὴν τρέψω, πλεῖον σου βοῶν νικήσω, ὑπερβαλοῦμαι.]

276. τήνελλος εἶ : Τήνελλος ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσης αὐτόν, μουσικώτατος εἶ. Ἄλλως, 20 νικηφόρος. τήνελλος δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον.

277. ἦν δ' ἀναιδεία : Κᾶν ἠττηθῆς, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ 20 τῇ βοῇ, περιγένη δὲ ἐν ἀναιδείᾳ, οὐδὲν ἦττον ἡμετέρα ἢ νίκη. πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μελιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένου, ὡς καὶ σσηαμοῦς τὸ διὰ σσηάμων. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἄθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασιν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυ- 25 πνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑῷ ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα.

278. ἐγὼ ἔνδεικνυμι : Ἐνδεικνυμι καὶ φαίνω. ἐνδεικνύμαι δὲ ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακούργοντα περὶ τὰ κοινά. 30

279. ζωμεύματα : Τὰ τῶν νεῶν χρεῖώδη. λέγεται δὲ ξύλα καὶ κηρὸς καὶ πίσσα. Ἄλλως, τὰ λεγόμενα ὑποζώματα. εἰσι δὲ ξύλα τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμεύ- 35 ματα, ὡς ἀρτύσεως ἐμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπειρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις.

281. ἐκθεῖ πλέα : Ἐξεῖσιν, ἐκπορεύεται μεστῇ καὶ γεμούσῃ, τούτεστιν ἐξεῖσιν ἐκ τῆς πολιτείας γενόμενος πλούσιος. εἰσδραμών δὲ ἀντὶ τοῦ προσελθῶν τῇ πολι- 40 τεῖᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐμπεπηδηχότα βιαίως καὶ ἀναισθύντως τῇ πολιτείᾳ. πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθηγήσιν οὐ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιούντο. τιμῆ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σι- 45 τουμένοις ἦν. [ταῦτα δ' εἶπεν ὅτι πένης ὦν ἐκ τῶν κοινῶν πεπλούτηκε, καὶ ὅτι ἀναξίως ἔχει τῆς ἐν πρυτανεῖῳ σιτήσεως.]

282. νῆ Δία ἐξαγαγῶν γε τὰ πόρρητα : Ἐπειδὴ ὁ Κλέων εἶπεν ἀπόρρητα, καὶ αὐτὸς εἶπε κρέας καὶ ἄρ- 50 τον. λέγει οὖν, ὅτι ἀναξίως ἔτυγεν ὁ Κλέων, οὗ Περι- κλῆς οὐκ ἔτυχε τῶν Ἀθηναίων μὴ παρασχόντων, ἦτοι ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τοῦ ἀνδρός παραιτησαμένου, ἢ ὅτι ἐξοστρακισθεὶς οὐκ ἔτυχε τῆς ἐν πρυτανεῖῳ σιτήσεως, ἢ ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε κρέας καὶ ἄρτον, ἐπεὶ οὐκ

ἔξῃ τὰ θυόμενα Δημήτερι καὶ Περσεφόνῃ ἔξω ἀφιεῖν. ὡς γοῦν αὐτὰ ἐκφέροντος κατηγορεῖ.

283. καὶ τέμαχος : Ἰχθύς. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθύς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. — ἤξιώθη : Διὰ τὸ
5 ἄγος. Vict.]

284. ἀποθανεῖσθον : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις περιοδικῆ κώλων ἴδ'. ὧν τὰ μὲν ἐ' ἀμοιβαία τῶν ὑποκριτῶν δίμετρα. τὰ δὲ τέσσαρα ἐναλλάξ ἀκατάληκτα. καὶ μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα καταληκτικά. αὐτίκα
10 μάλα : Εὐθύς, παρακρήμα. Ἀττικῆ δὲ ἡ σύνταξις. κεκραῖσμαι δὲ, τῷ κεκραγμῷ σου περιεσομαι, ἀντὶ τοῦ νικήσω.

289. κυνοκοπήσω σου : Τυπτήσω σε, καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθύς ποίος.
15 ἅμα δὲ καὶ κυνεῖω σε δέρματι παίσει. ἔστι γὰρ τραχύτατον. — ὡς κύνα σε τύψω. οὐδέτερον δὲ τὸ νῶτον. V.

290. περιελῶ σ' ἀλαζονείας : Οἶον, ἀποδύσω σε καὶ παύσω τῶν ἀλαζονεμάτων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσ-
20 σόντων. παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω, νικήσω.

291. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου : Οὐκ εἴω σε λέγειν, προλήψομαι, νικήσω. τοῦτο ὡς πρὸς βυρσοδέψην. ὑπο-
τέμνεται γὰρ τὰ δέρματα, ἵνα παχέα φαίνηται. δια-
25 φέρι γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτεμῖναι. ὅταν γὰρ ὑποτεμῖναι, παχύτερον φαίνεται, ἀσθενέστερον δὲ ἔστι. τέμνειν δὲ, τὸ ὀρθῆν ποιῆσθαι τὴν τομῆν. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται.

292. ἀσκαρδάμυκτος : Μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς.
30 σκαρδάμυκτεῖν γὰρ, τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν, ὃ καὶ Ἰλλωπεῖν λέγεται [ἢ Ἰλλωπίζειν]. ἀσκαρδάμυκτεῖν δὲ, προστεθέντος τοῦ α, τὸ ἀτενὲς βλέπειν τὸν ἥλιον. φησὶν οὖν ὅτι ἀτενὲς εἰς ἐμὲ βλέψον, ὡς ἐν τούτῳ καταπληξόμενος τὸν ἀλ-
35 λαντοπώλην.

294. διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις : Ἐπαίξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντοποιοῦ κέχρηται. Ἄλλως, διασπάσω, διολέσω, [σχίσω]. ἄλλωςτε οὐκ ἀχρήστως τῇ λέξει ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντο-
40 πώλου. οὗτοι γὰρ τὰ ἔγκατα πλύνοντες ἐξ ἀνάγκης τῆς ἀπ' αὐτῶν πληροῦνται κόπρου. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν πᾶσιν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις πειρᾶται τὸν Κλέωνα.

295. κοπροφορήσω : Κόπρω σε πληρώσω. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ διαφορήσω σε. οἱ μάγειροι γὰρ τὰ ἔγκατα
45 πλύνοντες ἀναγκαιῶς πληροῦνται κόπρω. Ἄλλως, τὴν κόπρω ἐκφορήσω τύπτω σε. ἢ ὡς βυρσοδέψην, ὅτι κόπρω τὰς βύρσας ἐθεράπευεν.

296. ὁμολογῶ κλέπτειν : Τοῦτο ἐν ὑπονοίᾳ λέγει. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, σῶφρον εἰμι καὶ πεπαιδευμένος. ὃ δὲ αὐγεῖ
60 ἐπὶ τῷ κλέπτειν ἃ κλέπτω, ὁμνῶ μὴ κεκλοφέναι. ὃ ἔστιν ὑπερβολὴ ἐπιπορκῆς.

297. νῆ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγοραῖον : Περισιτωμένως ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἴδρυται Ἐρμού ἀγοραίου ἀγάλμα. πλεονεκτεῖν δὲ αὐτὸν πειρᾶται μὴ

μόνον κλέπτων, ἀλλὰ καὶ διαρρηθῆν ἐπιπορκῶν. οἶον, ἐμὰ ἔστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ἀμφοτέροι δὲ ἀμιλλῶνται τίς ἐστὶν αὐτῶν χεῖρων.

298. κάπιορκῶ γε βλεπόντων : Οἶον, ὁρώντων ὅτι κλέπτων ὁμνῶ ὅτι οὐκ ἔκλεψα. τοῦτο δὲ προστέθεικεν ὁ Ἀγοράκριτος, ὅτι πλεονεκτεῖ ἐκεῖνον καὶ μᾶλλον πονηρὸς εἶναι δοκεῖ, εἰ οὐ κλέπτει μόνον, ἀλλὰ καὶ φανερώς ἐπιπορκεῖ.

299. σοφίζει : Τεχνάζει. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέχνας. τὰ ἀλλότρια λέγεις, φησὶν. ἐμὰ ἔστι ταῦτα τὰ
10 ἐπιχειρήματα. ὡς εἰ ἔλεγε, τὰ ἐμὰ τοῖνον κλέπτεις. [φανῶ δὲ, φανίσω, κατηγορήσω.]

301. ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν : Μὴ δεδωκότα ἀπ' αὐτῶν τὴν δεκάτην μοῖραν τοῖς θεοῖς. ἔθος γὰρ εἶχον τὰς δεκάτας τῶν θυομένων τοῖς πρυτάνεσιν οἱ μάγειροι δι-
15 δόναι. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀδεκάτευτον ἔχοντα οὐσίαν, ὃ δὲ ἀντὶ οὐσίας, κοιλίας ἐπήνεγκεν ὡς ἀλλαντοπώλην.

303. διπλῆ περίοδος καὶ εἰσθεσις κώλων θ', ἧς τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρρυθμον, τὸ δεύτερον ἐκ κρητικῶν καὶ δογμαίου, τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτὰ παιωνικὰ δίρρυθμα. V. 20 Θ. [ὡ μισρὲ καὶ βδελυρὲ : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπρωδικῆ, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῆν, ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις ἐννέα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται δίρρυθμον. τὸ δεύτερον τρίμετρον βραχυκατάλη-
25 κτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικῶν, τοῦ δὲ δευτέρου βακχείου. τὰ ἐξῆς τέσσαρα ὅμοια τῷ πρώτῳ ἐκ κρητικῶν. τὰ δὲ τούτων ἐξῆς τρία ὅμοια, τοῦ δευτέρου ποδὸς κρητικῶν. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξῆς δὲ ἐν εἰσθέσει
30 σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ὁμοίων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

307. καὶ τέλη καὶ γραφαὶ : Τὰ τελώνια καὶ ἀρχαί. τελώνης γὰρ ἦν, καὶ ἐμίσθου τὰ τέλη, τουτέστι τὰ τάγματα.

309. ὦ βορβοροτάραξι : Ταραχιδέστατε. παράττων ἡμῶν τὴν πόλιν ὡς βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου.

311. ἀνατετυρβακῶς : Ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι.

312. ἐκκεκώφηκας : Βοῆς ἐπλήρωσας τὰς ἀκοάς.

313. κάπο τῶν πετρῶν ἄνωθεν : Ἐπειδὴ οἱ θυνοσκόποι ἐπὶ ὕψους ἰστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύνων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται, φησὶν ὅτι καθάπερ τοὺς θυνοσκόπους εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λαμβά-
45 νουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λαμβάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάξει οὖν, δέον τὴν πόλιν τὰ ἑαυτῆς λαμβάνειν. οὐνεδίζει οὖν αὐτῷ, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα, ἅμα δὲ καὶ εἰς ὄψοφαγιαν διαβάλλει. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τοῦτο
50 εἶπε τῶν ἀλιείων τῶν ἀγρευόντων τοὺς θύννους.

314. καττύεται : Συντίθεται καὶ συρράπτεται κατ' ἐμοῦ. ἀστεῖως δὲ τῇ λέξει κέχρηται ὡς βυρσοδέψης ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

315. χορδεύματα : Ἐξῆς καὶ οὗτος ὡς μάγειρος ἀποκρίνεται. χορδεύματα γὰρ καὶ χορδαὶ καλοῦνται τὰ ἐντερα.
316. μοχθηροῦ βοός : Θανασίμου ἢ ἀσθενοῦς. ἰσχυροῦ 5 καὶ λεπτοβύρσου. καὶ τοῦτο δὲ ὡς βυρσέα σκώπτει.
317. τοῖς ἀγροίκοις πανοῦργος : Εἰς ὑποδήματα τοῖς αὐτοῖς καὶ ὡς τὰς βύρσας τέμνων. καττύματα δὲ τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα, ἃ προστίθεται τοῖς σανδαλίοις. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς σκυτεά.
- 10 318. δοῦιν δογμαῖν : Παίζων καὶ αὐτὸς παλαιστάς ἐξετείνετο. δογμὴ γὰρ ἢ παλαιστή. Ἄλλως. δύο παλαιστάς. ἐκτεινόμενα γὰρ τὰ ἰσχνὰ τῶν δερμάτων εἰς πλάτος αὐξάνει.
319. κάμῃ τοῦτ' ἔδρασε : Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ 15 ἡμᾶς ἐξηπάτηκεν, ὥστε καταγελάστους γενέσθαι.
320. τοῖς δημόταισι : Διαβολὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀπαγγέλλεται.
321. Περγασῆσιν : Ὀνομα δῆμου. ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσι : Ἐκολύμβων, ἐνηγόμεν ἐν 20 τοῖς ὑποδήμασιν. ἐμβάδες δὲ ἐρρήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐταῖς. ἐκτεινόμενων γὰρ καὶ πλατυνομένων εὐχερῶς τῶν δερμάτων, ἐκολύμβων ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ μηκέτι ἡρμωμένα τοῖς ποσὶ τῶν φορούντων αὐτὰ εἶναι.
- 25 322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς : Ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀλλαντοπόλῃν. [κορωνίς δὲ καὶ εἰσθεσις χοροῦ προωδικῆ, διὰ τὸ ἀεὶ προτιθεσθαι τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων καὶ στίχων πολυσηματίστων δώδεκα. ὧν τὰ πρῶτα τρία παιωνικά διμέτρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται κρητικά δίρρυθμα. τὸ δὲ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ λιχύδιον. τὰ δὲ ε', ζ', θ', ι' τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ ζ', η' δακτυλικά τετράμετρα. τὰ δὲ 30 τελευταῖα δύο ἰαμβικά τετράμετρα καταληκτικά, ὅμοια τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
- 35 325. προστατεῖ : Προηγείται, προέστηκε, παρακολουθεῖ. καθάπτεται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν.
326. [ἢ σὺ : Τοῦτο πρὸς τὸν Κλέωνα. ἀμέλγεις δὲ, λαμβάνεις τὰ αὐτῶν πράγματα. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν εἴρηται.]
- 40 τοὺς καρπίμους : Τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασεῖεις, τοὺς πλουσίους καὶ εὐποροῦντας. ἀμέλγεις δὲ, ἀποδρέπη, ἀπανθίζεις, τρυγᾷς καὶ καρπίζῃ. ἰδίως δὲ ἀμέλγειν λέγεται τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἀώρους τοὺς καρπούς ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπτει ποιοῦσιν.
- 45 327. ὁ δ' Ἴπποδάμου : Οὗτος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἥνπερ ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι. καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν Πειραιεῖ κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν. ἦν δὲ Ἀθηναῖος τίμιος. πικρῶς οὖν λέγει ὅτι σὺ μὲν ἀνάξιος ὧν σφετερίζεις, καὶ ἀπὸ πάντων κερδαίνεις, ὃ 50 δὲ εὐνοῦστατος ὧν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν ἀνάξιος ὁρῶν σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. λυπεῖται, φησὶν, ὁ Ἀρχεπτόλεμος. οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ Θεούριον, οἱ δὲ Σάμιον, οἱ δὲ Μιλήσιον. Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν. Ἄλλως.
- Ἴπποδάμος μόνος λείβεται καὶ ἤττάται. διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγία ὁ Ἴπποδάμος. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος ὄντος γαστριμαργου, παρευδοκιμουμένου δὲ ὑπὸ Ἴπποδάμου, κέχρηται τῇ συγκρίσει χρησιμώτατα. ἡμοῦ γὰρ καὶ τὸν Ἴπποδάμον καὶ τὸν Κλέωνα διαβάλλει. 5 — ὁ Ἴπποδάμος ἢ ὁ Ἀρχεπτόλεμος. V.
328. ἐν ἐπεισθέσει κῶλα β' δακτυλικά διμέτρα, ἀκατάληκτον τὸ α', τὸ δὲ β' καταληκτικόν. V. — ἀνὴρ ἕτερος : Ὁ ἀλλαντοπόλῃς. — ἐφάνη : εὐρέθη, καταφανῆς ἐγένετο. V. Vict. 10
330. ὅς σε παύσει : Καταπαύσει σε, παρευδοκιμήσει. πάρεστιν ἐγγὺς οὗτος καὶ πλησίον καὶ οὐκ εἰς μακράν. Ἄλλως. ὑπερβαλεῖ σε, παραδραμεῖται, νικήσει σε. καὶ Ὀμηρος [Iliad. A, 132] « ἐπεὶ οὐ παρελεύσει οὐδέ με πείσεις. » 15
331. τῇ κακοτεχνίᾳ καὶ θρασύτητι καὶ ἀναισχυντίᾳ καὶ δολιότητι. καὶ ὁ Κλέων γὰρ πρὸς χάριν καὶ κολακείαν ἐδημηγόρει. V. — κολακίκεύμασι : Τῷ κολακεύειν καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ ὁ Κλέων ἐδόκει 20 παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν. καὶ θλιωὶς δι' ὧν φησι τοῦτον παρευδοκίμησεν, τὸν Παφλαγόνα, διὰ τούτων διαβάλλει τὸν Κλέωνα, δεικνύς ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα πρόσεστιν αὐτῷ, δι' ὧν ἤρθη μέγας. — πανουργεύμασιν. V.
333. ἀλλ' ὦ τραφεῖς : Τοιαύτης ἀνατροφῆς μετα- 25 σχῶν, τουτέστι πονηρᾶς καὶ κακῆς. ὅθεν οἱ ἀνατραφέντες ἄνδρες οἱ ἔξαρχοι καὶ πρωτεύοντες, οἱ ἀνδρείοι Ὀμηρικῶς.
334. τὸ σωφρόνως τραφῆναι : Τὸ ἐπεικῶς καὶ εὐγενῶς ἀνατραφῆναι. τὸν ἀλλαντοπόλῃν δὲ βουλόμενος 30 διαβάλλειν, δεικνυσὶν αὐτὸν πονηρῶν ἠθῶν. ἀλλὰ λεληθῶτος δι' ὧν περὶ τούτου λέγει ὀνειδίζει τοὺς ἀλλοῦς πολίτας ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὁρμωμένους ἐπιτηδεύματων καὶ εὐδοκιμοῦντας. — ὡς οὐδὲν λέγει : Οὐδενός ἐστιν ἄξιον, οὐδὲν πλεόν λέγει. Vict. 35
335. [καὶ μὴν ἀκούσασθ' οἶος : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λβ'. ὧν τελευταῖος
- νῆ τὸν Ποσειδῶ, κάμῃ γὰρ ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκεις.
- ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκῦα. ἐξῆς δὲ τούτων ἰαμ- 40 βικά διμέτρα ἀκατάληκτα ιε', πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ὄντος καὶ τοῦ τελευταίου διμέτρου καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκῦα.]
336. οὐκ αὖ μ' ἔάσεις : Οὐκ ἐπιτρέψεις, οὐ συγχωρήσεις μοι. ὁ δὲ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἀλλαν- 45 τοπόλῃν. ἐπιστομίζειν γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος βουλόμενος λέγει.
340. οὐ παρήσω : Οὐ παραχωρήσω. πρὸς δὲ τὸ οὐκ ἔάσεις, οὐ παρήσω εἶπεν πρῶτον, δηλονότι. ἀμφιβόλως δὲ εἶπε. λέγων γὰρ, οὐκ ἂν πρῶτον λέγειν ἐπιτρέψαι σοι, ἔδοξεν εὐφημότερον ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν διαρραγήσομαι. [διόπερ ἐξῆς ὁ χορὸς ἀπεκρίνατο, πάρες πρὸς τῶν θεῶν διαρραγήναι.] 50

341. πάρες : Τοῦ Κλέωνος εἰπόντος διαρραγήσομαι καὶ τοῦ ἀλλαντοπόλου εἰρηκότος οὐ παρήσω, ὁ χορὸς πρὸς τὸ εἰρηκένον φησὶν ὅτι πάρες αὐτῷ διαρραγήναι.

342. [τῷ καὶ πεποῖθως : Τίνι τεθαρρηκῶς ἀξιοῖς φι-
6 λονεικεῖν ἐμοὶ καὶ διαλέγεσθαι ;]

343. ὅτι λέγειν οἶός τ' ἐγὼ : Κἀγὼ δυνατός εἰμι καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν.

καρυκοποιεῖν : Κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ βημάτων τὸν λόγον. πλαγίως δὲ τῇ λέξει ὡς μάγειρος ἐχρήσατο. κα-
10 ρυκεύματα γὰρ καὶ ἡδύσματά εἰσι τὰ ἀρτύματα. καὶ καρύκη, κοιλία, ἣν νῦν μονθυλευτήν καλοῦσιν.

344. ἰδοὺ λέγειν : Χλευάζει αὐτὸν ὅτι δύναμαι λέγειν λέγοντα. τῇ δὲ τοῦ σχήματος ἐμφάσει τὸν διασυρμὸν ἔδειξεν. φησὶ γὰρ, ἀφόρητόν ἐστιν εἰ καὶ σὺ βήτωρ εἶ.

15 345. ὠμοσπάρακτον : Ἀστεῖως καὶ οὕτως ὡς πρὸς μάγειρον. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ, τοῦτο βούλεται. εἰ πρᾶγμα, φησὶ, σκολιὸν προσπέσει, οὐκ ἂν ποτε κατορθώσῃς οὐδὲ διανύσῃς. ὠμοσπάρακτον δὲ, δυνάμενον σπαράξαι τὸν λέγοντα. Ἄλλως, ἀδιάθετον καταλαβὼν καὶ ὠμόν.

20 ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον ἢ τὸ νεοσπάρακτον. χρηστῶς δὲ ἀντὶ τοῦ καλῶς, ὠφελίμως, συμπερόντως, ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ καὶ τῷ ἀστείμῳ, ὡς πρὸς μάγειρον. χρηστὸν γὰρ ἔδεσμα λέγομεν τὸ εὖ ἤρτυμένον.

25 346. ἀλλ' οἷσθ' ἔπερ πέπονθας : Ἄλλα γινώσκω ὁ πέπονθας ἢ οἶδα τὸ ἐπᾶράν σε. ἀλλά μοι δοκῶ συνειδέ-
ναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰς τοσοῦτον θράσος προελήλυθας.

347. εὐ κατὰ ξένου : Οἱ γὰρ κατὰ ξένου λέγοντες εὐ-
30 κόλως λέγουσιν, ὡς κατὰ ξένου καὶ οὐ πολιτῶν δημηγο-
ροῦντες.

348. τὴν νύκτα θρυλλῶν : Οἱ γὰρ μὴ ἔμπειροι τοῦ
συνηγορεῖν, ἐὰν διδραχῶσιν ἀπὸ πράγματος, μὴ ἔχον-
τες ἀπὸ φύσεως τὸ λέγειν, ἀσκοῦνται καὶ ἰδίως διάγουσι
καὶ γρηγοροῦσι διὰ τῆς νυκτὸς καὶ ὕδωρ πίνουσιν.

35 349. ὕδωρ τε πίνων : Τουτέστι ταλαιπωρῶν, καὶ
μετὰ πολλῶν καμάτων καὶ πόνων συντάσσω τὸν λόγον.
δεικνύται δὲ διὰ τούτων πάντων βούλεται τὴν ἀσθένειαν
αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ τὴν ἀπορίαν. Ἄλλως, ἀγρυπνῶν
καὶ φροντίζων, καὶ τῶν νυκτῶν μελετῶν καὶ σκεπτόμε-
40 νος τὴν δίκην, τουτέστι ταλαιπωρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ
καμάτου συντάσσω τὴν δίκην.

κάπιδεικνύς : Τουτέστι καταδήλους τοὺς λαθάνον-
τας ξένους ποιῶν.

45 τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν : Λυπῶν φίλους. πρὸς γὰρ φίλους
καὶ γνωρίμους τοὺς δημότας συνέβαινε τὰς τοιαύτας γί-
νεσθαι δίκας. καὶ τούτῳ δὲ χρῆται δείγματι τῆς ἀσθε-
νείας τῶν λόγων αὐτοῦ, ὅτι τοὺς μὲν φίλους ἱκανὸς ἐστὶ
βλάπτειν καὶ κακοποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοτρίους καὶ
ξένους ἔξασθενεῖ.

50 350. τῆς ἀνοίας : Τῆς μωρίας, τῆς ἠλιθιότητος. καὶ
ἐξηπάτησας, φησὶ, διότι κατὰ μετοίκου ποτὲ ξενίας
ἀπηνέγκου γραφὴν, καὶ ἐλπίζεις διὰ τοῦτο δύνασθαι καὶ
δημηγορεῖν. μετοίκους δὲ ἐκάλουσιν τοὺς ἀπ' ἑτέρας πό-
λεως μεταβαίνοντας εἰς ἕτεραν καὶ οἰκοῦντας.

352. κατεγλωττισμένην : Πλήρῃ γενομένην τῶν σῶν
λόγων, ἀπατωμένην, ταραττομένην, καταλελαλημέ-
νην τοῦ σοὶ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν. σύνθετος δὲ
τοῦτο λέγουσι μὴ ἔχειν λόγον καὶ παρὰ ἀρχαίους καὶ
νεωτέρους.

353. [ἀντέθηκας : Ἔστησας ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντε-
τάξω.]

355. κασαλθάσω : Λοιδορήσω. ἔστι δὲ κασαλθάς
ὄνομα ἐταίρας. νῦν δὲ εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ δι' ἀγορᾶς
λοιδορηθῆην. πρὸς δὲ τὸ βῆθην ὑπὸ τοῦ ἑτέρου 10
κασαλθάσω ὡς στρατηγὸς ἀντέθηκεν, « καὶ Νικίαν
ταράξω. » Νικίας δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἄλλως, κα-
σαλθάδες ἐταῖραι εἰσιν, αἱ αἰεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων
ἐστῶσαι γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομέ-
νοις ἑαυτάς. κασαλθάδες δὲ εἰρηνταὶ ἀπ' οὗ ποιοῦσι. 15
καλοῦσι μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς, σοβοῦσι δὲ
τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους καὶ λάθωσιν. ἐπεὶ οὖν ἴταμῶς καὶ
ἀναιδῶς καὶ ὁ Κλέων ἀλλοτρίους ἐπεπῆδησεν εἰκῆ καὶ
τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι δόξης αὐτοῦς ἀφειλετο, καὶ
αἱ ἐταῖραι δὲ ἀναίσχυνοι καὶ ἀναιδεῖς, ἐπεὶ ἐπιτηδῶσι 20
τοῖς ἐρασταῖς, εἰκότως ὁ ποιητὴς τῇ λέξει ταύτη κέχρη-
ται.

356. ἐγὼ δὲ γ' ἤνυστρον : Τὰ μηρυκίζοντα τῶν
ζῴων τρεῖς κοιλίας ἔχει, κεκρύφαλον, ἤνυστρον, ἐχίνον.
μηρυκίζει δὲ, ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης [ἀναπεμ- 25
πάξῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφήν καὶ] κινήται τὸ στόμα,
ὥσπερ αἰεὶ καὶ πρόβατον καὶ κάμηλος. εἰκότως δὲ ὡς
μάγειρος τούτοις ἡμέψατο τὸν Κλέωνα.

357. καταθροχθίσας : Ἐκροφήσας, καταπιῶν. ἐπὶ
δὲ τῶν ἀθρόως ἐκροφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται. 30

ἀναπόνιπτος : Μὴ νιψάμενος μὴδὲ πλύνας τὰς χεῖ-
ρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος, ἵνα τὸ βυπαρὸν αὐτοῦ μᾶλλον
ἐνδείξῃ τῶν τρόπων. παρατηρητέον δὲ ὅτι τοῖς ἴσοις
ἀμειβεσθαι φιλονεικεῖ τὸν Κλέωνα, τῷ μὲν θύνην
ἤνυστρον καὶ κοιλίαν ἀντιτιθεῖς, τῷ δὲ θερμῷ τὸ ἀνα- 35
πόνιπτος, τῷ δὲ οἴνω τὸν ζυμῶν.

358. λαρυγγῶ : Καταβοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων
βητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τουτέστι κατασι-
γάσω τοὺς βήτορας. τιμηθεῖσας γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ
οἶόν τε τὴν φωνὴν προῖεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι 40
ὥσπερ ὁ Κλέων ἐπήνεγκε κασαλθάσω τοὺς ἐν Πύλῳ
στρατηγούς, οὕτω καὶ οὗτος ἐχρήσατο τῷ λαρυγγῶ
τοὺς βήτορας.

καὶ Νικίαν ταράξω : Φοβήσω. δυσουάνιστος δὲ ὁ
Νικίας. ἐμφαίνει δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν εὐδοκιμούντων 45
ἦν στρατηγός. καὶ ὁ υἱὸς Στρατίππος. ἐμνημόνευσε δὲ
τοῦ Νικίου Δημοσθένης [p. 34]. ἦν δὲ Νικηράτου παῖς.

361. ἀλλ' οὐ λάθρακας : Λάθραξ εἶδος ἰχθύος. ἀπ'
οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. κέχρηγε τε γὰρ αὐτοῦ τὸ
στόμα καὶ ἀθρόως καὶ λάθρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. 50
ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Κλέων
ἐφησε θύνην θερμὸς καταπιεῖν, ὁ δὲ ἀλλαντοπόλος
ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέχνης ὀρμώμενος, τὸ ἤνυστρον καὶ τὴν
κοιλίαν καὶ τὸν ζυμῶν ἀντέθηκεν, ὁ χορὸς μέμφεται ὡς

οὐ δεόντως ἀμειψαμένου τοῦ ἀλλαντοπόλου τὸν Κλέωνα, λέγων ὡς ἐχρῆν αὐτὸν ἀντιτεθεικέναι τῷ θύνῳ λάβρακα. ἰδιωτέρα γὰρ αὕτη πρὸς τὸν θύνον τοῦ ἡνύστρου καὶ ὢν αὐτὸς εἶπεν ἀπάντησις ἂν ἦν. Ἄλλως, βέλτιόν φησιν εἶναι λάβρακα καταφαρόντα, τοὺς Μιλησίους κλονεῖν, ἀλλὰ μὴ Νικίαν ταρασσεῖν, ὅπερ ἠπειλήσεν ὁ ἀλλαντοπόλος. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι λάβρακες γίνονται καὶ πλείστοι διὰ τὴν ἐπισπρέουσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέγουσι, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς Μιλησίοις. Μιλησίους δὲ εἶπεν, ὡς τοῦ Κλέωνος τοὺς Μιλησίουσιν ταρασσόντος καὶ ἐπηρεάζοντος.

362. σγελίδα: Βοδὸς πλευρά. ἡ ἀπλῶς τὰ πλευρικά τῶν βοῶν. ὡς Αἰσχύλος.

ὠνήσομαι μέταλλα: Ὠνήσομαι μέταλλα ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, ὥστε προσόδους ἔχειν τὴν πόλιν. ἦν δὲ μέταλλα Ἀθήνησιν ἐν Αἰαυρίῳ.

363. κυκήσω: Συνταράξω ἐπεισεσῶν. τὸ βίαιον δὲ αὐτοῦ διὰ τῆς λέξεως ἐδήλωσεν.

364. φύσκη: Φύσκη ἔντερον ἐστὶ παχὺ, εἰς δ' ἐμβάλλεται ἀλευρα καὶ κρέα καὶ μᾶσσουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς. ὡς ἀλλαντοπόλος δὲ τῆς φύσκης ἐμνημόνευσε.

365. [κύβδα: Κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν αἰσχύνην δεικνύσιν ἑαυτοῦ.]

366. νῆ τὸν Ποσειδῶ: Καὶ ἐμὲ τὸν θεράποντα ἔλκε, ἐὰν τὸν ἀλλαντοπόλῳ ἔλκη. Ἄλλως, ὁ χορός ἐστὶν ὁ λέγων. χρησίμως δὲ κέχρηται τῇ συνδρομῇ. μὴ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν ἐξάγοις τρόπον.

367. οἷόν σε δῆσω: Μόνον, ἵνα ἦ λέγων, τῶν μὲν ἄλλων σου συνομοτῶν καίπερ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν φείσομαι, σὲ δὲ μόνον δῆσω τῷ ξύλῳ. εἶδος δὲ δεσμοτηρίου τὸ ξύλον, ἦν ποδοκάκην λέγουσι καὶ ποδοστράβην. [βιώξομαι δὲ, κατηγορήσω σου δειλιάς, ἀγῶνα ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ.]

368. θρανεύσεται: Ἐκταθήσεται. θράνος γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. πάλιν δὲ ὡς βυρσοπόλος τοῦτο λέγει. Ἄλλως, ζαίνειν ἔλεγον τὸ τυπτειν, καὶ ζαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. ἰδίως δὲ ὡς βυρσεὺς τῇ ἀπειλῇ ταύτῃ κέχρηται. καὶ γὰρ τὰς βύρσας ξύλοις τυπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἀπαλαί ὦσιν. ἐνιοὶ δὲ, ἵνα διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου.

370. δερῶ σε θύλακον: Ἐκδερῶ σε. τὸ γὰρ ἐκδέρειν μᾶλλον τῶν μαγεῖρων τέχνη. ἐκδερῶ σε, φησὶν, ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματός σου θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλέμματος.

371. διαπαταλευθήσει: Ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα παττάλους κατακρούοντες ἐκτείνουσιν. Ἄλλως, χαμαὶ ἐπὶ τῶν παττάλων ἐξέδερν τὰ δέρματα.

372. περικόμματ' ἐκ σοῦ: Περικόμματα τὰ ἐκ τῶν μαγεῖρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὁ δὲ βούλεται

λέγειν, τοιοῦτόν ἐστι· τούτεστι κατὰ μέρος σου κόψω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει.

373. τὰς βλεφαρίδας: Παρεπιγραφεὶ τὸ σχῆμα. ἐπὶ γὰρ τὰς ὄψεις τοῦ ἀλλαντοπόλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας τὰ βλέφαρα ἐκτίλλει. τῶν γὰρ βυρσῶν ἐστὶν ἔργον τῶν δερμάτων ἀπομαδιζειν τὰς τρίχας. ἡ δὲ πρὸς τὸ βράπτειν τριχῶν δέονται.

374. τὸν προηγοεῖνα: Τὸν λεγόμενον γαργαρεῖνα. παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιθετικοῖς, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἐκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ ταῖς λέξεσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν βυρσῶν τὸ καθαίρειν καὶ μαδιζειν τῶν δερμάτων τὰς τρίχας, οὕτω καὶ τῶν μαγεῖρων τὸ τέμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸν λαμῶν τὰ θρέμματα. κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ἣ ἀγείρεται ἡ τροφή.

376. μαγειρικῶς: Εἰώθασιν γὰρ οἱ μάγειροι πασσάλους τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγοντες στόματα κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χαλαζα δὲ πάθος τῶν χοίρων. Ἄλλως, οἱ μάγειροι μετὰ τὸ ἀποσφάζειν τὰ θρέμματα εἰώθασιν κρεμᾶν αὐτὰ ἐκ τοῦ παττάλου καὶ οὕτως ἐκδέρειν. συνάγειν δὲ εἴθε τὰ θρέμματα τὸ στόμα. κατὰ ταῦτα οὖν φησὶν ὅτι χρῆ παττάλον ἐμβάλεῖν εἰς τὸ στόμα καὶ διανοῖζει πρὸς τὸ ἐξεῖραι τὴν γλώτταν. ἐξεῖραντες δὲ αὐτὴν, ἐλκύσαντες, ἀνασπᾶσαντες.

379. σκεψόμεσθα: Ἐπιγνωσόμεθα, πολυπραγμονήσομεν. ἀνδρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνεπικωλύτως, ἅτε τῆς γλώττης προεξηρημένης καὶ μὴ ἐμποδιζούσης τὴν θέαν.

381. χαλαζῆ: Ἦτοι εἰ χαλαρός ἐστὶ, καὶ εἰ χαλαζῆ ἐκεῖ. νόσημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅσπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερόν γίνεται. ταῖς σαρκὶ δὲ αὐτῶν ἀναμείκται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χαλαζα.

382. ἦν ἄρα πυρός: Διπλῆ καὶ ἐν ἐπεισεῖσι περίοδος τοῦ χοροῦ παιωνικῆ ἐπτάκωλος, ἔχουσα τρίρρυθμα πρῶτον καὶ τρίτον, τὰ δὲ λοιπὰ δίρρυθμα. [Ἄλλως, κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ προφοδικῆ ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικῶς ἐπτά. ὢν τὸ πρῶτον τρίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν, τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν ἦτοι ἀμφιμάκρων. τὸ τρίτον ὅμοιον τῷ πρῶτῳ ἐκ κρητικῶν, τὸ τέταρτον ὅμοιον. τὸ πέμπτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ ἐκ παιῶνος καὶ κρητικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἐξῆς δύο. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ὁμοίων ἐξ. τὰ ἐξῆς τρία κῶλα τοῦ χοροῦ τροχαϊκά. ὢν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ μὲν κατὰ τὴν τετάρτην, τὸ δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἰαμβον ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον καταληκτικὸν ἐφθήμερες. οἱ ἐξῆς τούτων δύο στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῶν δὲ ἐξῆς τοῦ χοροῦ ε' κώλων τὰ μὲν α', β' δακτυλικά τετράμετρα, τὰ δὲ γ', ε' τροχαϊκά τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ τέταρτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ διτροχαίου διὰ μῆθου. ἐξῆς δὲ τούτων ἐν ἐκθέσει στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀπο-

θέσει παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] Ἄλλως ἀπὸ ἐνόδου σύγκρισιν ὑπειλίφραμεν σφόδρα. τί γὰρ γένοιτο πυρὸς ἐκπυρῶτερον καὶ σφοδρότερον, ὅπου γε καὶ τὴν Κλέωνος ἀναίδειάν τις ἂν ὑπερηκόντισε ναυτικῶν. μὴ διὰ τὴν τοῦ ἡττηθέντος ἐπιείκειαν, ἀλλὰ δι' ὑπερβάλλουσαν ἑαυτοῦ πονηρίαν τὴν νίκην ἀποφύγεσθαι δοκεῖ. ὅσον δὲ τὴν νίκην θαυμάζει τοῦ νενικηκότος, τοσοῦτον τοῦ ἡττηθέντος θαυμάζει τὴν ἀναίδειαν. οὐ γὰρ τὸν ἀλλαντοπόλῳ τσοῦτον ὅσον τὸν Κλέωνα πονηρὸν ὄντα βούλεται δεῖξαι. — ἦν : Ἄντι τοῦ ἔστιν. *Victor.*

385. οὐκ ἄρ' ἦν φλαῦρον : Οἷον οὐ φαῦλον, οὐκ ἄχρηστον, οὐδὲ πονηρὸν ἔστι τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἀνόητον. εὐφραίνεται γὰρ ἐπεὶ παρευδοκίμουμενον ὄρα τὸν Κλέωνα ὁ χορός.

386. ἀλλ' ἐπιθι : Ἐπίμενε καὶ ἐπίκεισο, καὶ μὴ ἀνήσταυτα ταῦτα δὲ τῷ ἀλλαντοπόλῳ φησὶν ὁ χορός, ἠδόμενος ὅτι πρόσκειται τῷ Κλέωνι ἡττημένῳ.

καὶ στρόβει : Στροβεῖς ἐργαλεῖον κναφικόν. φησὶν οὖν, περιάγε αὐτὸν καὶ στρέφε. τοῦτο γὰρ καὶ τοῦ ἐργαλείου τὸ ἔργον.

387. μηδὲν ὀλίγον ποίει : Γράφεται, μηδὲν ἔλαττον ποίει. φησὶν οὖν, πάντα μεγάλα κατ' αὐτοῦ ποίει καὶ μηδὲν εὐτελές.

388. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος : Νῦν γὰρ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος αὖξεται. καταπεπάλαιστα φησὶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν [παλαιόντων τῶν] μεταλαμβανόντων καὶ ἐκ τούτου κρειττόνων γινομένων.

390. ὡς ἂν νυνὶ μαλάξης : Ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ καταγωνίσῃ καὶ ἀσθενῇ ποιήσῃς.

392. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος : Τουτέστι τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους καὶ πόνους οὗτος γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνιττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον, ὅτι μετὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς πολλὰς ταλαιπωρίας, ἃς ὑπέμεινε Δημοσθένης πολιορκῶν τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ, μηδὲν ὁ Κλέων πονήσας, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἔτοιμα ἔλθων, τὴν νίκην τὴν ἐκείνου παρελόμενος, αὐτὸς ἐπεγράφη τῷ κατορθώματι. ὡς εἰ τις ἀγνώμων ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ ἀμητῷ καὶ ταῖς ἄλωσιν ἐκβαλὼν τὸν σπείραντα γεωργὸν καὶ προπεπονηκότα τοὺς καρποὺς ἀξιοῖ πορίζεσθαι.

393. νῦν δὲ τοὺς στάχους : Ἐξῆς ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ ὠνόμασε τοὺς στάχους, ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων Λακεδαιμονίων, οὓς ζῶντας ἄξειν κατεπαγγελάμενος ὁ Κλέων τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπροθέσμως ἤγαγεν. φησὶν οὖν, τοὺς ἀνδράς ἐκείνους, οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀφείναι νῦν καὶ ἀπολύσαι διανοεῖται.

394. ἀποδόσθαι : Πωλῆσαι, τουτέστι λύτρα παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

395. μακροῖ : Ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἔστιν. ἔφαμεν δὲ [ad v. 62] ὅτι ἡ Μακροῦ ἐνεὰ ἦν.

400. Κρατίνου κώδιον : Κώδιόν ἔστι τὸ ἄμα τοῖς ἐρίοις δέρμα σκευαζόμενον. ὡς ἐνουρητὴν δὲ καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατίνον. ὁ δὲ Κρατίνος καὶ αὐτὸς ἀρχαίως κωμωδίας ποιητῆς, πρῶτος ἄριστος Ἀρι-

στοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν. γενοίμην οὖν, φησὶν, εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥστε μου κατορεῖν ἐκεῖνον, εἰ μὴ σε μισῶ. ὅπερ μοι δοκεῖ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστάς καὶ συγγράφειν, πάλιν γράφει ὄραμα τὴν Πυτίνην, εἰς αὐτὸν τε καὶ τὴν μέθυθην. οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτη. τὴν κωμωδίαν ὁ Κρατίνος ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαγγάνειν, φίλους δὲ παρατῶντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιῆσαι 10 καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτῶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμωδοῖη μηκέτι, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. οὐδὲν δὲ χεῖρον πολυμαθίας ἔνεκεν αὐτὰ τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἰάμβων ἐκλέξαντα θεῖναι ταῦτα « ἀλλ' ἐπανατρέψαι 15 « βούλομαι εἰς τὸν λόγον πρότερον ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν « γυναῖκ' ἔχων τὸν νοῦν, κακὰς εἶποι πρὸς ἑτέραν, ἀλλ' « ἄμα μὲν τὸ γῆρας, ἄμα δὲ μοι δοκεῖ οὐδέποτε' αὐτοῦ « πρότερον, » καὶ τὰ ἐξῆς. Ἄλλως κωμωδίας ποιητῆς πολὺν οἶνον πίνων ὡς καὶ ἐνουρεῖν. γενοίμην οὖν, φησὶν, ἐν τοῦ Κρατίνου κώδιον, ἵνα κατασῆμαι ἐνου- 20 ρώντος αὐτοῦ.

401. Μορσίμου : Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός, τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. ἔστι δὲ καὶ ἱατρός. ὡς δὲ μορθηρῶν ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρχῇ ἔθηκε μέρει.

402. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσιν : Ὡ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἴληφε τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὁ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅσπερ αἱ μελισσαι, φησὶ, πᾶν ἄνθος δρέπονται, οὕτω καὶ σὲ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, 30 ὥστε μὴ οὐκ ἀποδόσθαι αὐτὸ καὶ προδοῦναι.

402. ἴζων : Ἐφιπτάμενος ἐπὶ πάσῃ δωροδοκίᾳ. *V. Victor.*

401. εἶθε φαύλιος : Εἶθε ἐκ τοῦ ῥάστου καὶ οὐτως εὐχερῶς, ἐπεὶ μὴδὲ ἐλπίσας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν 35 ὁ Κλέων ἔδοξεν εὐδοκίμειν ἐκ τῶν περὶ Πύλον κατορθωμάτων.

ὅσπερ εὔρες : Ὡσπερ ἐπέτυχες. ἐναργεῖ δὲ τῇ λέξει τῇ εὔρες κέχρηται. τὸ μὲν γὰρ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἐλεγχον ἔχει, τὸ δὲ εὐρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχοῦσης τύχης. οὐ τῆς αὐτοῦ τοῦ εὐρόντος γνώμης τὸ ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας τοῦ Κλέωνος κατορθώσαντος ἂ διαπράξατο, ἀλλ' ἀπλῶς εὐρόντος εὕρημα.

τὴν ἔνθεσιν : Τὴν τροφὴν τὴν ἐν πρυτανείῳ δοθεῖσαν 45 αὐτῷ. [ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός.]

405. ἄσαιμι : Τότε γὰρ, φησὶν, ἐπάσαιμι σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος « πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμφοραῖς. » ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.

407. τὸν Ἰουλίῳ γέροντα : Ὡς παιδεραστῆς οὗτος ὁ πρῶτος διεβάλλετο. οὐκ ἀργῶς δὲ τὴν ἡλικίαν ἐνταῦθα προσέθηκεν. διαβολὴν γὰρ ἐπὶ τοῖς νεωτέροις ἔχοντας τοῦ πράγματος, μείζονα τὴν αἰσχύνην ἐποίησεν

ἐπ' αὐτῶ, ὅπερ γέροντι ὄντι ἀσελγαίνειν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑβρίζειν πρόσεστι. παιδοπίπην δὲ τὸν παράγοντα καὶ παρακρούμενον καὶ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον δὲ ὁ Κρατινὸς πυροπίπην λέγει, τούτεστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους.

408. Βαρχέβακχον ἄσαι : Εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον καὶ ἀνυμνῆσαι. Βάκχον δὲ οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελούντας τὰ ὄργια βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σύλλοις οὕτως « ἐστῆσιν δ' ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα. » ἐστὶ δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νικάνδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτως,

15 βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθήσιν ἐστέφαντο.

[τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιωνίσειαι. ἡ ἡσθέντ' ἰη παῖων ἄσαι. τοῦτο μέντοι ὁ στίχος οὐκ ἀπαιτεῖ.]

409. οὗτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία : Διπλῆ καὶ στίχοι ἄμοιοι τοῖς ἀνω λβ'. ὦν τελευταῖος

20 ἀνὴρ ἀν' ἡδέως λάθοι [τοὺς τερθρίους παρτεῖ.

ἐφ' ᾧ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ὑπερβαλεῖσθε δὲ, νικήσετε, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.]

410. [ἡ μήποτ' ἀγοραίου : Ἀγοραῖος Ζεὺς ἱδρυταὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.]

25 411. ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους : Ὁ ἀλλαντοπόωλης ἐστὶν ὁ λέγων. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ φησὶν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν δόξαν βραδίως εὔρε, τὸν αὐτὸν καὶ αὐτὸς εὐδοκίμησε τρόπον, ἀλλὰ πολλὰ ποιήσας καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστάς καὶ κατορθώσας τε πολέμων πλείονας, αἰνιττόμενος τὰ περὶ Ἀκαρνανῶνα καὶ Αἰτωλίαν, καθ' ὧν εὐδοκίμησε, στρατηγήσας φθάσας. Ἄλλως, ἀποτείνεται πρὸς τὸν Κλέωνα ὁ ἀλλαντοπόωλης, ὅτι ἐκεῖνος μὲν εὐκόλως ἐστρατήγησεν, αὐτὸς δὲ πολλὰ κακοπαθήσας καὶ τυπτηθεὶς ἐν τῷ μα-
35 γαστεῖρι.

414. ἀπὸ μαγδαλιᾶς : Ἀπὸ εὐτελοῦς τροφῆς ὀρμώμενος. μαγδαλιά γὰρ τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα. Ἄλλως, ἡ τῶν κυνῶν τροφή, ἥτις ἦν σταῖς καὶ λίπος. οὕτως καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν [Od. K, 217]

40 αἰεὶ γὰρ τε φέροι μελίγματα θυμοῦ.

μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σταῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσίν ἐπερρίπτον. Ἄλλως, τὸ σταῖς, ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον. ὁ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπερρίπτουν τοῖς κυσίν.

45 416. κυνοκεφάλῳ : Ἐαυτὸν ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον, δεῖνόν καὶ ἀνάσχυτον. ἁμοῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ [Itheog. 287] Γηρουνεὺς,

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρουνηα.

Ἄλλως, τῷ κυνὸς κεφαλὴν ἔχοντι, τούτεστιν ἐμοὶ τῷ Κλέωνι. ἀφ' ἧς δὲ προεῖρηκε τροφῆς, κυνοκέφαλον αὐτὸν εἶπεν, οἷον Ἰταμόν καὶ ἀναιδῆ καὶ ἀρπακτικόν,

ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι πῶς οἶόν τε, φησὶν, εἰ κυνὸς τροφήν ἐσθίων, τῷ ἁμογενεῖ καὶ ἁμοτρόπῳ μάχεσθαι διανοῆ· λέγει δὲ κυνὶ οἶον πονηρῶ καὶ βιαίῳ. [κόβαλα δὲ, σοφίσματα, πανουργέματα, κλέμματα.]

419. νέα χελιδῶν : Παροιμιώδης. ὀλόκληρος δὲ ἐστὶ παροιμία τὸ λεγόμενον, ἐστὶν ἔαρος ἀρχή. δοκεῖ γὰρ πῶς ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεσθαι ἡ χελιδῶν. — θεάσασθε, καταμάθετε, κατανοήσατε. V.

420. οἱ δ' ἔθλεπον : Ἐώρων. ὑπὸ τῆς περιεργίας ὁ ἐξαγόμενα τὰ παιδίᾳ τῇ θεᾷ τὸν νοῦν προσεῖχον, πότε χελιδῶν παραπτήσεται, κἀκείνων περὶ τοῦτο ἐπτοημένων, βῆστον αὐτὸς εἶχε τὸ κλέπτειν.

421. ὦ δεξιότατον κρέας : Ὡ κάλλιστον καὶ σοφώτατον κρέας διὰ τὸ κἀκείνον κεκλωμέναι, καὶ ὥσπερ 15 τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὑψηρῆσθαι. ἀντὶ τοῦ ὦ σοφώτατε ἀνθρώπε.

422. ὥσπερ ἀκαλήφας : Βοτάνης εἶδος, αἱ παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. ἐμνημόνευσε δὲ τῶν ἀκαλήφῶν διὰ τὴν ὀρμύτητα τοῦ ἀλλαντοπόωλου καὶ τὴν ἀγγίνον, ὅτι κλοπῆς ἐξεῦρε τρόπον. ὀρμεία γὰρ ἡ βοτάνη, καὶ τοὺς θιγόντας κνᾶσθαι ποιεῖ. εἶπε δὲ πρὸ χελιδῶν, ἐπεὶ μετὰ τὴν χελιδῶνα ἄβρωτοι αἱ κνίδαι. Ἄλλως, ἀκαλήφη εἶδος μυίας, ὡς Ἀριστοτέλης [Hist. anim. 4, 5]. ἐν τῷ χειμῶνι δὲ ἐδώδιμοι εἰσιν, ἐν δὲ τῷ 25 θέρει ἀπόλλυνται. Ἄλλως, λάγανόν ἐστιν ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἡ προσελθοῦσα τῷ χωρτῷ κνησμόν ποιεῖ. εἰκόασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι.

424. εἰς τὰ κοχῶνα : Κοχῶνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, 30 τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχυῶν. μέμνηται δὲ τῆς κοχῶνης καὶ ἐν Σκηνάς καταλαμβανούσαις « ἀλλὰ συσάσαι δεῖ τὰς κοχῶνας. » [αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πύγαια καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται.] οὐδετέρως δ' ἔφη τὰ κοχῶνα.

426. ἐπιτροπέουσι : Προηγῆσεται, προστατήσεται. οὐκ ἀργῶς δὲ ἐπὶ ἔνδοξον πρόσωπον τὴν τοιαύτην ἀνήγαγε κρίσιν. οὐ γὰρ ἰδίως φησὶ τινὰ εἰρηκέναι, ἀλλὰ ῥήτορα καὶ προῖδειν καὶ συνιέναι πλέον τῶν ἄλλων δυνάμενον. [διὰ δὲ τούτων λεληθότως φησὶν ὅτι καὶ οἱ στρατηγοὶ 40 ἐπιτόροχοι.]

427. εὐ τε ξυνέβαλεν : Ἀπ' αὐτῶν τῶν πραττομένων φανερόν ἦν τὸ ἀποθησόμενον.

428. ὅτι ἡ πύρραξις : Πάλιν κἀνταῦθα τῶν πολιτευομένων καθάπτεται ὡς ἐξ ἐπιτορκίας καὶ κλοπῆς συνε- 45 στηκότων καὶ τοιοῦτων ἐθῶν. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀλλαντοπόωλην διαπρέπει ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ ῥήτωρ ἐφησεν.

ὁ πρωκτὸς εἶχεν : Ἦτοι τὴν μοχθηρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν βυρπαρίαν κἀν τούτῳ δείκνυσσι τῷ τρόπῳ, καὶ ὅτι κατέκρυπτε κλέπτων ἐν τῷ πρωκτῷ κρέα, καὶ ταῦτα 50 πάλιν αὐτὸς ἤσθιεν. ἡ διαβάλλειν εἰς ἀσελγίαν αὐτὸν θέλει, ὡς δὴ παρὰ τὴν ἡλικίαν τὰ τῶν γυναικῶν παθόντα.

430. καθιεῖς : Παρεσκευασμένους. καθιεῖν δὲ κυρίως

τὸ γὰρ τὰ τῶν νεῶν ἰστία. ταῦτα δὲ προσφόρως εἴρηκεν ὁ Κλέων. ἦν γὰρ σφοδρὸς ἐν τοῖς λόγοις. καθιεῖς οὖν ἀντὶ τοῦ καθιεμένου [πνέων]. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνέμων.

431. καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ : Πάλιν ἐπὶ σοὶ μηχανησάμενος καὶ πάντα κινήσας ἐπιβουλῆς τρόπον. δι' ὧν δὲ ἀπειλεῖ ἀδύνατα καὶ μείζονα, δι' αὐτῶν δηλοῖ τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' αὐτοῦ. εἰκῆ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, μάτην· τούτεστιν ἐπ' οὐδενὶ ἀναγκάϊω καὶ σπουδαίῳ πράγματι, φανερὰν καὶ ἐν τούτῳ ποιῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, ἣν κατὰ τῆς πόλεως εὐτυχεῖ, εἰ ἐπ' αὐτοῦ καθέστηκε τὸν δῆμον κινεῖν καὶ παροξύνειν καθ' ὧν βούλεται, καὶ ταῦτα ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει ἢ λόγῳ.

432. ἐγὼ δὲ συστειλας : Καὶ τοῦτο παρεπιγραφῆ. ὁ γὰρ εἶπε, καὶ ποιεῖ. τούτεστιν ὁ κατέθετο τῶν ἀλλάντων φθάσας ἐπιών, τοῦτο πάλιν ἀναιρόμενος τῆς θυμέλης ἐξάγει.

433. κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν : Ἀπὸ τῶν ἀφιέντων ἑαυτοῦς κατὰ κῦμα φέρεσθαι.

κλαίειν σε μακρὰ κελεύων : Τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον καὶ Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοὶ λέγω καὶ οἰμώζειν μακρὰ· τὸ δὲ λεγόμενον πρόδηλον. φησὶ γὰρ, ἤττόν σου φροντίσας τῶν ἀπειλῶν ἀπελεύσομαι ἢ καταλείψω σε ἐναυθα κλαίειν, ἵνα δόξῃ καὶ φιλονεικεῖν καὶ διαλοιδορεῖσθαι πρὸς αὐτόν. εἰώθασι γὰρ οἱ βελτίονες καὶ τῶν λοιδοριῶν ὑπερφρονεῖν τῶν ἤττόνων.

434. κάγωγ' ἂν τι παραχαλᾷ : Ἐξῆς καὶ οὗτος τῆς ἀντλίας ἐμνημόνευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἴδιον ἀπὸ τῆς θαλάσσης δοκῆ ἀστείζεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ ἀλλαντοπόωλης. ἀντλία δὲ λέγεται τόπος τις τοῦ πλοίου εἰς ὃν τὸ ὕδωρ σωρεῖται εἰς τὴν ναῦν. [καὶ ἀλλαχοῦ (Pac. 17)

οὐ γὰρ εἶ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος.] λέγει δὲ ὅτι φυλάξω, ἐάν τις τῆς ἀντλίας εἰσδέχεται. ἰστέον δὲ ὅτι ἰστάμενος καὶ χρονίζων τὸ ὕδωρ κάκιστον ὄδωδεν. τί ποτε οὖν βούλεται τῷ ποιητῇ ζητητέον τὸ ἀπειλεῖν τούτῳ παραφυλάξω τὴν ἀντλίαν, πλὴν εἰ μὴ τοὺς προειπόντας ὡς καὶ αὐτοὺς ψυχρολογήσαντας.

435. σκώπτειν θέλει διὰ τὸ ἀδύνατα εἰρηκέναι. οὔτε γὰρ τῷ Κλέωνι δυνατόν ἦν ἀνθρώπῳ γε ὄντι κινήσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, οὔτε τῷ ἀλλαντοπόωλι ἀσφαλὲς εἶψαι καὶ διασκευάσαι κατὰ κυμάτων ἑαυτόν. καὶ τοῦτο ἀνόητον καὶ περιττόν, ὁ ἐπὶ τῇ ἀντλίᾳ τῆς φρουρᾶς πόνος.

436. Ἄλλως, περὶ τοῦ βῆθέντος παρὰ τοῦ Κλέωνος λόγου, ὅτι συνταράξει τὴν θάλασσαν, καὶ οὗτος ἀπήνησεν εἰπών.

437. καταπροΐξῃ : Οὐ προῖκά μου καταφρονήσεις, τούτεστιν δωρεάν [μου ἐγγαλῆ].

438. καὶ τοῦ ποδὸς παρίει : Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πλεόντων ἐχρήσατο. ἐπειδὴν γὰρ πλείων ἀνεμος ἐμπέσῃ τοῖς πλέουσι, συστέλλουσι καὶ παραιροῦσι τῶν ἰστίων τὰ πολλὰ, ἢ τὸ μὲν ἐν μέρος τοῦ ἰστίου, τὸ δὲ ἕτερον

ἀναστέλλεται οὗ ἂν μὴ χρεῖα ἦ ἢ καὶ ὁ καιρὸς ἀπαιτῆ. ποδὰς δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐκδεδεμένους τῆς θρόνης. φησὶν οὖν, ἀσφαλέστερον λοιπὸν διαλέγου καὶ πράττε, τούτεστι μὴ πολλῇ χρεῖ ἄθυρογλωττία, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου τῷ Κλέωνι. παρωξύνετο γὰρ σφόδρα.

437. κακίας καὶ συκοφαντίας : Ἐπειδὴ ψευδῆ κατηγορεῖν ὁ Κλέων ἐτόλμησεν αὐτοῦ, φήσας αὐτὸν σφετερισάσθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ, καὶ οὐκ ἂν ποτε συγγωρήσειν προῖκα τῷ αὐτῷ, διὰ τοῦτο τοίνυν φησὶν αὐτὸν καὶ συκοφαντίας πνεῖν, ὁ χρὴ στοχάσασθαι τὸν ἀλλαντοπόωλην. ἐξῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῷ πνεῖν καὶ συκοφαντίας κέχρηται. Ἄλλως, ὄνομα ἀνέμου ὁ καικίας, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ νότον καλοῦσιν τινες, ἀκολούθως δὲ εἶπε διὰ τὸ προειρηκέναι τοῦ ποδός. ἅμα δὲ πρὸς τὴν συκοφαντίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα πλάττει. οὗτος δὲ, ὅτε πνεῖ, τὰ νέφη εἰς ἑαυτὸν ἔλκει, [ὡς τὸ « κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκων ὡς ὁ καικίας νέφος. »]

438. Ποτιδαίας : Ἐπαίξε τῷ ὀνόματι, ἵνα ἀκολουθῶς ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἀνέμων ἀποκρίνεσθαι τὸν αὐτὸς δοκῆ. ἡ δὲ Ποτιδαία πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἴσθμῳ τῆς Παλλήνης κατοικισμένη, Κορινθίων μὲν ἄποικοι, Ἀθηναίων δὲ σύμμαχος καὶ φόρους ἐτέλει. ἦν ἀποστᾶσαν πολιορκήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκίᾳ μακρᾷ, ὡς καὶ σφῶν αὐτῶν γενέσθαι καταναγκάσαι, παρέλαβον, καὶ ἐξανδροποδίσαντες τὴν πόλιν. ἀπὸ ταύτης φησὶ τῆς πόλεως κεκλομέναι δέκα τάλαντα τὸν Κλέωνα, καὶ τούτῳ φιλονεικῶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἐφῆσεν αὐτὸν σφετερισάσθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ.

δέκα τάλαντα : Χρησίμως μετὰ τὸν τόπον καὶ τὸν ἀριθμὸν εἶπεν, ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχεται δοκῆ, καὶ μὴ ἄλλως τῆς τοῦ Κλέωνος διαβολῆς λελέγθαι χάριν. πίστεως γὰρ παράδειγμα τὸν κατηγοροῦντα μὴ ψιλοῖς χρῆσθαι βήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν προσβάλλεσθαι καὶ τόπον.

439. βούλει τῶν ταλάντων : Δεῖ νοῆσαι τὸν Κλέωνα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ταλάντου πεισθέντα ἐνδοῦναι. πρὸς ὃ φησὶν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἐλαττον γίνεται.

440. τερθρίους : Οἱ ἔσχατοι κάλοι, οὗς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὗς, ὅταν ἐνδιδῶ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρῶρας χαλῶσι. καὶ οὗτος οὖν ἀκολούθως τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ προάγον τοῦ ποδός παρίει. φησὶν οὖν ὁ Κλέων, πάντων ἂν ὑπερίδοι ἕνεκεν λήμματος. — τοῦ ἰστοῦ τὸν τόνον. V.

441. [τὸ πνεῦμ' ἐλαττον γίνεται : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ἱαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ δευτέρου τριμέτρου, καὶ τοῦ παρατελευτού μονομέτρου, καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμετροῦς ὄντος. ἐξῆς δὲ τούτων τετράμετροι τέσσαρες καταληκτικοί, ἐν ἐπωποῦ τάξει κείμενοι. μεθ' οὗς τριμετροὶ ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐκθεσεως δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ δὲ συστήμα-

τος κορονίς.] τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται : ἐπέμεινε τῇ τροπῇ τῶν ὀνομάτων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅτι ἐπιεικέστερος ἔσται καὶ πραότερος. λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν ἤτοι κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦτο πάλιν οἰκείως ἔλαττον ἔφησεν αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ πνεῦμα.

442. φεύξει γραφάς : Διόκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν κατηγορῶν καὶ τῶν ἀπολογουμένων. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. φησὶν οὖν ὅτι κατηγορηθῆση δίκας ἑκατοντάλάντους.

445. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων : Τῶν μετεχόντων τοῦ Κυλωνίου ἀγους, ἔπερ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν δοκεῖ γενέσθαι ἀσέβημα, ἐπειδὴ περ οἱ συγκαταχλεισθέντες τῇ Κύλωνι ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὴν κρίσιν κατέβησαν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐκ τοῦ ἔδους τῆς θεοῦ ἐξάφαντες τὴν ἱκετήριαν. ἥς διαρρυσίσης, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. ἀλιτηρίων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶν.

ἀλιτηρίων : Τῶν ἀμαρτησάντων εἰς Ἀθηνᾶν. Κύλων γὰρ Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας Θεαγένους θυγατέρα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιβῆσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιβήμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν προσλαθὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἐλήστευε καὶ ἀλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπᾶσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἀμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας ἀλιτηρίους ἔφρασκον. οὗς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες. Ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκείνος εὐρὼν καιρὸν, φυγῇ ἐχρήσατο, καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὗς οὕτω ἀποσπᾶσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν.

448. οἱ περιέποντες καὶ φρουροῦντες τοὺς τυράνους. θέλων γὰρ τυραννεῖν δορυφόρους εἶχεν αὐτούς. Ven.

449. τῶν Βυρσίνης : Ἐπαίξε παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, καὶ παρὰ τὸ τυράννου ὄνομα τοῦ Ἰππίου, ὅπερ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰππίου περιεργότερον ἐχρήσατο. δῆλον μὲν γὰρ καὶ ἐκ τῶν προειρημένων, οὐχ ἥμισυ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων, ὅτι μὴ αὐτὸς ὁ Ἰππίας κατέστησε τὴν τυραννίδα, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα τοῖς ἀδελφοῖς παρέλαβε τοῦ Πεισιστράτου. οὗ πάντως ἂν ἐμνημόνευσε, εἰ μὴ χρησιμώτερον τὸ ὄνομα τοῦ Ἰππίου πρὸς τὸ συνάψαι τῇ Βυρσίῃ καταφαίνετο. οὐκ ἀδελφὸν ἐστὶ τοῦ Κλέωνος διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τῶν ἀλιτηρίων γεγονέναι, τῶν ἐπιβουλεύσαντων τῇ πόλει καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένον. Ἄλλως. Πεισιστράτου γυνὴ γέγονεν ἡ Μυρρίνη, Ἰπ-

πίου καὶ Ἰππάρχου μήτηρ. Βυρσίνην οὖν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μυρρίνης, ὡς βυρσοπόλῃν πάλιν κωμωδῶν τὸν Κλέωνα. ταύτην ὁ Πεισιστράτος ὁπότε κατήγαγεν εἰς Ἀθήνας ἐφ' ἄρματος, ἔφρασκεν Ἀθηναίαν εἶναι βουλόμενος τυραννεῖν.

450. κόβαλος εἶ : Προειρήκαμεν ὅτι τοὺς μετὰ ξύλου ληστὰς οὕτως ἐκάλουον οἱ παλαιοί.

451. ἰοῦ : Τοῦτο παρεπιγραφῆ. τυπτόμενον γὰρ ὑποκρίνεται. — σχελιαστικὸν δὲ τὸ βῆμα. V.

452. ζυνωμόται : Οἱ ἀνάρται, οἱ προδότες, οἱ τὰ 10 αὐτὰ κατ' ἐμοῦ συνθέμενοι φρονεῖν.

453. παῖ αὐτὸν : Ἰστέον ὅτι ὁ χορὸς ταῦτα τῷ ἀλλαντοπόλῃ παρακελεύεται. ἀστείως δὲ διὰ τὴν ἐκείνου τέγγην εἰς τε τὰ ἔντερα καὶ τὸν κόλον αὐτὸν τύπτειν κελεύει. μάλιστα γὰρ ἡ τὸν ἀλλαντοπολῶν ἐκ 15 τούτων συνέστηκε τέγγη.

456. κολᾶ τὸν ἄνδρα : Κολούσεις καὶ παύσεις καὶ ταπεινώσεις. ἀπὸ δὲ τοῦ κόλου καὶ ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸν τύπτουσι.

457. [ὦ γεννικώτατον : Ἰσχυρότατον. παίζων κρέας 20 αὐτὸν λέγει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰσχυρῶν κρεῶν, ἃ οὐ κατεργάζεται πυρί.]

459. [ὡς εἶ : Ἐπιτηδείως αὐτὸν καὶ ὑπούλως διὰ τῶν λόγων ἐνίκησας τῶν σῶν.]

463. ἀλλ' ἠπιστάμην : Ὑψηλὸς ὢν καὶ μεγαλό- 25 φωνος ὁ Κλέων πολυτρόποις λόγοις κέχρηται.

463. γομφούμενα : Σφηνούμενα. γόμφοι γὰρ οἱ σφῆνες οἱ συνείροντες τὰς σανίδας καὶ συναρμονιῶντες καὶ συνέχοντες.

464. ἐξ ἀμαξουργοῦ : Ἀμαξουργοὺς Ἀττικοὺς τοὺς 30 ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ ἀγριοπηγοῦ τεκτόνων, οἱ τὰς ἀμάξας τεκταίνουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. ἐπειδὴ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς ὀνόμασι πᾶσιν ἐχρήσατο, τεκταινόμενα εἰπὼν καὶ γομφούμενα, ὁ δὲ ἀλλαντοπόλῃς οὐδὲν ἀπὸ τεκτονικῆς ἀπαντᾷ, ὁ 35 χορὸς ὅσπερ δέδιδε μὴ ἤττον ἀπενέγκηται τοῦ Κλέωνος, καὶ ἀσχάλλει καὶ δυσφορεῖ, ὅτι οὐδὲν ἀντέθηκε τοιοῦτον βῆμα.

465. οὐκουν μ' ἐν Ἄργει : Παρὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν, καίτοι πρότερον ἐχθροὶ ὄντες τοῖς 40 Ἄργείοις οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, ἔδοξαν αὐτοῖς γενέσθαι φίλοι. φησὶν οὖν ὅτι Κλέων ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως τὴν Ἀργείων φιλίαν προξενῶν οὐ λανθάνει με σπείτασθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους πείθων τὴν πόλιν, παρρησίαν εἰς τὸ συγγενέσθαι 45 τοῖς Λακεδαιμονίοις ἑαυτῷ περιποιούμενος.

468. καὶ ταῦτ' ἐφ' ὅσιν ἐστὶ συμφυσώμενα : [Κατασκευαζόμενα.] ἐπὶ τίνι συμφυεῖται καὶ ὁμοφρονουσὶν ὅ τε Κλέων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς οὐκ ἄγνοεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς τισὶν ὀνόμασι 50 ἐχρήσατο, πάλιν οὗτος χρῆται χαλκευτικοῖς. φυσώμενα δὲ εἶπε διὰ τὰς φύσας τὰς χαλκευτικάς. τὸ δὲ χαλκεύεται ὡς πρὸς τὰς φύσας εἶπεν. ἐστὶ δὲ ὅμοιον τῇ

τεκταίνεται. πάντα δὲ, φησί, πράττεται τῷ Κλέωνι, ὅπως οἱ ἄνδρες τῶν δεσμῶν ἐκφύγοιεν.

469. τοῖς δεδεμένοις : Τουτέστι τοῖς τριακοσίοις τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἤγαγον. οὓς εἶπεν ἀποδεδοσθαι βούλεσθαι τὸν Κλέωνα.

470. εὐ γ' εὐ γε : Ὑπερπαινεῖ πάλιν ὁ χορὸς ἐνταῦθα τὸν ἀλλαντοπόωλην, ὅτι ἀντὶ τῶν τεκτονικῶν ἔργων καὶ αὐτὸς χαλκευτικῶς φθέγγεται.

471. καὶ ξυγκροτοῦσι : Συνέχουσι καὶ συμπράττουσι καὶ οὐδένα καιρὸν παραλείπουσι τοῦ πείθειν τὸν Κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δοῦναι σωτηρίας ἀφορμὴν. Ἄλλως, ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ τῇ ἀπὸ τῶν χαλκίων, ἀντὶ τοῦ συμπράττουσιν.

474. οὐκ Ἀθηναίος φράσω : Ἡ σύνταξις Ἀττικῆ. λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα.

476. τὰς ξυνομοσίας : Τὰς ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ δήμου ἐνόρκους συνόδους.

477. τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς : Ὅτι νυκτὸς οὔσης κατὰ τῆς πόλεως ἐβουλεύεσθε. — τὸ δὲ ἐπὶ τῇ πόλει ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς πόλεως. Θ.

478. καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε : Φθάσας ὁ ἀλλαντοπόωλης διέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως Ἀργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις ξυνεῖναι. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κλέων ὡς τῶν τῶν Περσῶν βασιλεῖ προδιδόντας αὐτοὺς τὰ τῆς πόλεως αἰτιᾶται πράγματα.

ξυνόμνυτε : Συμπράττετε, καὶ κοινολογεῖσθε. καλῶς δὲ τῆς διαβολῆς οὐκ ἀπατᾶται τῆς δι' αὐτῶν, ξυνομώτας αὐτοὺς τῶν Περσῶν βασιλεῖ λέγων γεγονέναι, ἵνα ὡσπερ ἔθος δεῖξῃ τοῦτο καὶ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ κατὰ τοῦτου ξυνομωσίαν πεποιήνται.

479. συντυρούμενα : Συμπηγνύμενα. καὶ ὅτι παρὰ Βοιωτοῖς πολὺς τυρός.

480. ὁ τυρός ἐν Βοιωτοῖς : Ἐπαιξε πρὸς τὸ συντυρούμενα πρὸς τὴν μεταφοράν. τὸ δ' ὄλον πρὸς τοὺς ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος καταπλησσομένους ταῖς αὐτῶν ἀκουολογίαις.

481. παραστορῶ : Ἐκτενῶ. ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἀκολούθως δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐμνήσθη, ἐπειδὴ Θηβαίων ἴδιος ὁ θεὸς οὗτος εἶναι λέγεται, τῆς δὲ Βοιωτίας αἱ Θῆβαι πόλις.

482. ἄγε δὴ σὺ : Τὸ μὲν Κλέωνος τῆς θυμέλης ὑπεξῆλθε πρόσωπον, τὴν βουλὴν δὴθεν κινήσαι κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Νικίαν τῶν ἀλλαντοπόωλην παρακελεύονται γενναίως ἀντιστῆναι πρὸς αὐτόν. νῦν γὰρ, φησὶν, ἀντιστάς πρὸς τὸν Κλέωνα, ἔργω δεῖξεις, ἐάν σοι γενναῖον ἢ πανούργον ἐν τῷ πρώτῳ πέπραχται βίῳ.

484. τοὺς γλουτούς. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα. V. εἰς τοὺς γλουτούς. κοχώνη γὰρ τόπος ὑπὸ τὸν μηρὸν καὶ τὴν κοτύλην καὶ τὸ ἰσχίον. Θ.

485. θεύσει γὰρ ἄζας : Δραμεῖ γὰρ ὀρυθήσας, ἐπεισελθῶν. καὶ Ὅμηρος [II. A, 700] « θεύσεσθαι ἔμελλον. » [ἄζας δὲ ἀντὶ τοῦ ἄζας, εἰσελθῶν.] — παρελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον. V.

487. κραγὸν κεκραξέται : Ἀρίσταρχος ὀξύτωνος ἀντὶ

τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἀττικῇ προσφιδία.

490. ἔγχε νυν ἀλειψον : Στέαρ διδοῦσιν αὐτῷ ἀλείφασθαι, ἵνα εὐχερῶς ὀλισθαίνειν δύνηται καὶ δύσπληπτος ἢ τῷ ἀνταγωνιστῇ. οὐκ ἀργῶς δὲ τὸ λίπος προσλαμβάνουσι διὰ τὸ ἀλλαντοποιῶν αὐτὸν εἶναι. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ τὰ λίπη κατατέμνοντες βάλλειν εἰς τὸ φύραμα καὶ οὕτω πληροῦν τοὺς βοτούλους.

491. τὰς διαβολὰς : Δέον εἰπεῖν [τὰς λαβὰς] ὡς ἐπὶ πάλης, τὰς διαβολὰς εἶπεν, αἷς ἐμελλε διαβάλλειν ὁ Κλέων.

492. παιδοτριβικῶς : Ἐπειδὴ ἀνέτρεψεν αὐτὸν τῷ λίπῃ, παιδοτρίβην καλεῖ. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ ἀλειπτικῶς, παιδοτρίβηαι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀλείπτται καὶ κηρωματισταί.

493. ἐπέγαλφον : [Κάλφον,] ἐπίφαγε ταδί. καὶ τοῦτο παρπεριγραφή. σκόροδον γὰρ αὐτῷ προσφέρει. ὁ φασὶ δεῖν αὐτὸν ἐπιφαγεῖν.

494. ἐσχοροδισμένος μάχη : Μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτοὺς, σκόροδα διδοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ᾖσιν ἐν τῇ μάχῃ. Ἄλλως, κατάφαγε σκόροδα, ἵνα ὀξύτερος γενόμενος καὶ σκороδοῖς τραφεῖς, γένη ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες. (497) κάλλαια δὲ τοὺς πύγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων.

497. ἤξεις πάλιν : Αεληθότως σκώπτει τὸν Κλέωνα δι' ὃν ἐκείνῳ παρακελεύεσθαι δοκεῖ. μάλιστα γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμησεν ἐκεῖνος τοὺς ἄλλους διαβάλλων τῶν δημαγωγῶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος λέγων περὶ αὐτοῦ ἔφησε

κάκιστα δὴβ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων αὐταῖσι διαβολαῖς.

498. ἀλλ' ἔθι χαίρων : Κορωνίς, εἰσελθόντων γὰρ τῶν ὑποκριτῶν, εἴτα καταλειφθεὶς ὁ χορὸς λέγει περίοδον ἀναπαίστων ἡ'. τὴν μὲν προπεμπτικὴν τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποκριτῶν οὖσαν δεκάμετρον πεντάκωλον, ὅφ' ὁ διπλῆ κατὰ τὴν δευτερεύουσαν, κομμάτιον. ἀρχεται γὰρ τῆς καλουμένης τελείας παραβάσεως, ἐπτάμετρα δὲ εἰσι. τὸ δὲ κομμάτιον τετράμετρον. [Ἄλλως, τοῦτο διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι ἔοικεν εἶναι ἔκθεσις τῆς διπλῆς. Διὸ καὶ τὸ παρατελεύτων ἔχει κῶλον, ὅπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκθέσει τίθεσθαι. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως, κομμάτιον χοροῦ ὀνομάζεσθαι, ὡς εἴρηται. ἔθος γὰρ ἐστὶ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως, κομμάτιον ἐστὶν ἐκ κῶλων ἀναπαιστικῶν θ', πλὴν τοῦ παρατελεύτου, ὅπερ μονόμετρον, καὶ τοῦ ε' καὶ τελευταίου, ὅπερ ἐφθημιμερῆ, διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] παρὰ τὸ Σοφοκλεῖον ἐξ Οἰκλέους.

500. Ζεὺς ἀγοραῖος : Ὡς Ζεὺς ξένιος ἢ μελιχίος ἢ φίλιος, οὕτω καὶ ἀγοραῖος, οἰκίως δὲ νῦν διὰ τὸν ἀλλαντοπόωλην ἀγοραῖον εἶπεν.

502. κατάπαστος δὲ, κατάμεστος, πλήρης, πεποικιλμένος.

503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν : Ἐντεῦθεν παράδοσις γίνεται, καὶ ἐστὶ τοῦτο τὸ καλούμενον κομμάτιον. μεθ' ὁ οἱ ἀνά.

παιστοι, ἔπειτα τὸ μακρὸν, μετὰ ταῦτα δὲ στροφῆ, ἔπειτα τὸ ἐπίρρημα, ἐξῆς δὲ ἡ ἀντίστροφος καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀντεπίρρημα. παντοίας δὲ, παντοδαπῆς, ποι-
 5 καὶ μέτρον ἀκροασάμενοι. — ὁ μέντοι ποιητὴς τοῦτο πρῶτον τὸ δρᾶμα δι' ἑαυτοῦ καθῆκε, τὰ δ' ἄλλα δι' ἐτέ-
 ρων προσώπων. V. Θ.

507. εἰ μὲν τις ἀνὴρ : Ἀναπαιστικὴ διπλῆ καὶ εἰσθε-
 σις εἰς αὐτὴν τὴν παράβασιν. ἀναπαιστικὸι στίχοι κα-
 10 τὰληκτικοὶ τετράμετροι μα'. [ὦν τελευταῖος

αἰρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις.
 ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέτταρα, ὧν τὰ μὲν
 δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ τρίτον μονόμετρον, ὃ καὶ
 15 παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ δὲ τέταρτον δίμετρον κα-
 τὰληκτικόν. ὑφ' ὃ παράγραφος.] παράβασις. ὁ λόγος ἐκ
 τοῦ χοροῦ παρὰ τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοφάνους τὸν λόγον
 ποιουμένον.

508. ἔπη λέγοντας : Ὅτι καὶ τὰ ἄλλα μέτρα ἔπη
 20 ἔλεγον.

παραβῆναι : Τῇ παραβάσει χρῆσασθαι. Λέγεται δὲ
 παράβασις ἡτοι ἐπειδὴ ἀπῆκται τῆς ἄλλης υποθέσεως,
 ἢ ἐπειδὴ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐστᾶσι μὲν
 γὰρ κατὰ στυῖλον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέπον-
 25 τες ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἐστῶτες καὶ πρὸς τοὺς
 θεατὰς βλέποντες τὸν λόγον ποιῶνται.

509. οὐκ ἂν φαύλως : Οὐκ ἂν εὐχερῶς, οὐδὲ ἄνευ
 καμάτου καὶ πόνου.

ἄξιός ἐστ' ὁ ποιητὴς : Λέγει ὅτι σπουδῆς ἀξίος ἐστὶν
 30 ὁ ποιητὴς καὶ τῆς παρὰ τῶν θεωμένων εὐνοίας, ὅτι τὴν
 πρὸς Κλέωνα ἔχθραν ἐπανεῖλετο, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς
 ἤγειται οὐδ' ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι.

511. καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυρῶ : Ὁ Τυρῶς Γῆς
 μὲν ἐστὶν υἱός, ἴσχυος δὲ τοσαῦτον, ὡς μὴ ἀνθρώποις
 35 μόνους δοκεῖν φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. καὶ εἰς
 ἀλόγων ζώων ἰδέας μετέβαλλον τὰς μορφὰς διὰ τὸν
 ἐκείνου φόβον.

τὴν ἐριώλην : Τυρῶς ἀνέμου συστροφῆ ἢ πυρός. τὸν
 Κλέωνα δὲ λέγει. ἐριώλη δὲ ἀναθυμιάσεως συστροφῆ,
 40 πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὖ-
 τως, ἐμπαλιν δὲ εἰπὼν ἠύξησεν ἂν μάλλον καὶ δεξιώτε-
 ρον εἶπεν. ἢ γὰρ ἐριώλη πνοὴ σφοδρὰ· ἀλλ' ὃ γὰρ Τυρῶς
 μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. εἶδει οὖν πρῶτον εἰπεῖν
 ἐριώλην, εἶτα Τυρῶν, καὶ εἶχεν ἂν μεῖζον τὴν ἔμφασιν.

515. διατρίβειν : Τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ μέλλειν αὐτόν.

517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων : Μετελθόντων,
 ἐπιτηδευσάντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐσχημάτισε. πειρᾶν
 δὲ, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν
 κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. [διὸ καὶ τὸ χαρίσασθαι ἐπή-
 45 νεγκε.] σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς καὶ ὀλίγους
 κατορθῶσαι παντάπασιν.

518. ἐπετελείους : Ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ καταγιώσκων
 τὸν ὑμέτερον τρόπον. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν δὲ μετήνεγκε
 τῶν μὴ μονίμων ὄντων, ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει.

τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας
 ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ἀψιχόρους.

519. Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν : Οἷον, τοῖς
 νέοις χαίροντας αἰεὶ τῶν ποιητῶν καὶ μὴ τοῖς ἀρχαίοις
 καὶ εἰς τὴν θυμῆλην παριοῦσι πρῶτων. 5

[προδιδόντας : Ἐπὶ γῆρας οὐδῶ καταλείποντας.]
 Μάγνης δὲ ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς.

521. τῶν ἀντιπάλων : Κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν.
 φησὶ δὲ ὅτι εὐδοκίμων ὁ Μάγνης πολλὰς νίκας ἀπηνέγ-
 10 κηκε κατὰ τῶν δι' ἐναντίας. [εἰς δὲ, ἀφίεις, παρεχό-
 μενος.

522. ψάλλον : Τοὺς Βαρβιτιστὰς ἂν λέγοι. δρᾶμα δὲ
 ἐστὶ τοῦ Μάγνητος. ἢ δὲ βάρβιτος εἶδος ὄργανου μου-
 σικοῦ. πτερυγίζων δὲ, ὅτι καὶ Ὁρνίθας ἐποίησε δρᾶμα.
 ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοῦς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. [ἔστι 15
 δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον.] ἀπὸ τούτου καὶ
 βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσω-
 πα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. τὸ πτερυγίζειν
 δὲ εἶπε, ὡς πρὸς τοὺς ψῆνας ἀναφέρων.

524. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῆσεν. V. 20

526. ὅς πολλῶν βέυσας : Οἱ γὰρ λάβρως ποταμοὶ
 βέοντες καὶ αὐτῆς τῆς γῆς παρασύρουσι μέρος, δι' ἧς
 ἂν βέωσι. Ἄλλως, τουτέστιν εὐδοκίμησας, πολλάκις,
 καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππηκῶς [περὶ στεφάνου p. 272,
 10] « τότε τίνων Πύθωνος πολλοῦ βέοντος καθ' ὑμῶν. » 25
 δοκεῖ δὲ μοι Ἀριστοφάνης ἀφ' ὧν αὐτὸς εἶπε Κρατίνος
 περὶ αὐτοῦ μεγαληγορῶν, ἀπὸ τούτων καὶ οὗτος τὴν
 τροπὴν εἰληφέναι. ὁ γὰρ Κρατίνος οὕτω πῶς ἑαυτὸν
 ἐπήνεσεν ἐν τῇ Πυτῆν

ἀναξ Ἀπολλὼ τῶν ἐπῶν τῶν βευμάτων
 30 καναχοῦσι πηγά· δωδεκάκρουνοι στόμα·
 Διόσσοι ἐν φάρυγγι. τί ἂν εἰποιμ' ἔτι ;
 εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
 ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

ἡτοι οὖν τούτων χάριν καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ 35
 Κρατίνου ταῦτα λέγει, ἢ τὸ βέυσας εἶπε σκώπτων πρὸς
 τὸ ἐνουρεῖν τὸν Κρατίνον.

527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων : Ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς
 φράσεως. ἐννοεῖ δὲ διὰ τῶν ἀφύων γράφουσι. πρὸς πάντα
 δὲ αὐτὸς ἐσπούδασεν ἀντιθεῖναι τὰ ὑπὸ τοῦ Κρατίνου 40
 εἰρημένα· ἐπεὶ κακείνος ποταμῷ παρέβαλεν ἑαυτὸν
 ἀθρόως βέοντι, ἤγειν τε φῆσας τὰς πηγὰς. ὅπερ λάβρως
 βέοντος ὑδατός ἐστιν ἔργον, ἢ χον ἀποτελεῖν καὶ ψόφον
 καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἶπομεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἀριστοφάνης
 ὡς ἐπὶ ποταμοῦ ἐχρήσατο τῇ τροπῇ. Ἄλλως, τὸ ἐπὶ 45
 τῆς φράσεως ἀκομφον καὶ ἀπλοῦν τοῦ Κρατίνου ἀλλη-
 γορεῖσθαι φασὶ τὸ ἀφελές. κείται δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ὑγιᾶς
 καὶ ὀλόκληρον. ἢ τὸ μέγα καὶ ἀνεπικύλυτον. [στάσεις
 δὲ τὰ ἀναχώσματα τῶν ποταμῶν.]

καὶ τῆς στάσεως παρασύρων : Ὡς διὰ τὸ γῆρας καὶ 50
 τὴν πολυποσίαν σκάζοντος καὶ τρέμοντος τοῦ Κρατίνου
 τὴν βᾶσιν. [ἐφόρει δὲ, κατέβαλλε τοὺς ἀνταγωνιζομέ-
 νους πρὸς αὐτὸν ὑψηλοῦς ὄντας, τοὺς ἐχθροὺς δὲ, τοὺς
 περὶ τὸν Καλλίαν αἰνίττεται.]

528. προθελύμους : Προρρίζους. εἰώθασι γὰρ οἱ ποταμοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ὄντα δένδρα, ἐπειδὴν καταναλώσασσι παρασύροντες καὶ παρατέμνοντες τὴν γῆν, τὰς βίβας τέμνειν. ὡς τοῦ Κρατίνου παμψηφεί νικῶντος τοὺς ἀνταγωνιστάς.

529. ἄσαι δ' οὐκ ἦν : Πάλιν ὡς μέθυσον αὐτὸν διαβάλλει τὸν Κρατίνον. οὐκ ἦν γὰρ ἐτέραν, φησὶν, ἐν τοῖς συμποσίοις ὧδὴν ποιήσασθαι τινα, προκαταλαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ Κρατίνου.

10 Δωροὶ συκοπέδιλε : Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δὲ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν.

530. τέκτονες εὐπαλάμων : Τέκτονες πάντες οἱ τεγγίται. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐνειδῶν Κρατίνου. εὐπαλάμων δὲ, εὖ διαχειρισμένων ἢ συντεταγμένων.

531. παραληροῦντα : Διαποροῦντα καὶ ἀσχημονοῦντα. τὰῦτα ἀκούσας ὁ Κρατίνος ἔγραψε τὴν Πυτίνην, δεικνύς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν ἐν οἷς κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα.

20 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἤλεκτρων : Ἴδιως τὰ ταῖς κλίνας ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν ἤλεκτρα. μεταφορᾷ οὖν κέχρηται ἀπὸ τῶν κλινῶν. αἱ γὰρ ἀργαῖαι κλίνας τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἀνθραξὶ καὶ ἤλεκτροις, [ὥσπερ νῦν ἀργύρω ἢ καττιτέροι].

25 533. διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἰ ἤλεκτροι τῶν ἤλεκτρων.

καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνότος : Ἀκολουθῶς μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε τοῦ τόνου. τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. Τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν.

30 534. τῶν ὁ ἁρμονιῶν : Ἀρμονίας λέγει τὰ συμπησόμενα τῶν κραββάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν.

διαχασκουσῶν : Κεχηνητιῶν, διεσκορπισμένων καὶ μὴ ἔχουσῶν εὐέπειαν.

35 535. ὥσπερ Κοννάς : Ὁ Κοννάς αὐλητὴς ἦν [καὶ μέθυσο], ὃς εἰς συμπόσια παρήει συνεχῶς ἐστεμμένους. οὗτος Ὀλυμπιονίκης γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθείς, πενιχρὸς ἦν μηδὲν ἔχων ἄλλ' ἢ τὸν κότινον. ἐφ' 40 οὗ Κρατίνος εἶπεν

ἔσθι καὶ σῆ γαστρί δίδου χάριν, ἔσθι σε λιμὸς ἔχθαιρη, Κοννάς δὲ πολυστέφανός σε φιλήσῃ.

λέγει δὲ αὐτὸν τσαυτὰ νικῆσαντα μηδέποτε τετιμησθαι. ἢ δὲ παροιμία, στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Καὶ πάλιν

Δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς.

πρὸς τὸν Κρατίνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσός ἐστιν.

536. ἐν τῷ πρυτανείῳ : Ἔχεται καὶ τοῦτο τῆς ἐνοίας τῆς προκειμένης. σιτεῖσθαι γὰρ ἔλεγον ἐν τῷ πρυτανείῳ, οὐχὶ πίνειν. [παρὰ τῷ Διογύσῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ θεάτρῳ.]

537. οἶκας δὲ Κράτης ὄργας : Οὔτος κωμωδίας ἦν ποιητὴς, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου, καὶ αὐτὸς

ποιητὴς ὑστερον ἐγένετο, καὶ ἐξωνεῖτο τοὺς θεατὰς καὶ τὴν τοῦτων εὐνοίαν. Ἄλλως. τραγικὸς ποιητὴς, ὀλιγόστιχα ποιήματα γράψας. [στρυφελισμοὺς δὲ, ὄργας, λοιδορίας, ὑβρεῖς, μέμψεις.]

538. ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης : Μικρὰ ἐποίει καὶ 5 ἔτερπε τοὺς ἀκροατάς, γράφων ἡδέα. ἀριστίζων δὲ, τρέφων, ἄριστον κατασκευάζων.

539. ἀπὸ κραμβοτάτου : Ἡδυτάτου, ζηροτάτου. ἔπαιξε δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας. αὐτοσχεδῶς γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα. ἢ διὰ τὸ καπυρόν. Ἄλλως. 10 ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου. ἔπαιξε δὲ τῷ κραμβοτάτῳ, ἀπὸ τοῦ λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς κοράμβηλι διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Λυκούργου. [ἤνικα γὰρ ὁ Διόνυσος τοῦτον εὐλαβήθεις εἰς τὴν θάλασσαν ἔδου, 15 ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐπαφεικῆναι, καὶ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτο ἀντιπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἀμπέλου.] πιστοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον γεωργῶν παῖδες. εἰ γὰρ τις, φασὶ, τὴν βίβαν αὐτῆς ἐξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, 20 οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκοι. [ἔθην καὶ πρώτη ἐν συμπόσιῳ δίδεται, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθὰς κράμβας ἤσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνω. βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἂν ἢ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα.] χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου, 25 κραμβοτάτου ἔφησεν, ἵνα τὸ ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἀριστίζω ἀκόλουθον τῷ ἐξῆς λέγειν δοκῇ. [μάττων δὲ, σκεπτόμενος, κατασκευάζων, ἐφευρίσκων. ἀντήρκει δὲ, ἀντεῖχε.]

540. τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί : Οἶον, ἀνὰ μέρος 30 εὐδοκιμῶν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἠττώμενος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς οὐκ αἰεὶ εὐδοκιμοῦντος.

542. ἐρέτην χρῆναι : Κωπηλάτην μὴ ἐπιχειρεῖν φησὶ κυβερνᾶν, εἰ μὴ ἐν πείρᾳ γένηται τοιαύτη. Ἄλλως. μὴ πρὶν ἐθέλειν κυβερνᾶν. οὐ γὰρ οἷόν τε κυβερνᾶν, μὴ 35 πρότερον ἐν πολλῇ πείρᾳ γενόμενον ἀποδημίας καὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ τοὺς ἀνέμους προῖδειν τίνες μέλλουσι πνεῖν καὶ προγνῶναι, εἴθ' οὕτως κυβερνᾶν. [ἐντεῦθεν δὲ τινα τῶν τῆς παρ' ἡμῖν θρησκείας ἱεροφαντῶν [Gregorio Naz. Orat. 20, p. 335] δαιμονίως μετερρῶθιμισταὶ τὸ 40 « ἐπαινω τὸν νηίτην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρήσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ καὶ πιστεύσας τὰ ἔμ- « προσθεν, αὐθις ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει μετὰ τὴν « πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν καὶ τὴν τῶν ἀνέμων « διάσχεψιν. »]

545. ὅτι σωφρονικῶς : Μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως καὶ οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

546. αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ βόθιον : Ῥόθιον τὸ κύμα ἀπὸ τοῦ ταχέως θεῖν ἢ βεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν, ὅταν συνεχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρετῶν ἐπὶ πλέον 50 προέρχεται ἢ ναῦς εἰς τὸ πρόσθεν. ἀξιοῖ οὖν τὸν νῦν ἔπαινον μέχρι πολλοῦ παραπέμψαι.

ἔνδεκα κώπαις : Κέλευσμα ναυτικὸν λέγεται ἐφ' ἔνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

- Ἄλλως. ἐπαράτην παραδέχασθαι ἐφ' ἑνδεκα κώπαις ἐξῆς ἀπὸ τῶν ναυτικῶν. τούτέστι ἀπὸ τοῦ κυβερνήτην καὶ τοῦ ῥόθου τὸ ἐφ' ἑνδεκα κώπαις ἐπήγαγεν. ἢ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ναυτικῶν ἐπιστήμονες ἦσαν.
517. ληναίτην : Ἐορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Ληναία, ἐν ἧ μὲχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταὶ συγγράφοντές τινα ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ Δημοσθένης [p. 268, 13] εἶπεν ἐξ ἀμάξης. ἐπὶ ἀμαξῶν γὰρ οἱ ἄδοντες καθήμενοι λέγουσι τε καὶ ἄδουσι τὰ ποιήματα.
550. φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ : Ἰακρὸς, φαιδρὸς τὸ μέτωπον. ἢ διὰ τὸ φαλακρὸν εἶναι τὸν Ἀριστοφάνην.]
551. ἴππι ἀναξὶ Ποσειδῶν : Οὐκ ἀργῶς τῷ Ποσειδῶνι νῦν τὸ ἐπίθετον ἐθήκε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἵππέων. ἀποσεμνύνει οὖν βουλόμενος τὸ ἐπιτίθεμα τὸ αὐτοῦ, οὕτω τὸν Ποσειδῶνα προσεῖπε, τούτέστι ἵππικέ. Εἰς τὸ αὐτό, διπλῆ. εἶτα ἐπάγεται ἐπιρρηματικὴ σύζυγία. ἧς μέλη καὶ περίοδοι εἰσὶ ἰδ' κώλων. ὃν τὰ μὲν ὀκτώ χοριαμβικὰ ἰαμβικὴν ἔχοντα ἐπιμεμιγμένην ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικὴν ὡς ἐν τῷ ε' καὶ η'. τῶν δ' ἐξῆς ἀντισπαστικῶν τὰ μὲν θ' καὶ ι' τρίμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα Γλυκύνεια ἐκ διτροχίου καὶ ἰαμβίου, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐφθημιμερούς, ὃ καλεῖται φερεκράτειον. [ὅφ' ὁ παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκίᾳ, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ ἀντιστροφή σύγκειται. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔσω νενευκίαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]
552. χαλκοκρότων : Χαλκοπόδων, τούτέστι τὰς ὄπλᾶς ἰσχυρὰς ἔχόντων. συμβαίνει γὰρ ἦγεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπιχρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.
554. κυανέβολοι : Ἦτοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῶ βεβαμμένους, ὡς μιλτοπάρηροι, αἱ μεμιλωμένοι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.
555. μισθοφόροι τριήρεις : Αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι.
556. λαμπρυνόμενον : Ἀντὶ τοῦ καυχόμενον, καὶ νικῶντων ἐν τοῖς ἄρμασι.
558. βαρυδαιμονούντων : Ὅτι ἄθλιοι ἦσαν οἱ ἵπποτροφοῦντες καταναλισκόντες αὐτῶν τὴν οὐσίαν.
560. ὃ χρυσοτρίαινα : Περιφραστικῶς. τῆς θαλάττης βασιλεῦ. Σουνιάρατε δὲ, ὅ ἐν τῷ Σουνίῳ ἀρῶνται καὶ εὐχονται. Σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.
561. Γεραίστιε : Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν Κρωμνίτην ἔχον, τῇ δὲ Λέγαιον. ἱερά δὲ εἰσι τοῦ Ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ Εὐρύπος.
562. Φορμίωνί τε φίλιτατε : Προσφιλέστατε τῷ Φορμίωνι. τὸν μῦθον δὲ ἀνίττεται, ὅτι καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν Ἀθηναίων ἀντεποίησατο καὶ τῇ Ἀθηνᾶ ἤρισε. στρατηγὸς δὲ Ἀθηναίων ναυτικώτατος ὁ Φορμίων, καὶ πολλὰκις εὐτυχῆσας ἐν ναυμαχίαις καὶ ἐν τῇ πρὸς
- Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας νῆ' ναῦς διέφθειρεν.
563. ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν : Ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν σὺ μόνος δεῦρο ἔλθε Ἀθηναίος πρὸς τὸ παρεστὸς, τούτέστι πρὸς τὰ παρόντα καὶ ἐνεστώτα πράγματα. ἐπεὶ 5 νεωστὶ Ἀθηναῖοι Φορμίωνος στρατηγούντος περὶ ναυμαχίαν ἠνδραγάθησαν.
565. εὐλογῆσαι βουλόμεθα : Τὸ ἐπιρρημα στίχων ἐστὶ ἰς' τετραμέτρων τροχαϊκῶν ἀκατάληκτων, ὃ φιλεῖ Ἀριστοφάνης. [ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. διπλῆ δ' 10 ἄμφω περατοῦνται, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ἔσω διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, τὸ δὲ τῇ ἔσω.] εὐλογῆσαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι.
566. ἄξιον καὶ τοῦ πέπλου : Ἰδία παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν 15 οἱ Ἀθηναῖοι κατασκευάζουσι τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος. ἧς καὶ τὴν πομπὴν ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ ποιούσι μὲχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ καλοῦσι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀραιὸν αὐτὸ εἶναι. Ἄλλως. καὶ τοῦ πέπλου : Οὐ ἐγγράπτο Ἐγχελάδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ εἰς 20 τῶν Γιγάντων. ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν, καὶ ἐπομπεῦστο ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Ἄλλως. νικῆσαντες πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾶ καὶ ἐνέθεντο τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.
567. ναυφράκτω στρατῷ : Τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ 25 συντεταγμένῳ ναυτικῷ.
570. ἠρίθυμην : Ἀπεδειλίασεν, μεθ' ἡσυχίας ἦγεν. ἀμυνίας : Ἐτοιμος πρὸς τὸ ἀμύναι. ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων.
571. εἰ δὲ που πέσοιεν : Ἠττηθεῖεν, ἦττον ἔχοντες 30 ἀπέλθοιεν. Ἄλλως. εἶδος παλαίσματος, ὃ τινες ψευδοπύμα καλοῦσιν. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ τῶν παλαιόντων οἱ εἰς τὸν ὄμιον πεσόντες, ἐξαναστάντες εἰώθασιν ἀποψᾶν τὴν κόνην, ἵνα μὴ ἔγχοιεν μηδὲ ἐλεγχον τοῦ πτώματος. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅτι 35 οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἠττηθεῖεν ἐν μάχῃ, πάλιν αὐτοὶ τὴν ἦτταν ἀνεκαλοῦντο ταχέως καὶ τοῖς νενικηκόσιν [ἠττηθεῖσιν] ἐκ δευτέρου πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.
572. ἀπεψήσαντ' ἄν : Ἀπεμάζαντο ὡς οἱ παλαιότες, 40 ἵνα μὴδὲν ἔγχοιεν πτώματος. [διεπάλαιον δὲ, ἀνεπάλαιον, ἀνεμάχοντο.]
574. τῶν προτοῦ σίτησιν : Σίτησιν λέγει τὴν ἐν πρυτανείῳ τράπεζαν. τούτέστι δημοσίᾳ τρέφεσθαι οὐδεὶς ἂν τῶν παλαιῶν ἠξίωσεν, ὡς τῶν κατ' αὐτὸν στρατηγῶν 45 τοῦτο ποιούντων, καὶ ὡς ἐπὶ μισθῷ ὑφισταμένων κατορθῶσαι τι τῇ πόλει. Ἄλλως. στρατηγῶν Ἀθηναίων τῶν πρότερον οὐδεὶς πρὸ τοῦ πολέμου σίτησιν ἤτησεν, ἂν μὴ ὁ δῆμος χαρίζεται. νῦν δὲ ἐὰν μὴ τιμῶνται προεδρία καὶ σιτιοῖς, ἀγανακτοῦσιν. ἔσχωψε δὲ. οὐ γὰρ εἶπε 50 σίτησιν. ἐὰν μὴ γέγονται πρόεδροι καὶ τιμῆς ἀξιοῦσιν, οὐ μαχέσεσθαι φασί.
- Κλεινέτον : Οὗτος ὁ Κλεινέτος φαίνεται κατεδηδοκῶς τὴν οὐσίαν καὶ ἡδυπαθήσας. οἱ δὲ, ὅτι οὗτος

ἔγραφε ψήφισμα μὴ δεῖν δοθῆναι τοῖς στρατηγοῖς σίτησιν. σπανίως δὲ μέμνηται τοῦ Κλεινέτου καὶ σχεδὸν ἐνταῦθα μόνον. στοχάζονται οὖν τινες ὅτι οὗτος ἂν εἴη ὁ τὴν σίτησιν περιποιήσας τῶ Κλέωνι.

5 576. ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι : Τιμῆς καὶ οὗτος τρόπος. ἐξῆν δὲ τοῖς τῆς τιμῆς ταύτης τυγοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν θεάτροις καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, οἵτινες ἦσαν, ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων τόπον καθίσαι. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἔδραν ἔχειν. Ἄλλως. ἐὰν μὴ πρότερον, φησὶ, τοιοῦτου τύχῳσι τινὸς, ἀπειλοῦσι μὴ μάχεσθαι, διὰ τούτων καταπτώμενος ὁμοῦ τι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν μὲν Ἀθηναίων, ὡς ἀναξίους διαδιδόντων τὰς τιμὰς καὶ τὰς δωρεάς, εἰ πρὶν τι δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ταῦτα διδόναι αὐτοῖς τῶν δὲ στρατηγῶν, ὡς τιμωμένων πρὶν τῶν κατορθωμάτων, καὶ τῶν ἤδη τιμῆς τινος τετυχηκότων τὴν δόξαν ἀφαιρουμένων, εἰ φαίνοντο τὴν δωρεὰν λαθόντες οὐκ ἐπ' ἀνδραγαθήμασι.

20 καὶ τὰ σιτία : Ἐπὶ στρατείᾳ ἐξιώντες χρόνου τινὸς ἐπήγοντο σιτία. οὗτοι δὲ, φησὶν, οἱ νῦν, ἐὰν μὴ προεδρίας τινὸς καὶ τιμῆς ἀξιοῦσιν, οὐκ ἐξίστανται ἐπὶ πόλεμον. σιτία γοῦν εἶπε τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν.

580. κομῶσι : Τρωφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν 25 ἐπὶ τοῦ τρωφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ ταῖς θριξὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς.

ἀπεστλεγγισμένοις : Κεκαρμένοις. Κινέας γὰρ καὶ Φρίνος εἰσηγήσαντο μεταστῆναι τοὺς νέους, νόμον 30 γράψαντες μηκέτι ἀβροδιαίτους εἶναι, ὃν τρόπον τοπάλαι, μηδὲ κομᾶν. ἢ ἀπεξεσμένοις καὶ ἐπανήκουσιν ἀπὸ ἀλείμματος. Ἀπίων δὲ ἀκούει στλεγγίδας τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις, ματτομένοις. στλεγγίς γὰρ ἡ ζύστρα, 35 [καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποζύόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γήρα

εἰ παιδαρίοις ἀκολοῦσθαι δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν « οὐδὲ γὰρ αὐτῇ στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος. » καλεῖται στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ 40 κεφαλῆ τῶν γυναικῶν. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεξεσμένοις, ἢ ἐλαίον ἀηλιμμένοις.]

581. ὦ πολιοῦχε Παλλάς : Ἡ τὴν πόλιν κατειληφύια καὶ περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἤρχε τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ τῆς πόλεως ἡ θεός. καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν 45 διὰ τούτων ἐδῆλωσεν αὐτῆς. ὁ δὲ νοῦς, ὡς τῆς ἀπασῶν ὑπερπερούσης [καὶ υπερβαλλούσης] χώρας μεδέουσα [καὶ βασιλεύουσα] ἐν δυνάμει καὶ ποιηταῖς. ἐπικαλεῖται δὲ τὴν θεὸν μετὰ τὴν νίκην εὐμενῆ παραστῆναι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδῆλωσε. [Ξυνεργόν δὲ, συμπράκτορα, σύμμαχον.]

589. ἡ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα : Ἡ τοῖς χοροῖς ἐστὶ προσφιλέης καὶ συνήθης. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἴστασαν, οἱ τὰ χορικά ὑπε-

κρίνοντο καὶ ἤδον μέλη. συνειστέθει δὲ ὁ χορὸς [ὁ μὲν κωμικός] ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παιδῶν, [κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηριθύησεν ἐν Ὀρυσίαι, ἄρρενας μὲν ὄρνις ιβ', θηλείας δὲ τοσαύτας. ὁ δὲ τραγικός ιε', ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.] ἐστὶ δ' ὅτε καὶ 5 ἡμιχόρια ἴσταντο ἤτοι ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς τοιοῦτοις χοροῖς, εἰ μὲν ἐξ ἀνδρῶν εἴη καὶ γυναικῶν ὁ χορὸς, ἐπλεονέκτει τὸ τῶν ἀνδρῶν μέρος καὶ ἦσαν ιγ', αἱ δὲ γυναικῆς ἑνδεκα. εἰ δὲ παιδῶν εἴη καὶ γυναικῶν, αἱ μὲν γυναικῆς ιγ' ἦσαν, οἱ δὲ παῖδες ια'. 10 εἰ δὲ πρεσβυτῶν καὶ νέων, τοὺς πρεσβύτας πλεονεκτεῖν δεῖν φασίν. Ἄλλως, χορικῶν, τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν. ἢ γὰρ ἐνίκων ἢ ἠττωντο οἱ ἀγωνιζόμενοι.

590. τοῖς τ' ἐγθροῖσι : Τοῖς ἀντιπάλοις, τοῖς ἀνταγωνισταῖς. στασιάζει δὲ, ἀντὶ τοῦ, πρὸς φιλονεικίαν 15 διαφέρεται.

595. ἂ ζύνισμεν : Ὅτι καὶ αὐτοὶ παρακολουθήσαντες γινώσκωμεν. ἐπεὶ δὲ ἀλλότρια τῆς ἰππέως φύσεως μέλλει περὶ αὐτῶν λέγειν, ἵνα θεραπεύσῃ τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀπίθανον, ἅπερ αὐτοῖς συνέγνοι, ταῦτα φησὶ 20 περὶ αὐτῶν ἐρεῖν.

τοῖσιν ἵπποις : Ἴνα μὴ εἴπῃ τοῖς ἵππεῦσι καὶ δόξῃ χαρίζεσθαι τῷ χορῷ, ἀλλ' ἵνα διὰ τῶν ἵππων ἐπαινήσῃ αὐτούς.

597. ἐσβολάς : Τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν 25 ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς. [ἵππαγωγὸς δὲ, τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς.]

600. κώθωνας : Εἶδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. τοὺς ἵππεῖς δὲ ἐπαινεῖν βουλόμενος ταῦτα φησὶν. ἄλογον γὰρ καὶ ἀλόγοις ζῴοις λογισμὸν περιτιθέναι. 30 τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπαινεῖ, ἐπεὶ ἠπειρώται ὄντες ἀντεποίησαντο τῆς θαλάττης, καὶ οὐκ ἀπέτυχον τῆς προσδοκίας. διὰ δὲ τοῦ σκοροδίου καὶ κρομμίου τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελεῖ ὡς οἱ στρατιῶται ἔφερον. 35

602. τίς ἐμβαλεῖ : Ἰδίως τὸ κρούσαι ναυσὶν ἐμβαλεῖν λέγουσι. φησὶν οὖν, τίς ὁ τολμήσας τοῖς ἵπποταῖς ἐξ ἐναντίας ἀντιστῆναι; κυρίως οὖν τὸ ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς κώπαις κρούσαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἵπποις συμβαλεῖν. τὸ δὲ ἵππαπαὶ ἐπαίξε παρὰ τὸ ρυππαπαὶ εἰρηκῶς 40 ὡς ἐπὶ ἵππων. ἐστὶ δὲ τὸ ρυππαπαὶ ἐπιφώνημα ναυτικόν. ἢ ψόφου ἐστὶ μίμημα ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελούμενου. [ἀνεβρύαξαν δὲ, ἀνεθορύθησαν, ἀνεκράγον.] οὐκ ἔλξεν δὲ, οὐκ ἐρέττεις, οὐ κωπηλατεῖς.

603. ὦ σαμφορά : Ἰδίως σαμφοροὶ καλοῦνται ἵπποι 45 ἐγκεχαρχαγμένοι τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ σὰν λέγουσιν.

604. ἐξεπήδων : Κυρίως τὸ ἐξεπήδων ἐπὶ ἵππων. φησὶ δὲ τὸ ἐξώρμων. ἐναργεῖ δὲ λέξει κέρχρηται δεικνύς αὐτῶν τὴν προθυμίαν. [παγούρους δὲ, τοὺς παρ' ἡμῖν 50 καράβους.]

[605. μετήεσαν : Μετήρχοντο, ἐδίωκον. Vict.

606. ἀντὶ πόας Μηδικῆς : Τοῦ παρ' ἡμῖν χόρτου. λέγεται δὲ καὶ πόα τις Μηδικῆ ἀρίστη καὶ καλλίστη

καὶ ἐπιτηδειοτάτη ἵπποις, ἢ αὐτῇ δὲ τρίφυλλος λέγεται. ἢ ὅτι Μῆδοι ἐχθροὶ Ἀθηναίων καὶ ἡ τῶν Μήδων χώρα ἐφυδρὸς οὕσα χόρτον πολλὸν ἐκφέρει. Ἄλλως, ἀντὶ λόγου Μηδικοῦ. ἐδόκει γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα πεδιάς τε 5 οὕσα καὶ κάθυγρος εὐφορὸς εἶναι εἰς τὰς τῶν κτηνῶν τροφάς. ἐπεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔθος ἦν Μήδων κρατεῖν.

607. εἴ τις ἐξέρποι : Εἴ τις προκύψει μόνον. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ πλέον τι περὶ τῶν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος. οὐ γὰρ τοὺς προϊόντας, φησὶ, μόνους 10 διέφθειραν συλλαμβάνοντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας τοῖς βυθοῖς. ταῦτα δὲ πάντα εἶπε πρὸς τὴν ἐμπεριαν αὐτῶν ἀποτεινόμενος τὴν περὶ τὰ ναυτικά.

608. Θέωρος : Ὁ ποιητὴς Θέωρος εἶπε τινὰ Καρκίνον Κορίνθιον ταῦτα. ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς πίνοντας ἕνεκα τοῦ νικῆσαι μόνον. ὁ Θέωρος ἔγραψε 15 Καρκίνον λέγοντα πρὸς τὸν Ποσειδῶνα καὶ ἀποδυσπετοῦντα. προσκρούει εἰς τινὰ Καρκίνον. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς ἵππεάς καὶ οὐχ ἵππεῖς. ὡς μοιχὸς δὲ κωμωδεῖται ὁ Θέωρος καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρὸς. περὶ 20 Κόρινθον οὖν διέτριβεν, ἴσως διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνους. ἦν δὲ καὶ κόλαξ. ταῦτα οὖν λέγει ἴσως κολακεύων τοὺς ἵππεάς. — ἐφθῆσε : Ἐφθασε, προέλαβεν, ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι. *Vict.*

609. δεινὰ γ' ὦ Ποσειδὸν : Δοκοῦσι καὶ οἱ Κορίνθιοι 25 μάλιστα σέβασθαι τὸν Ποσειδῶνα διὰ τὸν Ἴσθμόν. ὅθεν καὶ γυμικὸν ἄγωνα τὰ Ἴσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ τε Παλαίμονι καὶ τῷ Ποσειδῶνι. Ἄλλως, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ἐπὶ Κόρινθον καὶ περὶ Κεγχρέας ἐνίκησαν Νικίου στρατηγούντος τοῦ Νικηράτου, σὺν ἵππεσσι σ' 30 καὶ ὀπλίταις καὶ ναυσί.

610. μήτ' ἐν γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ : Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐ κατὰ θάλατταν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν ἐν τοῖς πολέμοις κρατοῦντων.

611. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν : Ἐτι τοῦ χοροῦ ἱαμβοὶ 35 τρίμετροι ἀκατάληκτοι ε', τοῦ ὑποκριτοῦ παρερχομένου. Ἄλλως, ὦ φίλτατε : ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ἦγοντα ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ καταγωνισάμενον Κλέωνα.

612. φροντίδα : Ἀγωνίαν καὶ μέριμναν καὶ φόβον. 40 ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰς δέος κατέστησας ἡμᾶς, μὴ παρευδοκιμηθῆς πρὸς τοῦ Κλέωνος.

615. νικόβουλος : Ἐγὼ, φησὶ, τὴν νίκην ἀπηνεγάμην. ἀστείως δὲ κέχρηται τῷ συνθέτῳ καὶ τὰ ὀνόματα συνέπλεξεν ἄμφω. ἐν τῇ βουλῇ γὰρ τὴν φιλονεικίαν 45 ἐποίησαντο προσκαλεσαμένου τοῦ Κλέωνος καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν νίκην προέκριναν αὐτῷ.

616. ὦ καλὰ λέγων : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χοροῦ [προφθιγὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ « πάντα δὴ πέπραγας, » ὁμοίαν 50 καθ' ἕκαστον ἐαυτῆ. ἔστι δὲ] ὀκτάκωλος. ἦς τὸ α' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, [μᾶλλον δὲ τετράμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ ε' ποδὸς τριβράχους]. τὸ δεύτερον ἐν εἰσθέσει παιωνικὸν τετράρρυθμον ἢ τετράμετρον καθάρην καταληκτικόν. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν εἰσθέσει. τὸ γ'

παιωνικὸν δίρρυθμον [ἦτοι δίμετρον καταληκτικὸν ἀντὶ παίωνος Ἴωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχον]. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, τὸ πέμπτον παιωνικὸν δίρρυθμον [ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν]. τὸ ε' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὁμοίον, καὶ τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. 5 [ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυία, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι ἔξω νενευκυῖαι. ἐπολοῦζαι δὲ, εὐξασθαι καὶ εὐφημῆσαι.]

619. εἴθ' ἐπέλοισ : Εἴθε ἐθελήσαις μοι διελεῖν καὶ 10 διηγῆσασθαι πάντα τὰ πραχθέντα σοι καὶ γεγεννημένα.

621. κἂν μακρὰν ὁδὸν : Καὶ ἀποδημίαν στείλασθαι μοι δοκῶ, ὥστε μαθεῖν τὰ πεπραγμένα. θέλω, φησὶ, καὶ μακρὰν ὁδὸν διελεῖν, ἵνα μάθω πῶς ἐνίκησας τὸν Κλέωνα. 15

623. ὡς ἅπαντες ἠδόμεσθ' αἰ : Ὡς ἐπὶ τῇ σῇ εὐφρανόμεθα νίκη καὶ χαίρομεν. λείπει δὲ ἡ ἐπί, ἢ ἢ, ἐπὶ σοί. ἢ ἡ σὺν, ἵνα ἢ, συνηδόμεθ' αἰ.

624. καὶ μὴν : [Ἡ περιοδικὴ αὕτη καὶ μονοστροφικὴ εἰσθεσις τοῦ ὑποκριτοῦ διηγηματικὴ ἐστίν, ἐκ στίχων 20 ἱαμβικῶν τρίμετρων ἀκατάληκτων νθ'. ὧν τελευταῖος,

ὄλολο κοριάνοις ἀναλαβῶν ἐλήλυθα.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κατόπιν δὲ, ὅπισθεν ἢ μετ' αὐτοῦ ἐπορευόμεν. τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου [fr. 108]. ἀναρρηγνύς δὲ, ἀποσπῶν, 25 μετὰ σφοδρότητος λέγων,] τοῦτέστι πλάττων καὶ κατασκευάζων καὶ συντιθεῖς. ἔγεται δὲ καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐμφάσεως μείζονος. Ἄλλως, ὥσπερ ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα, τοῦτέστι μεγαληγορῶν καὶ υπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι, γέμουσι φόβου. ἦτοι δὲ τὴν φωνὴν σκῶπτει 30 τοῦ Κλέωνος ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς τραχέως. πρὸς τὴν ἀπειλήν, ἣν ἠπειλήσεν ὁ Κλέων εἰπὼν συνταράξειν τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν ἐπ' αὐτῷ. τό τε γὰρ τὴν γῆν κινεῖν καὶ σαλευεῖν καὶ τοὺς τῆς θαλάττης βυθοὺς, ἔργον τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ βροντᾶν. προπαρο- 35 ζυτώνως δὲ ἀγνωστότερον ἐλασίβροντα.

625. ὅπισθεν ἢ μετ' αὐτοῦ ἐπικολούθουν. V.

627. τερατευόμενος : Ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων.

ἤρειδε κατὰ τῶν ἵππεων : Ἦφειε καὶ ἔπεμπε κατὰ 40 τῶν ἵππεων. ἔφαμεν δὲ ὅτι συνέστηκεν ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἵππεων. εἰς τρία γὰρ μέρη τοπαλαιῶν τῶν Ἀθηναίων διήρητο ὁ δῆμος, εἰς τε τοὺς πεντακκοσιομέδιμους καλουμένους, οὓς διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὀνόμαζον, καὶ τοὺς ἵππεάς καὶ τοὺς θῆτας. οἱ μὲν 45 οὖν πεντακκοσιομέδιμνοι ἦσαν εὐποροί. οἱ δὲ ἵππεῖς ἤττον μὲν τῶν πεντακκοσιομέδιμων, μέχρι δὲ τῶν τ' ἐγεώργουν μέτρων. ἵππεῖς δὲ αὐτοὺς ὀνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴποτε αὐτοῖς χρεία γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐξακόσιοι τὸν 50 ἀριθμὸν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλοῖς. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμπουεν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν

ἵππιδας. ἐξήν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις ἦσαν οἱ θήτες παρ' αὐτοῖς, οἷς οὐδὲ ἀρχεῖν ἐφεῖτο, ἡ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἔν' ἕκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοντο.

628. κρημνοὺς ἐρεΐδων : Ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντί-
ζων, τούτεστιν ἐγκλήματα ὑπέρογκα καὶ διαβολὰς
γαλεπωτάτας ῥίπτων καὶ λογοποιῶν κατὰ τῶν ἵππέων.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίθροντα καὶ τοῦτο εἴληφε τὸ βῆμα
ἐχόμενον τοῦ ὄγκου τοῦ προσηρημένου. κρημνοὶ δὲ εἰσι
10 τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὄρων ἀποσπώμενα. [καὶ τὴν ὄρθην
δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρη-
μνοί.]

629. πιθανώτατα : Ἐγγὺς πίστεως καὶ ἀληθείας
ἐχόμενα πλάττει, ἐπιφέρων αὐτοῖς ἐγκλήματα.

630. ψευδατραφάξους : Πλήρης ψευσμάτων. ἀτρά-
φαξις δὲ εἶδος λαγάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὖξε-
ται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἵππέων κατη-
γόρησε, καὶ ἡ βουλή πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξους
εἶπε πλέαν τὴν βουλήν γεγονέναι, διαβάλλον μὲν ὡς
20 ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος,
ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐ-
χερῶς καὶ βραδίως, ὡσπερ καὶ τὸ λάχανον αὖζεται.

631. ἀβέβλεψε νᾶπυ : Καὶ ἀνέβλεψε δριμύ καὶ
δριγίλον. ἀπὸ τῆς ψευδατραφάξους, ἐξ ἧς εἶπε τὸ νᾶπυ.
25 λαγάνου γὰρ καὶ τοῦτο εἶδος, ἐστι δὲ δριμύ τὴν φύσιν.
ἀπ' οὗ σπέρματος τὸ νῦν λεγόμενον σίνηπι γίνεται.
νᾶπυ γὰρ τὸ σίνηπι λέγεται.

καὶ μέτωπ' ἀνέσπασε : Συνέσπειλε τὰς ὄφρυς. καὶ
τοῦτο δὲ δεῖγμα ὀργῆς.

633. φενακισμοῖσιν : Ἀπατήμασι. φενάκη γάρ
ἐστιν ἡ προσθετὴ κόμη.

634. ἄγε δὴ Σκίταλοι : Ἄνοματοποίησε δαίμονάς
τινας ἀναπλάσας ἀναΐδεις, οὐκ ὄντας γὰρ θεοὺς ἐπὶ
γλεῦθ' ἀσυνέτως προφέρεται τὰ ὀνόματα λέγων ὡς
35 θεῶν. Ἄλλως, ὅσον, προτρεπόμενος καὶ ἐπιθαρσύνων
αὐτὸν εἰς ἀναΐδειαν καὶ εὐτολμίαν ἀνέπλασε θεοὺς
ἐπὶ γλεῦθ', οἷς ἠύξατο ἀρξάμενος τοῦ λέγειν. Σκίταλοι
μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν γὰρ Σκίτων
κναφεύς τις καὶ εὐτελής ἐπὶ πονηρίᾳ κοιμωδούμενος.

40 Βερέσθηθαι δὲ οἱ ἀνόητοι. πέπλασταί δὲ ἡ λέξις. Κοά-
λεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ,
ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκιωνες τοὺς πα-
ρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἐστι δὲ καὶ γένος ὀρχή-
σεως. Ἄλλως, πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν οὐκ ὄντας θεοὺς
45 ἐπὶ γλεῦθ' προφέρεται. ὡσπερ δὲ παραστάτας ἀν-
θρώπων πονηρῶν καὶ παρέδρους τούτους ἐπεκαλεῖτο
θεοὺς. οὐδαὶς δὲ αὐτῶν ἠρμήνευσε τὰ ὀνόματα.

ἦν δ' ἐγὼ : Ἐφην δ' ἐγὼ. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ
σύνταξις. μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κα-
50 τακόρωσ ὁ Πλάτων. [καὶ ἡ δ' ὁ ἀντὶ τοῦ ἐφην ἐκεῖνος.]

636. ἀγῆρα τ' ἐν ἧ παῖς ὦν : Τὰ τε ἄλλα, φησί,
παρεκελευόμεν καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀνεμιμησκόμην,
ὅτι ἐν τῇ ἀγογῇ τραφέην καὶ τὰ ἐκ παιδὸς ἀνεκαλού-

μην ἐπιτηδεύματα συλλαβέσθαι μοι εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν
πρὸς Κλέωνα.

638. φροντίζοντί μοι : Εὐχομένω καὶ μεριμνῶντι.

639. ἀπέπαρδεν : Οὕτως Ἀττικοὶ τὸ πορδῆν ἀφεῖ-
ναι. παρελίθη δὲ τοῦτο γέλωτος χάριν. καταπύγων δὲ, ὁ
εὐρύπρωκτος.

640. προσέκυσσα : Προσεκύνησα ὡσπερ σημεῖου
τινὸς δοθέντος. ἰστέον μέντοι ὅτι γέλωτος χάριν προ-
σελίθη ταῦτα.

641. τὴν κιγκλίδ' ἐξάραξα : Τὴν θύραν, τὸ κάγκε-
10 λον τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως δὲ τὰς διπλὰς θύρας οὕτω
κλητέον, ἅς τινὲς δικλίδας φασίν. ἡ κιγκλὶς ἰδίως ἡ
τρύπη, δι' ἧς ἡ κιγκλὶς πέμπεται. ἐξάραξα δὲ, ἀνέωξα.
ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν θαρρήσας, φησί, τῷ δοθέντι
σημεῖω, διάρας τὸ στόμα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀποβαλὼν, 15
ὡσπερ τὸ στόμ' ἀνοιξας ἀνέκραγον. [εὐαγγελίσασθαι
δὲ, εὐαγγέλια λέγειν, Ἀττικῶς. πόλεμος δὲ, ὁ Πελο-
ποννησιακὸς δηλονότι· κατερράγη δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέ-
πεσεν.]

645. ἀφύας : Εἶδος λεπτῶν ἰχθύων ἀγαν. σφόδρα 20
δὲ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σπουδάζεται.

ἄξιωτέρας : Τούτεστιν εὐνοσιώτερας τῆς ἀξίας τιμῆς,
ἄξιον γὰρ παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὐνοσι.

646. διεγαλῆνισεν : Προσηνῆ καὶ πρᾶα καὶ ἡμερα
ἐγένοντο, τούτεστιν ἐκ τῆς ὀργῆς μετέβαλε καὶ μετηλ- 25
λάγη. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφύων κυρίως τῷ διεγαλῆνισεν
ἐχρήσατο, [ὅτι ἐμπειρώς οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τῆς ναυ-
τικῆς]. σκόπτει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροὺς δελεαζομένους
λήμμασιν.

647. ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια : Τοὺς εὐαγγελίζο- 30
μένους τι ἀγαθὸν στεφάνοις ἐτίμων.

648. ἀπόρητον : Τὸ ἐν μυστηρίῳ λεγόμενον. ὅσον
τὸ κεκρυμμένον καὶ ἀγνωστον αὐτοῖς υποθέμενος, ἔν'
ἔχοιεν καὶ ποῦ ἀγοράσειεν.

650. τῶν δημιουργῶν : Τῶν σκευοποιῶν, τῶν κερα- 35
μίων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας
ὑποσυμφίδας, τούτεστι τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμφῃ
γυναῖκα. θθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. [κοινῶς
δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους.
ποτέ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ 298] 40
καὶ δημιουργικῶς [ib. 428] ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. τρύβλια
δὲ τὰ δεξύβαφα.]

651. ἀνεκρότησαν : Ἡσθησάν τε καὶ ἐκρότησαν.
δείγματα δὲ χαρῆς. ἐκεχῆνεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐβλεπον,
ἡ ἐμοὶ προσεῖχον. ὑπονοήσας δὲ, ὑποπτεύσας, ἡ κατα- 45
νοήσας τότε καὶ προῖδων.

655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς : Ἐπὶ ἀγαθοῖς πρά-
γμασι. μέσον δὲ ὄνομα ἡ συμφορά. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακὸν, ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιφερομέ-
νου. ὡσπερ οὖν καὶ νῦν προσθεῖς ἐπ' ἀγαθαῖσιν, οὐκ 50
ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πονηροῦ νοεῖσθαι.

658. τοῖς βολίτοις ἠττημένος : Ταῖς τῶν βοῶν
ἐπαγγελίαις ὅτε ἔγνων ἠττηθείς. βολίτοις δὲ, τοῖς
πελέθοις. βολίτοι γὰρ οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν. Ἄλλως.

τοῖς βοῖδοις. ἡ γὰρ τοῦ βοῦς κοιλία βόλιτον ἔχει. λέγει δὲ φαύλιος εἶδεν [ἐν αὐτοῖς] ἠτώμενος. [Ἄττικοι δὲ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλιτον λέγομεν. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος καὶ παροιμία, βολίτου δίκη, πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας· ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. ὑπερηκόντισα δὲ, ἐνίκησα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικῶντων.]

660. τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ : Τῇ Ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν Ἀγροτέραν Ἀρτεμιν. Ἄλλως. ἐξ ἱστορίας. Καλλιμάχος ὁ πολέμαρχος λέγεται εἰξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφρονεῦθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσσε χιμαίρας. παρήνεσα δὲ, συνεβούλευσα, εἰσηγησάμην Ἀθηναίους. — τὸ δὲ χιλίων περισπῶσι Ven.

662. αἱ τριχίδες : Εἶδος ἰχθύων, ἃς θρίσσαις καλοῦμεν. καὶ ἀλλαχοῦ [Ecc. 66] « ἔσθητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένους. »

663. ἐκαραδόκησεν : Ἄντι τοῦ ἐπέβλεψεν. ἡ ἐμοὶ προσέθεντο τὴν κεφαλὴν μετεωρίζαντες. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [II. Σ, 488] « καὶ τ' Ὀρῖωνα [δοκεύει. » ἐφληνάφα δὲ, ἐφλυάρει, ἐξητυέλιζε.]

665. καὶ εἶλον αὐτὸν : Εἶτα εἶλον αὐτὸν καὶ ἐξώθηον τῆς βουλής.

οἱ πρυτάνεις : Οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες ὑπερέτα.

668. ἐν ἀθ' ὁ κήρυξ : Ταῦτα εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ Κλέωνος τὴν εἰς τὸν δῆμον. ἐξ ἱστορίας δὲ τοῦτο. Λακεδαιμονίους γὰρ περὶ εἰρήνης πρεσβευομένους οὐκ ἐδέξαντο Κλέωνος κωλύσαντος.

670. ἐξ ἑνὸς στόματος : Ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ.

671. ὦ μέλε : Πρόσφθεγμα Ἄττικὸν ἀντι τοῦ ὦ χάκιστε, ἢ κακοδαιμονέστατε, ἢ οἰκρότατε. παρέλκει δὲ τὸ ὦ μέλε. [ἀξίας δὲ, εὐώνους.]

672. ἐπυρνάνοντο, ἔμαθον, ἢ ἔγνωσαν. V.

673. ὁ πόλεμος ἐρπέτω : Γράφεται ἐρρέτω, τουτέστι χαιρέτω, ὅ ἐστιν, οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιούμεν.

675. ὑπερεπήδων : Καὶ εὐθὺς ὑπερήλλοντο καὶ ὑπερεπήδων, τουτέστι δρομαῖοι ἠπείγοντο. διὰ δὲ τῆς σπουδῆς τὴν λιγυρίαν ἐνδείκνυσιν αὐτῶν.

τοὺς δρυζάκτους : Τὰ νῦν ταθλώματα καλούμενα. τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέγοντα ξύλα· ἢ τὰ κάγκελα, θρυζάκτους τις ὦν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον ὄρνυ ἐκάλουον, ὥσπερ καὶ ἀκρόδρυα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. τουτέστιν ὁ ἐκ δρυὸς φραγμός.

677. γήτεια : Εἶδος λαχάνου ἀγρίου, παρεοικὸς τοῖς λευκοῖς πράσοις. καὶ τοῦτο ἤδυσμα ὡς τὸ ἀμπελόπρασον.

678. ἐδίδον ἠδύσματα : Ἀρτύματα, φησὶν, αὐτοῖς

ἔχαριζόμεν. οἰκείως δὲ ὡς μάγειρος ἐδίδου τὰ ἀρτύματα.

680. ὑπερεπυπάζοντο : Γράφεται καὶ ὑπερεπλήσοντό με, ὡς κατεπλήσοντό με καὶ τὴν φιλοτιμίαν θαύμαζον τὴν ἐμὴν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροῦ θαυμαστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήματι.

ὑπερεπύππαζον : Πύππαξ ἐπεφώνου, ὁ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

682. ἀναλαβὼν : Συναρπάσας, κουφίσας, μετεωρίσας, τουτέστιν εἰς ἑμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ πείσας ῥέπειν. ἱκανῶς δὲ ἐκωμώδησε τοὺς Ἀθηναίους. [κορίαννα δὲ εἶδος βοτάνης, τὸν νῦν κολιάνδρον.]

683. διπλῆ, ὅτι ἔπεται ἢ ἀντίστροφος τῆς προαποδομένης. V. [ὁ πανούργος : Ὁ Κλέων τὸν ἀλλαντοπόλῳν. κεκασμένον δὲ, κεκοσμημένον. ποικίλοις δὲ, πολλοῖς καὶ διαφόροις. αἰμυλοῖς δὲ, τοῖς προσηγέσι καὶ ἐπαγωγῶσι ἢ ἀπατητικοῖς.]

685. πολλοῖς καὶ διαφόροις. V.

686. τοῖς προσηγέσι καὶ ἐπαγωγῶσι. ἢ τοῖς ἀπατητικοῖς. V.

691. καὶ μὴ ὁ Παφλαγὼν : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ξέ'. [ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

692. κολόκυμα : Τὸ κολοβὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν. ἢ τὸ κυλιὸν καὶ ἐπιφέρων. ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀπὸ τοῦ κορυφουῖσθαι κυλιόμενον. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἀνεμον. Ἄλλως. ὅπερ τινες κωφὸν καλοῦσι, τὸ μὴ ἐπηγοῦν μηδὲ καχλάζον. πρὸς τὴν προειρημένην δὲ ἀπειλήν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὅτι τὴν γῆν ταραξεί καὶ τὴν θάλατταν ἀποτείνεται διασύρων αὐτὸν, ὅτι μὴδὲν ἐπραξεν ὧν προηείλησεν, ἀλλ' ἤτον ἔχων ἀπῆλθε τοῦ Ἀγορακρίτου.

693. [ὡς δὴ καταπιόμενός με : Ὡς ἐπικαλύψω με τῷ κύματι αἰσχυρῶς με μέλλω καταπιεῖν.]

μορμῶ τοῦ θράσους : Τὸ μορμολύκειον, ἢν λέγουσι Λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς μορμῶ. ἢ ἐπιρρηματικῶς νῦν ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

694. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι : Οἷον διαμαρτήσαιμι, φησὶ, τῆς ἐλπίδος, εἰ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. ἐπειδὴ ψευδόμενος καὶ ἀνθυπισχνόμενος ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπόλῳς παρευδοκιμεῖν. Ἄλλως. εἰ τι τῶν ἐνότων μοι ψευδῶν σώζεται καὶ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεῦδεσθαι. διαμάρτοιμι καὶ διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μὴ σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. [διαπέσοιμι, ὡς μὴκέτι εἶην συκοφάντης. — πανταχῇ : Ὀλωσ. C.]

696. ἤσθη ἀπειλαῖς : Εὐφράνην σου ταῖς ἀπειλαῖς, τουτέστι καταφρονῶ σου τῶν ἀπειλῶν καὶ παρ' οὐδὲν αὐτάς τίθεμαι.

ψολακομπίαις : Αἰθαλοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις, ψευδολογίαις, μεγαληγορίαις, καπνοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν προειρημένων ὀνομάτων ἔπαιζεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν

καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, καὶ κρη-
μυνοὺς ἐρεΐδειν, ἃ μόνου τοῦ Διὸς εἰσιν ἔργα. ἐκ τῶν
τοιούτων οὖν ἡ προσηγορία διὰ τὸ κεραυνῶ χρῆσθαι
δοκεῖν. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταβάται, οἱ δὲ
6 ψολόντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὀμηρος ὠνό-
μασεν.

697. ἀπεπυδάρισα : Πυδαρίζειν ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι.
ἤτοι ποδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ ὄνομα
Αἰολικῶς, ἢ πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγῆν, καὶ τροπῆ-
10 πυδαρίζειν, ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτι-
ζειν, ὡς τὸ,

ἀπεπυδάρισα μύθωνα, περιεκόκκυσα

παρὰ τοὺς πόδας.

μύθωνα : Τὸν εἰρωνικὸν καὶ ὀδλιον, καὶ πανουργία
15 προσφερόμενον τινί. Ἄλλως. μύθων φορτικὸν ὀρχή-
σεως εἶδος. ἔλεγον δὲ τοὺς φορτικούς μύθωνας.

περιεκόκκυσα : Περιεκορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχή-
σεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισα, ἀπέπαρδον. ἄλλοι
δὲ, ἀπεσκίρτησα καὶ ὠρχησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα,
20 περιερόγγυσα, καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα.

698. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα : Πάτριος τῶν Ἀθη-
ναίων ἡ Δημήτηρ, διὰ τὸ ξενισθῆναι παρὰ Κελεῶ, καὶ
στῆναι τῆς πλάνης εὐροῦσαν τὴν κόρην ἐκ τῶν ὑποθη-
κῶν τῶν ἐκείνου, καὶ τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς φιλο-
25 ξενίας ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰς ἡμέρους αὐτῷ τροφάς.
[καὶ ἄρμα δρακόντων, ἐφ' ὅτε ἐπὶ πᾶσαν διασπείρει
τὴν οἰκουμένην.]

ἐκφάγω : Ἐὰν μὴ σε καταναλώσω καὶ ἐκβάλω ἐκ
ταύτης τῆς γῆς καὶ διώξω. τὸ δὲ ἐκφάγω εἶπε διὰ τὸν
30 τῆς Δημήτρος ὄρκον.

700. ἐκπίω : Ἐξῆς πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου βῆθὲν ἀπο-
κρίνεται, τῷ ἐκφαγεῖν ἀντιθεῖς τὸ ἐκπιεῖν. ὡς γὰρ ἡ
Δημήτηρ τὰς τροφάς, οὕτω καὶ Διόνυσος Ἰκαρίῳ φι-
λοξενίας ἔδοκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέ-
35 ξατο, τὴν ὑβρίν φεύγοντα τοῦ Πενθέως.

601. κάπεκροφήσας : Πλέον τι προσέθηκεν ὑπερβολῆ
τῆς ἀπειλῆς, τῷ ἐκπίω ἐπενεγκῶν τὸ ἐκροφήσας.

703. οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ : Ἀντί τοῦ οἷως. Ὀμηρος
[Od. A, 410] « οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἶχεται. » ἀντί τοῦ
40 οἷως. ὁ δὲ νοῦς, οἷον ὄψομαί σε ἀπὸ τῆς τιμῆς ἄτιμον
γενόμενον. ἀπειλεῖ δὲ αὐτῷ ὡς ἀφαιρησόμενος αὐτὸν
τὴν προεδρίαν. Τοῦτο δὲ, ὡς αἰεὶ τοῦ Κλέωνος θρυλοῦν-
τος τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν καὶ τοὺς αἰχμα-
λώτους.

45 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἂν ἤδιστα : Ἀντί τοῦ εἰπεῖν ἐπ'
ἰχθύσι φάγοις ἂν, οἷον μετὰ ἰχθύων. ἢ ἀντί τοῦ εἰπεῖν
ἐπὶ τραπέζῳ, πικρῶς εἶπεν ἐπὶ βαλλαντίῳ, ἵνα δια-
βάλῃ ὡς κλέπτῃ καὶ τῶν δημοσίων ἄρπαγα. [ἐν τῷ
ξύλῳ δὲ, ἐν τῇ ποδοκάκῃ, ὡς εἴρηται.]

50 708. ἐξαρπάσομαί σου : Ἐξοίσω. διασπαράξω τοῖς
ὄνυσιν. ἀπὸ τοῦ χρησιμοῦ δὲ ἐπαίξε. βυρσαίετον γὰρ
ἐκεῖ προσεῖπε τὸν Κλέωνα. ὁ δὲ ἀετὸς τοῖς ὄνυσιν ἐστὶν
ἀλκιμος. πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀπέσκωψε. δια-
σπαράξας γὰρ, φησὶν, ἐξελεῖ σου τὰ ἔντερα.

709. ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία : Ἀφαιρή-
σομαί σου, φησὶ, τὴν σίτησιν. ἀποφράξω, ἀποκλείσω.
ἀπὸ μεταφορῆς τῶν ὄνυχιζομένων.

710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον : Ἠττήθη γὰρ ἐν τῇ
βουλή. παρεπιγραφή δέ. ποιεῖ γὰρ ὅπερ εἴρηκεν [καὶ 5
ἄμα τῷ λόγῳ εἶλκεν αὐτόν].

711. καὶ διαβαλῶ γε : Ἐφάμεν πολλάκις ὅτι τῷ
διαβάλλειν μάλιστα ἴσχυεν ὁ Κλέων. εἰπὼν δὲ ὅτι σοῦ
πλείονα διαβαλῶ, τὸ κάκεινον, εἰ καὶ ἤττον, ὅμως
γούν διαβάλλειν ἐνεδείξατο.

713. καταγελῶ γ' ὅσον θέλω : Πᾶσαν ἔχω τοῦ πεί-
θειν ἐξουσίαν, καὶ ὅσπερ ἐντροφῷ τῷ δήμῳ.

714. [σεαυτοῦ νενομίμας : Οἰκειῶς ἔχειν πρὸς σέ
ὑπολαμβάνεις].

715. οἷς ψωμίζεται : Οἷς ἀπατάται, οἷς χαίρει. τὸ 15
δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ
ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ.

716. ὅσπερ αἰ τίθειαι : Τίθειαι καλοῦμεν τὰς τιθίαις
καὶ τῷ γάλακτι τροφοῦσας τὰ παιδία. ἐγγύθεν οὖν ἀπὸ
τοῦ ψωμίζειν ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι κατὰ τὰς τίθειαι 20
καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις.

717. μασώμενος γὰρ : Ἐσθίων ἢ διαμασώμενος.
ἐπέμεινε δὲ τῇ ὁμοίῳ τὴν βραδιουργίαν ἐπεξηγοῦμε-
νος τῶν τροφῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. αὐταὶ γὰρ διὰ
τὸ μὴ δύνασθαι πάσας τὰς τροφάς δι' ὀλοκλήρου τὰ 25
παιδία ἐσθίειν, λαμβάνουσαι καὶ διαμασώμεναι, οὕτω
μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαιροῦσαι τοῦ
ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμ-
βαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις,
αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. κατὰ τὰς τίθειαι οὖν, 30
φησὶν, ὁ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαρίζομενος, αὐτὸς
πλείω κερδαίνει καὶ λαμβάνει.

κατέσπακας : Ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν
κατασπᾶν λέγουσι παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ
γάλα. τῷ ὀνόματι οὖν ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐχρή- 35
σατο. λέγει οὖν ὅτι τὸ πλείον κερδαίνει αὐτὸς καὶ κα-
τεσθίει. εὐρὺν δὲ καὶ στενὸν, πλοῦσιον καὶ πένητα.

721. σοφίζεται : Τεχνάζεται, ποιεῖ, τουτέστι ποτὲ
μὲν πλατύνεται, ποτὲ δὲ συστέλλεται. ἰστέον δὲ ὅτι
γελοῖου χάριν παρέλαβε τοῦτο. [ἐπὶ δὲ τῷ καθυδρίσαι 40
τινὲς τιθέασι δύο διπλάς.]

723. ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον : Εἰς τὸ βουλευτήριον.
ἔδοξε γὰρ αὐτὸν παρευδοκιμεῖν ἐν τῇ βουλῇ. οὐ κατα-
φρονήσεις οὖν μου, φησὶν, ἐπὶ τῶν δημοτῶν ὅσπερ ἐν
τῷ βουλευτήριῳ.

724. μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω : Μηδὲν ἡμᾶς ἐπισχύτω,
μηδὲν ἐμπόδιον ἔστω.

725. ὃ δῆμε δεῦρ' ἐξέλθε : Ὁ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων.
διὰ δὲ τῆς οἰκειότητος τῶν ὀνομάτων τὸν δῆμον κολα-
κεύει καὶ προσεταιρίζεται τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτόν, 50
ἵνα κάκεινος ὡς περὶ παιδὸς φρονῇ. εἶτα ὁ ἀλλαντοπό-
λης, ἐξέλθε δῆτα ὃ δημίδιον φίλτατον, καὶ αὐτὸς ἀντι-
κολακεύων φησὶ.

730. τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε : Κλάδος

ἐλαίας ἐρίοις περιπελεγμένοι ἀναδεδεμένοι, ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ ὠραία πάντα ἀκρόδρουα. πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτὴν εἰσέτι καὶ νῦν. ποιῶσι δὲ τοῦτο κατὰ πᾶσιον τι χρηστήριον. οἱ μὲν γὰρ φασὶν ὅτι λι-
 5 μού, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην, χρωμένων τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινόν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο, εἰ προηρόσιον ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθηναῖοι θύσειαν· θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως
 10 ὡσπερ χαριστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἀπάντων τὰς ἀπαρχάς, ὅτε δὴ καὶ Ἄθαρῖν φασὶ τὸν Ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ἀπολλῶνι θητεῦσαι, καὶ οὕτω συγγράψαι τοὺς χρησμούς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Ἀθάριδος.
 15 ὅθεν εἰσέτι καὶ νῦν, ἐπειδὴ ἀνιστῶσι τὸν κλάδον, λέγουσι ταῦτα,

εἰρσιώνη σῦκα φέροι καὶ πίονας ἄρτους
 καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι,
 καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθέσθῃ.

20 Ἄλλως. Πυαναεῖοις καὶ Θαρρηγίλοις Ἥλιω καὶ Ὠραῖς ἐορτάζουσιν Ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τοὺς τε θαλλοὺς ἐρίοις περιελημένους, ὅθεν εἰρσιώναι λέγονται καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν. ἐξήρτητο δὲ τῶν θαλλῶν αἱ ὠραι. [τὸ δὲ κατεσπαράξατε εἶπεν ἐπειδὴ
 25 ἀλλήλους ὄθουν.]

733. σὺ δ' εἴ τίς : Τῷ ἀλλαντοπόλῃ λέγει.

736. ἀλλ' οὐχ οἷό τ' ἐσμέν : Ἄλλ' οὐ δυνάμεθα προσιέναι οὐδ' εὖ ποιεῖν, κωλυόμενοι, φησὶν, ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.

30 739. λυγροπόλῃσιν : Δι' Ὑπέρολον. καὶ αὐτὸς γὰρ δημαγωγὸς ἦν λυγροποῖδ' ὄν. νευρορραφίος δὲ φησὶ διὰ τὸν προβατοπόλῃν Λυσικλέα.

740. καὶ σκυτοτόμοις : Κλέωνι καὶ Λυσικλεῖ. ὄνειδίζει δὲ πάλιν Κλέωνι, ἀφ' οἷας τέχνης ἄγει καὶ φέρει
 35 τὴν πόλιν.

δίδως : Παρέχεις, ἢ πιστεύεις σεαυτὸν.

742. ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου : Καταδραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. ἅμα δὲ ὅτι καὶ συνεχῶς μέμνηται τοῦ ἐν Πύλῳ κατορθώματος. Ἄλλως, ὑφαρπάσας
 40 διὰ τὴν νίκην τὴν ἐν Πύλῳ. ἐν σχήματι δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ στρατηγούς. — ὑπεκδραμῶν : Πάνυ δραμῶν. C.

744. ἀπ' ἐργαστηρίου : Ἴνα μὴδὲ ἐν τούτοις ἀπολείπῃσθαι δοκῇ τοῦ Κλέωνος ὁ ἀλλαντοπόλῃς, ἔδοξε πως ὁμοῖον ἐξευρηκέαι πρᾶγμα τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις.
 45 οὐ γὰρ ὁ Κλέων, φησὶ, μόνος ἀλλοτρίαν νίκην μόνος ὑφῆρπασεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐκ τῆς πόλεως μέσης ἐκ τινος ἐργαστηρίου, φησὶ, χύτραν ὑφειλόμην, ἄλλου κατασκευάσαντος ἐαυτῷ τροφήν, ὡς κάκεινος τὸ ἀλλότριον κατορθώμα ἴδιον ἐποιήσατο.

748. διάκριον : Σύγκρινον ἢ ἀντεζέτασον πότερός σοι μάλλον εἴνους.

749. μὴ 'ν τῇ πνυκί : Ὡς ἂν ἐν τῇ συνόδῳ ἀνόητα δρῶντος τοῦ δήμου. ἢ δὲ πνυξὶ τόπος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν ἠκκλησίαζον.

751. ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθ' ἐχρῆν παρῆναι : Εἰς τὴν αὔριον γρῆ παρῆναι ἅπαντας καὶ συνελθεῖν. [γέροντα δὲ πάλιν εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. δεξιώτατος δὲ, φιλανθρωπότατος, προσηδέστατος, ἀγαθός. τῆς πέτρας δὲ, τῆς πνυκός. ὄρεινὴ γὰρ ἦν, ὡς β
 5 εἴοικεν.]

755. ἐμποδίζων ἰσχάδας : Σῦκα. ὡσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὴ ἐν τῇ πνυκί καθεσθῆ, κατακρίνει καὶ δημεύει. καὶ ὡσπερ οἱ 10 τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες οὐκ ἂν μεταδοῖεν εὐχερῶς τι, οὕτως οὐδὲ ὁ δῆμος ἐκεῖσε δικάζων οὐκ ἂν φιλανθρωπεύσαιτο βράδιως. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἴωθε τὰ παιδιά παίζοντα ἀναβάλλειν τὰς ἰσχάδας, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δέχεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἐμποδίζων ἀντὶ 15 τοῦ μασώμενος, ἢ ἐμποροῦμενος. ἐνιοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν. οἱ δὲ, παιδιάν τινα. Ἄλλως. Σύμμαχος οὕτως ἀπὸ τῶν μελισσῶν ἢ μεταφορά. εἴωθασιν γὰρ οἱ μελισσοῦργοι ἰσχάδας συγκεκομμένας ῥίπτειν ταῖς μελίτταις, ἐπὶν διὰ 20 κρύος ἢ χειμῶνα ἐξιέναι κατοκνῶσιν ἐκ τῶν σιμβλων, ἵνα ἐνδοθεν ἐσθίωσι. κεχῆνασι δὲ οἱ μασώμενοι. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι μασώμενοι τὰς ἰσχάδας ταῖς μελίτταις ῥίπτουσιν ἂ τοῖς ποσὶ τρίβουσιν. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ παῖδες περιτιθέντες ταῖς συκαῖς 25 βρόχον εἴωθασιν ἐσθίειν ἐπιθυμοῦντες τῶν σῦκων, εἴτα ὑπὸ τοῦ πάνυ γλίχῃσθαι κεχῆνασιν. [ἢ οὕτως, ὅτι εἴωθε τὰ παιδιά παίζοντα ἄνω ῥίπτειν τὰς ἰσχάδας ἢ τὰς τῶν βοτρυῶν ῥῆγας, καὶ τῷ στόματι αὐτὰς κατιούσας δέχεσθαι χαινόντα. ἢ ὅτι τὰ 30 ἐπὶ ταῖς συκαῖς σῦκα διὰ καλάμων ἀποσπῶντα, κεχηνότα ταῦτα ὑποδέχεται τῷ στόματι.]

756. [νῦν δεῖ σε : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κείσθαι· μεσοδικὴ δὲ διὰ τὸ ἐξῆς εἰσάγεσθαι ἑτέραν διπλῆν 36 ἐκ στίχων πέντε. ὧν οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἐνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ τοῦ καλουμένου Ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια. εἰσὶ γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου 40

ἔφος ἠνίχ' ἰππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

οἱ δὲ ἐξῆς δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἴτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον, διπλῆ ἀνάπαιστος τετράμετρος καταληκτικῆ. ὑφ' ὁ παράγραφος διπλῆ, 45 καὶ ἐξῆς στίχοι ὁμοίως ἔγ'. ἐφ' ὧν τῷ τέλει κορωνίς.]

κάλων : Παροιμία, πάντα δὴ κάλων κινεῖν. εἰληπται δὲ [ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων παρῆχται δὲ] ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χεημαζομένων [καὶ τὰ σχοινία ῥιπτόντων σὺν ταῖς ἀγκύραις ἐπὶ 50 θάλασσαν, ὥστε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον.] φησὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα καὶ πάντα μη-

χανῶ κατὰ τοῦ Κλέωνος, ἵνα αὐτοῦ περιγένη-
καλῶν δὲ τὸ σχοιόν. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ
ἴστοῦ λέγει. ἀπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα, ὅσον πάντα
κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. [θούριον δὲ
5 λῆμα, ὄρητικόν, ταχὺ, πηδητικόν, πολεμικώτα-
τον. καὶ [Soph. Aj. 212] θούριος Αἴας, θούριος
Ἄρης. ποικίλος δὲ, ὁ ἐπὶ πολλὰ τὴν γνώμην ἄγων.]
769. καὶ τῶν ἀμηχάνων : Ἐκ τῶν ἀπόρων εὐπό-
ρους ἀφορμὰς καὶ εὐαφόρους καὶ εὐσυνέτους, λό-
10 γων εὐπορίας. [ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Προμηθεῖ
Αἰσχύλου [59]

δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους.]

760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει : Διὰ ταῦτα φρόν-
τιζε ὅπως ἐπεξελεύσῃ καὶ λαμπρὸς δόξης εἶναι,
15 [πλήρης λόγων καὶ φρονήματος.] ἀλλὰ φυλάσσου καὶ
ἐπιτήρει.

762. τοὺς δελφίνας μετεωρίζου : Δελφίς ὄργανον
ναυτικόν. μετεωρίζου δὲ, τουτέστιν εἰς ὕψος αἶρε.
ἐπεὶ καὶ τῶν θαλασσίων δελφίνων πηδήματα με-
20 τέωρα. μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης [7, 41]. Ἄλ-
λως. δελφίς ἐξάρτημα τῶν νεῶν. ἀγκυρώματα. Ἄλ-
λως. σιδηροῦν κατασκευάσμα ἢ μολιβδινον εἰς
δελφίνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας
τοῦ ἴστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἤφισαν εἰς τὰς τῶν
25 πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δηλοῦται δὲ καὶ ὑπὸ Φε-
ρεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις, ὅταν λέγῃ « ὁ δὲ δὴ
δελφίς ἐστὶ μολιβδόσς, δελφινοφόρος τε κερουῆχος, ὃς
διακόψει τοῦδαφος αὐτῶν ἐμπίπτων καὶ καταδύ-
ων. » καὶ Θουκυδίδης δελφινοφόρον εἶρηκε τὴν ναῦν
30 ἐξηρηθῆσθαι.

τὴν ἄκατον παραβάλλου : Ἐτοιμὴν ποιεῖ, ὡς
εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου αὐτὴν ἐμδησόμενος.

765. βέλτιστος ἀνὴρ : Εὐνοὺς καὶ ἄριστος. ἐν-
τεῦθεν δοκεῖ μοι καὶ Δημοσθένης [p. 225] ὠφελήθεις
35 τὸ προσιμῖον εἰληφέναι ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ.
φησὶ γὰρ οὕτως « πρῶτον μὲν, ὧ Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
« εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσων εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ
« διατελῶ τῇ πόλει. »

μετὰ Λυσικλέα : Λυσικλῆς ὡς προβατοκάπηλος
40 διεβέβητο. Κύννα δὲ καὶ Σαλαβάχχα τῶν θαυμαζο-
μένων ἑταιρίδων.

766. μηδὲν δράσας : Μηδὲν διαπραξάμενος ἔργον
σπουδαῖον καὶ μέγα. φησὶ γὰρ ὅτι ἐπὶ μεγάλοις κα-
τορθώμασι τὴν τιμὴν ταύτην Ἀθηναῖοι παρεῖχον τοῖς
45 ἀγαθῶν τι εὐεργετήσασιν αὐτοῦς. νῦν οὖν σκόπτει τὸν
Κλέωνα, δι' ὃν αὐτὸν ὁμολογούντα ποιεῖ, ὅτι μηδὲν
διαπραξάμενος τοιοῦτον ἔργον, τῆς ἐν πρυτανείῳ σι-
τήσεως μετέσχευ.

767. ἀντιβηλικῶς : Ἀντὶ τοῦ, πρὸς βίαν ἀγωνι-
50 ζόμενος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς ἵππους ἐλαυνόντων,
ἢ τῶν τούτους ἀβήναις ἐλκόντων. Ἄλλως. ἀντιστάμε-
νος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις, διατριθεῖν, εἰς
μέρη λωροτομηθεῖν.

768. λέπαδνα : Οἱ στηθιαῖοι λῶροι [ἢ οἱ μασχαλι-
στήρες τῶν ἵππων.] τοῦτο δὲ ὡς βυρσοπόλης εἶπεν.
Ἄλλως. λεπτότατα καὶ εἰς πολλὰ μέρη διηρημένα.
ἀπὸ δὲ τοῦ τεμνομένου χειλοῦς τῇ μεταφορᾷ τῶν ὀνο-
μάτων ἐχρήσατο, παίζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ
Κλέωνος διὰ τὰς κατατεμνομένας βύρσας. λείπει δὲ ἡ
εἰς, ἢ ἢ, εἰς λέπαδνα.

769. εἰ μὴ σε φιλῶ : Ἐπαιξε κἀνταῦθα τοιοῦτος
ὀνόμασι διὰ τὸ μάγειρον αὐτὸν εἶναι. πειράται δὲ εἰς
ἕκαστος αὐτῶν μᾶλλον φανῆναι τὸν δῆμον φιλῶν, ἢ' 10
εὖνον ἑαυτῷ κατασκευάσει.

770. ἐψοίμην ἐν περικομματίοις : Τοῖς περιαιρέ-
μασι τῶν κρεῶν. ἐψηθεῖν οὖν σὺν αὐτοῖς περικόμμασι.
καὶ μὴ τούτοιςιν : Εἰ μὴ τούτοις ἀρχὴ τοῖς ῥή-
μασιν, καὶ εἰ μὴ πιστεύεις, φησὶ, τούτῳ μου τῷ ὄρ- 15
κῳ, ὁμοῦμαί σοι καὶ ἕτερον ὄρκον μείζονα. [ἐπὶ ταυτησί
δὲ εἶπε, τὴν τράπεζαν δεικνὺς τὴν μαγειρικὴν.]

771. κατακνησθεῖν : Καταξεσθεῖν εἰς ἰσχνὰ μέρη
καὶ ἀναλωθεῖν. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς τέχνης παρεί-
ληψε τῆς αὐτοῦ. [καὶ Ὀμηρὸς [Il. A, 639] « κνήσσι 20
χαλκείῃ. » μυττωτῶν δὲ τὸ τῶν σκοροδῶν τρίμμα μετὰ
τυροῦ καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πράσου.] μυττωτῶ δὲ
εἶπε παίζων ἴσως πρὸς τὸ Ὀμηρικόν. [ἔστι δὲ ὑπότριμμα
διὰ σκοροδίου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκο-
ρόδου καὶ ὠσοῦ, καὶ ἐλαίου καὶ πράσου.] 25

772. κρεάγρα : Εἶδος ἐργαλείου μαγειρικῷ χειρὶ
παρειοῦς, μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους, ἀνι-
μῶσα τὰ ζεστά διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγρα δὲ
εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα τὰ ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρευεῖν
καὶ ἀνασπᾶν. 30

ὄρχιπέδων : Τοῦτο οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ἀπ' ἱστορίας,
ὡς καὶ αὐτὴν τὴν κόλασιν τοῖς πονηροῖς προσαγόντων
τῶν Ἀθηναίων.

εἰς Κεραμεικόν : Τόπος Ἀθηναίων οἱ Κεραμεικοί.
θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἰδρυμένα. Ἄλλως. δῆμος τῆς 35
Ἀττικῆς. δύο δὲ Κεραμεικοὶ Ἀθήνησιν [ὁ μὲν ἔνδον τῆς
πόλεως, ὁ δὲ ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτή-
σαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.
εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στήλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμ-
μένοις ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος τέθαπται.] ἐν δὲ 40
τῷ ἑτέρῳ ἦσαν τε καὶ προεστῆκεσαν αἱ πόρνοι.

775. τοὺς δ' ἄγγων : Δηλοῖ διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων
τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως, εἰ πως δύναίτο πείσαι τοὺς
Ἀθηναίους μὴ εἶναι περὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτικῶν
χρημάτων βαρεῖς.

μεταιτῶν : Τοὺς μὴ ὀφειλοντας δηλονότι. λῆρον δὲ 45
ἐποίησε διὰ τῆς ἀναποδόσεως τὸ νόημα, εἰπὼν ὅτι τοὺς
μὲν μετὰ βίας εἰσέπραττον τῶν χρεωστούμενων, τοὺς
δὲ μὴ ὀφειλοντας μετήτουν.

776. οὐ φροντίζων : Τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐν 50
δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιοῦμην,
ἐνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν.

778. ἄρτους ἄλλοτρίους : Τοὺς βιαίως ἀφαιρουμένους.
σκόπτει δὲ τὸν Κλέωνα, ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων φιλοτι-

μούμενον. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὀρμώμενος, πάλιν τοῦ ἀλλαντοπόλου μέμνηται.

780. τῆς ἀνθρακίης : Ὅτι τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπολαύει. χρησιμεύει γὰρ ἡ ἀνθρακία τῷ χειμῶνι, καὶ τοὺς ἔχον-
5 τας οἱ ἄλλοι περικλήθηται βουλόμενοι εἰσδύναι.

781. διεξιφίσω : Ἐπολέμησας πρὸς τοὺς Μήδους. τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐχρήσατο.

ἐν Μαραθῶνι : Τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνώρησαν Δάτις καὶ Ἀρτάβαζος, Μηδικὸν σατράπαι, πεμ-
10 φθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδου στρατηγούτος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτοῖς χιλιῶς ἀνδράσι καὶ οὕτω πληρωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως, τοῖς Ἑλλήσι τῆς
15 ἐλευθερίας αἷτιοι κατέστησαν, μόνου ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

782. ἐγγλωττοτυπεῖν : Τὴν γλώσσαν φορεῖν τὰ κατορθώματα καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ αἰεὶ ἐπὶ γλώττης ἔχειν.

784. βραψάμενός σοι τοῦτι φέρω : Παρεπιγραφή. δείκνυσί γὰρ αὐτῷ προσκεφάλαιον, ὃ φησὶ τῷ δήμῳ παρασκευάσαι, ἵνα μὴ ἐπὶ φιλοῖς τοῖς βάθροις ἐπικαθίζηται, ἀπ' ἀρχῆς τὴν περὶ τὸν δῆμον εὐνοίαν δεικνύς.

ἀλλ' ἐπαναίρου : Ἐπανίστασο καὶ ἐπεγεύρου, ἵνα
25 ὑποθῶ τῷ καθίσματι τὸ προσκεφάλαιον.

785. ἵνα μὴ τρίβης : Ἴνα μὴ ἐκτρίψῃς μηδὲ διαφθείρῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι καμουσαν πυγὴν ἐν ναυμαχίᾳ. ἀντὶ δὲ Μαραθῶνος, Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία.

30 κείται δὲ ἡ Σαλαμίς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσίως πόλεως, ἱερᾶς Δημήτρος καὶ Κόρης, πλήρης οὔσα κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐνταῦθα πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τριῆρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγούτος. ἔνθα καὶ πέτρα Εἰρε-
35 σία οὕτω καλουμένη, ὡσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τράπαιον οὔσα τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θε-
40 σέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς Ἄδου ὄθεν καὶ τοῦνομα τῆ πέτρα. ἡ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ κλαίουσα,
40 ὅτ' ἐζήτει τὴν κόρην. [ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. μαθοῦσα δὲ παρὰ Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν
45 καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, ἔνθα ἐπὶ πέτρᾳ ἐκάθισεν τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον.]

786. μῶν ἔγγονος : Μὴ τὸ γένος, φησὶ, κατάγεις ἀπὸ Ἀρμυδίου καὶ Ἀριστογείτονος; ὃ δὲ δῆμῶς ἔστιν
50 ὁ θαυμαζῶν τὸν ἀλλαντοπόλιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν καθισμάτων. εἰς Ἀρμυδίον δὲ καὶ Ἀριστογείτονα τὸν γένος ἀνήνεγκεν αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ οὗτοι εὐνοίας πολλὰς ἀπηνέγκνυτο δόξαν, ἐπιθέμενοι τοῖς τυράνοις, καὶ τὸν Ἴππιαν διαχειρισάμενοι, ὡς φάσαντες προεῖπομεν.

τοῦτο πρῶτον ἐπιδείκνυσιν τὴν εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν.
788. ὡς ἀπὸ σμικρῶν : Ἀπὸ βραχέων καὶ τῶν τυ-
χόντων παντάπασιν. δελεάσμασιν, ἀπάταις. ἰδίως δὲ
δέλεαρ καλοῦμεν τὴν τοῖς ἰχθύσιν ὑποβαλλομένην τρο-
φήν εἰς ἀπάτην τοῦ ἀγρευθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν
5 ἐκείνων ἔφη. εἴτες δὲ, ἡγρευσας, ὑποχείριον ἐποίησας.

791. περιδόσθαι : Συνθήκην θεῖναι. καὶ Ὀμηρος [Π. Ψ, 485] « δευρὸ γε νῦν τρίποδος περιδόμεθα [περιδόμεθον ἢ λέβητος. » ταῖς Νεφέλαις [814] « περιδοῦ νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τετραμέτρον ἔστιν ἡμιεκταίου. » Vict.]
10 792. ἐν ταῖς πιδάκταις : [Ἐποχοριστικῶς, μικροῖς πιδάκταις.] πηλοκοίταις, ἐτοίμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιδάκταις ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ὄκουν τῇ σπάνει τῶν οἰκημάτων. [οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκην λέγουσι.]
15 793. γυπαρίοις : Εἶδος ὄρνέου γῦπες. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιφερόμενον. δοκεῖ γὰρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι, γυπαρίοις καὶ πυργίδιοις. ἡ διὰ τὸ τοὺς ὄρνιθες τοῦτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθῆσθαι καὶ τοῖς τείχεσιν, εἰς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάθευδον
20 διὰ τὸν πόλεμον φρουρούντες τὴν πόλιν. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ, ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς γυρῶσι. Κράτης δὲ φησὶν ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν οὕτως ὠνόμαζον.

[ἔτος ὄγδοον : Τοσαῦτα γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες.]
25 οὐκ ἔλεαίρεις : Οὐ κατοικτεῖρεις. δείκνυσιν δὲ διὰ τούτων ὅτι ὁ κωλύων παύσασθαι τὸν πολέμον ἔστιν ὁ Κλέων. ὅπερ οὖν καὶ Θουκυδίδης [5, 16] ἱστορεῖ διὰ τούτων, « ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦτα τοῖς Ἀθηναίοις
30 « ἐγένετο, καὶ τεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, ὅπερ
« ἀμφοτέρου μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὃ μὲν, « διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὃ « δὲ γενομένης εὐτυχίας καταφανέστερός τε νομίζον « εἶναι κακουργῶν καὶ ἀξιοπιστότερος διαβάλλων. »

794. βλίτταις : [Ἀμέλγαις.] βλίττειν ἔστι τὸ ἀφαίρειν
35 τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων καὶ πειράζειν καὶ τὸ ψηλαφᾶν καὶ τὸ ἐκπιέζειν, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν.

Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος : Παρ' ἱστορίαν τοῦ Ἀρχεπτολέμου ἐμνημόνευσεν. ὄγδοον γὰρ ἔτος ἔχοντος τοῦ πολέμου τούτου, ἔτι ζῶντος τοῦ Κλέωνος, ἐνιαύ-
40 σιον ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, πρεσβεῖαν πέμψαντες πρὸς ἀλλήλους, οὐ μὴν Ἀρχεπτολέμου πρεσβευόντος τινος, ἀλλὰ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἦν πρεσβευτὴς Ταῦρος
45 Ἐγετιμίδα, Ἀθηναίος, Περικλεῖδα, Αἰνεῖας, Εὐφρα-
45 μίδα, Ἀριστοδήμου, Σικωνίων δὲ Δημόστιμος Ναυκράτους, Μενεκράτης Ἀμφιδόρου, Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφρίας, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. καὶ οὕτως ἡ πρεσβεῖα τοῦ Κλέωνος
50 ζῶντος, ἡ δὲ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο. εἶδος οὖν Ἀρχεπτολέμου μνημονεῦσαι χρησάμενοι τῷ ὀνόματι, ἵνα μᾶλλον ἐξαρχον ἐπίδειξη τοῦ πολέμου τὸν Κλέωνα. καὶ γὰρ, Ἀρχεπτολέμου εἰρήνην διδόντος, οὐκ ἐδέξατο

τοῦτο πρῶτον ἐπιδείκνυσιν τὴν εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν.
788. ὡς ἀπὸ σμικρῶν : Ἀπὸ βραχέων καὶ τῶν τυ-
χόντων παντάπασιν. δελεάσμασιν, ἀπάταις. ἰδίως δὲ
δέλεαρ καλοῦμεν τὴν τοῖς ἰχθύσιν ὑποβαλλομένην τρο-
φήν εἰς ἀπάτην τοῦ ἀγρευθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν
5 ἐκείνων ἔφη. εἴτες δὲ, ἡγρευσας, ὑποχείριον ἐποίησας.

791. περιδόσθαι : Συνθήκην θεῖναι. καὶ Ὀμηρος [Π. Ψ, 485] « δευρὸ γε νῦν τρίποδος περιδόμεθα [περιδόμεθον ἢ λέβητος. » ταῖς Νεφέλαις [814] « περιδοῦ νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τετραμέτρον ἔστιν ἡμιεκταίου. » Vict.]
10 792. ἐν ταῖς πιδάκταις : [Ἐποχοριστικῶς, μικροῖς πιδάκταις.] πηλοκοίταις, ἐτοίμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιδάκταις ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ὄκουν τῇ σπάνει τῶν οἰκημάτων. [οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκην λέγουσι.]
15 793. γυπαρίοις : Εἶδος ὄρνέου γῦπες. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιφερόμενον. δοκεῖ γὰρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι, γυπαρίοις καὶ πυργίδιοις. ἡ διὰ τὸ τοὺς ὄρνιθες τοῦτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθῆσθαι καὶ τοῖς τείχεσιν, εἰς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάθευδον
20 διὰ τὸν πόλεμον φρουρούντες τὴν πόλιν. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ, ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς γυρῶσι. Κράτης δὲ φησὶν ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν οὕτως ὠνόμαζον.

[ἔτος ὄγδοον : Τοσαῦτα γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες.]
25 οὐκ ἔλεαίρεις : Οὐ κατοικτεῖρεις. δείκνυσιν δὲ διὰ τούτων ὅτι ὁ κωλύων παύσασθαι τὸν πολέμον ἔστιν ὁ Κλέων. ὅπερ οὖν καὶ Θουκυδίδης [5, 16] ἱστορεῖ διὰ τούτων, « ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦτα τοῖς Ἀθηναίοις
30 « ἐγένετο, καὶ τεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, ὅπερ
« ἀμφοτέρου μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὃ μὲν, « διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὃ « δὲ γενομένης εὐτυχίας καταφανέστερός τε νομίζον « εἶναι κακουργῶν καὶ ἀξιοπιστότερος διαβάλλων. »

794. βλίτταις : [Ἀμέλγαις.] βλίττειν ἔστι τὸ ἀφαίρειν
35 τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων καὶ πειράζειν καὶ τὸ ψηλαφᾶν καὶ τὸ ἐκπιέζειν, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν.

Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος : Παρ' ἱστορίαν τοῦ Ἀρχεπτολέμου ἐμνημόνευσεν. ὄγδοον γὰρ ἔτος ἔχοντος τοῦ πολέμου τούτου, ἔτι ζῶντος τοῦ Κλέωνος, ἐνιαύ-
40 σιον ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, πρεσβεῖαν πέμψαντες πρὸς ἀλλήλους, οὐ μὴν Ἀρχεπτολέμου πρεσβευόντος τινος, ἀλλὰ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἦν πρεσβευτὴς Ταῦρος
45 Ἐγετιμίδα, Ἀθηναῖος, Περικλεῖδα, Αἰνεῖας, Εὐφρα-
45 μίδα, Ἀριστοδήμου, Σικωνίων δὲ Δημόστιμος Ναυκράτους, Μενεκράτης Ἀμφιδόρου, Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφρίας, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. καὶ οὕτως ἡ πρεσβεῖα τοῦ Κλέωνος
50 ζῶντος, ἡ δὲ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο. εἶδος οὖν Ἀρχεπτολέμου μνημονεῦσαι χρησάμενοι τῷ ὀνόματι, ἵνα μᾶλλον ἐξαρχον ἐπίδειξη τοῦ πολέμου τὸν Κλέωνα. καὶ γὰρ, Ἀρχεπτολέμου εἰρήνην διδόντος, οὐκ ἐδέξατο

Κλέων. [ἐξεσκεδάσας δὲ ἀντὶ τοῦ διετάραξας. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὗτος ἦν αἴτιος τούτου.]

796. βραθαπυγίζων : Τῆς πυγῆς ῥόθον ποιῶν, τούτέστι τῆς χειρὶ τὴν πυγὴν παίων ἢ τῶν ποδῶν τύπτων. Ἄλλως. 5 λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεῖα τῆς χειρὶ καὶ πλατεῖα τῶν ποδῶν. τῆς πυγῆς ῥόθον ποιῶν. γελοῖοι δὲ χάριν τούτῳ ἐχρήσατο.

προκαλοῦνται : Παρέχουσιν, εὐτρεπίζουσιν. εὐκαίρως δὲ τῷ προκαλοῦνται ἐχρήσατο, ἵνα μᾶλλον τοὺς 10 Λακεδαιμονίους ἐπιδικαζομένους τῆς εἰρήνης δεῖξῃ καὶ ἐπιθυμοῦντας.

798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ : Νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντάβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον.

799. [ἦν ἀναμείνη : Ἐὰν ὑπομένη καὶ πολεμῶν μὴ ὀκνήσῃ.]

800. εὖ καὶ μιαρῶς : Ἀλλήλοις ἐναντία. εἰ γὰρ εὖ, πῶς μιαρῶς; εἰ δὲ μιαρῶς, πῶς εὖ; πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγει, ὅτι ἀνευδῶς τὸ τριώβολον αὐτῶν φροντίσω καὶ 20 ποιήσω λαμβάνειν, οὐ περιεργασόμενος οὔτε εἰ ἀπὸ δικαίου οὔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκου πορισθῆσεται τὰ πράγματα. πιθανῶς δὲ τὰς ὑπόσχέσεις τοῦ Κλέωνος, περὶ τῶν ἐνεστηκότων καὶ μελλόντων.

803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δμύγλης : Ὑπὸ τῶν 25 περισσώτων κακῶν καὶ τῶν τοῦ πολέμου δυσχερῶν συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα. δμύγλη δὲ ἐπὶ τοῦ τεθολωμένου ἀέρος καὶ μὴ διαγουῶς μὴδὲ λαμπροῦ τάσσεται. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅτι οὐ τῷ δήμῳ φίλα φρονῶν πείθεις αὐτὸν Ἀρχάσι πολεμεῖν, ἀλλ' ἵνα 30 περὶ τὸν πόλεμον ἀσχολούμενος μὴ περιεργάζεται τὰ σὰ πανουργήματα. [εἰς σὲ κεχῆνη, εἰς σὲ ἀποβλέπη καὶ πειθαρχῆ.]

806. χίδρα : Τινὲς ἄγρια λάχανα, οἱ δὲ τὰ ὄσπρια [ἢ τὰ ἐξ ὄσπριων ἄλευρα ἢ κρίμνα ἢ στάχυες νεογενεῖς]. 35 κυρίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς [κρινόμενα ὡς σμιδάλις ἐρεικτά]. χύδρα δὲ εἰρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. [ἀναθαρρήσῃ δὲ, θαρσαλεώτερος γένηται.]

στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθη : Καὶ προσομιλήσει τοῖς στεμφύλοις, ἢ πλησιάσει. στέμφυλα δὲ ἔκαλον οἱ 40 παλαιοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποπίεσματα περιπίεσματα δὲ τὰ τῶν ἀμπέλων.

807. παρεκόπτου : Παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ περὰ ὀρνέων. ἰδίως δὲ τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἔκαλον. φησὶν οὖν ὅτι τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες 45 ἐπιγνώσκονται τὴν βλάβην, ἣν διὰ τῆς μισθοφορᾶς αὐτοὺς ἔβλαπτες, πλείονα αὐτοὺς ἀγαθὰ παραιρούμενος, ὃν ἀπολαύειν ἠδύνατο εἰρήνην ἄγοντες. [ἄγροικος δὲ, ὀργῆς γέμων. τραχὺς δὲ, ψῆρον ἰχθυῶν, καταδικάσαι προηρημένος.]

809. ὄνειροπολεῖς : Παρακρούη καὶ παραλογίζη καὶ παραπλαγῆς καὶ ὄνειροπολεῖς, ὄνειρους ὄρνῶν. [τὸ δὲ « ὦ πόλις Ἀργους » ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. τὸ δὲ

« κλύεθ' οἶα λέγει » ἀπὸ Μηδείας [169]. τὸ δὲ σύ δεικτικῶς.]

814. ἐπιχειλῆ : Τούτέστι χεῖλη μὴ ἔχουσαν. αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦτου τὴν ἱστορίαν Θεμιστοκλέους, ὅτι τὴν πόλιν ἐτείχισεν, καὶ ταῦτα παρὰ γνώμην τῶν 5 Πελοποννησίων ἀπατήσας αὐτοὺς. φασὶ γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων μαθόντων ἐτεχνίζεσθαι τὰς Ἀθήνας καὶ μὴ ἐπιτρεπόντων, καταστρατηγῆσαι τὸν Θεμιστοκλέα ἐπὶ τῷ δεῖξαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι ἐπὶ τῷ κοινῷ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντι τεχνίζοιεν τὴν πόλιν. χειρο- 10 τονηθεὶς δὲ πρεσβευτῆς τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἔδωκεν ἐντολὰς τεχνίζειν πάσῃ σπουδῇ τὴν πόλιν, μὴ φειδομένου μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου τινὸς οἰκοδομήματος, τοῖς δὲ συμπρεσβευταῖς προσέταξε βράδιον ἔλθειν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. αὐτὸς δὲ ἀφικόμενος ἐκέισε καὶ τῶν 15 Λακεδαιμονίων ἀξιούντων αὐτὸν εἰς τὸ κοινὸν παρεῖναι, καὶ λέγειν ὃν χρῆζον ἀφίχεται, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν παρουσίαν ὑπερετίθετο τῶν πρέσβειων. μὴ γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν αὐτῷ κοινὰς ἐντολὰς λαβόντι μόνον ἀποπληρῶσαι τὴν πρεσβείαν. καὶ ἤσχαλλεν ὅτι μήπω 20 παρεγένοντο. ὡς δὲ χρόνος ἰκανὸς διεγένετο, καὶ οἱ συμπρέσβεις παρήσαν, ἥδη δὲ τοῦ τείχους ἰκανῶς προκεχωρηκότος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤγγελοτο ὅτι τετειχισμένοι λαιπὸν εἰεν Ἀθηναί, παρελθὼν ἐπειθεν αὐτὸς μὴ ταχέως πιστεύειν τοῖς βουλομένοις εἰς ἔθραν 25 καταστήσαι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπιλεξαμένους αὐτῶν ἀνδρας τοὺς εὐνοίᾳ καὶ πίστει διαφέροντας ἐπόπτας ἐκπέμψαι. μέχρι δὲ τῆς ἐκείνων παρουσίας ἡμερον ἑαυτὸν κατεπηγγέλλετο, κὰν τούτῳ τριθῆν τινὰ χρόνου ἔμποιῶν. πεισθέντων οὖν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς 30 μάλιστα διαφέροντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν πολιτῶν πεμφάντων, λάθρα τοῖς Ἀθηναίοις πέμψας προσέταξε μὴ πρότερον τοὺς Λακεδαιμονίων ἀνδρας ὅπισω ἀλὶν ἔλθειν εἶσαι, πρὶν αὐτὸν τε καὶ τοὺς συμπρέσβεις ἀπολύσασαι Πελοποννήσιοι. ἔστιν οὖν τὸ νόημα ὑπερ- 35 βατόν. ὁ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅστις ἐποίησε μεστήν ἡμῶν καὶ δλόκληρον εὐρῶν τὴν πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν. Ἄλλως ἐπιχειλῆ : Ἐνδεῆ. ἐπιχειλῆς γὰρ μέτρον λέγεται τὸ μὴ πλήρες, ἀλλ' ἀπομειστούμενον. αἰνίττεται δὲ, ὅτι αὐτὸς τὴν πόλιν ἐτείχισε. 40

815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ : Καὶ πρὸς τούτοις ἀρίστα τῆς πόλεως ἐχούσης. ἐπαίξῃ δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα.

τὸν Πειραιᾶ : Καὶ τὸν Πειραιᾶ γὰρ ἐτείχισεν. ὁ ἀπέιχε τῆς πόλεως σταδίους λε', παρὰ θάλατταν ὧν. 45 ἐπαίξῃ δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει καὶ τὸ, ἰχθύς προσέθηκεν.

προσέμαξε : Προσέθηκε, προσεκόλλησεν. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύειν καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν. ἐξῆς οὖν τὸ μάττειν προσήνεγκε, διὰ τὸ προειρη- 50 κέναι ἀριστώσῃ. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων τὰ μακρὰ τεῖχη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλούμενα. μακρὰ δὲ ἐλέγοντο, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως διήκειν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. Ἄλλως, ἔμπόριον ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων

ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείμενος, ἀπὸ πέντε τῆς πόλεως σημείων.

816. ἰχθύς καινοὺς : Οἶον, ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐποίησεν αὐτὸν ἰχθύας ἔχειν. τὸν γὰρ Πειραιῶ Θεμιστοκλῆς προσέβαλε τῇ πόλει. τὸ δὲ παρέθηκε, προσέθηκε, προσεκόλλησε τὰ μακρὰ τεῖχη.

817. μικροπολίτας : Διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου στενοχωρίαν τῶν ἀναλωμάτων καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τεῖχη.

818. διασχίζων : Συνάγων καὶ συστέλλων τὰ τεῖχη. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φρουροῖς ἀναλώματα καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τεῖχη.

819. κἀκείνος μὲν φεύγει : Ἐξωστράκισε γὰρ τὸν Θεμιστοκλέα ὁ δῆμος.

820. σὺ δ' ἀχιλλεῖων : Σὺ δὲ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως μετέχεις. ἐκαλοῦντο γὰρ ἀχιλλεῖαι τινες κριβαὶ καθαροὶ ὡς εὐγενεῖς αὐταί.

821. μὴ σκέρβολλε : Μὴ λοιδορεῖ. δηλοῖ δὲ τὸ κερτομεῖν. κείται δὲ νῦν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ μὴ ποικίλλε. καὶ Καλλιμαχος [fr. 281] « σκέρβολα μυθήσαντο. »

822. ἐγκρυφιάζων : Ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ἐλάνθανές με βραδουργῶν περὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτου μετήνεγκεν. οἶον, λανθάνων καὶ ἐγκρύπτων σεαυτόν.

823. ὅπότεν χασμαῖ : Ὅποτε μετεωροφρονεῖς. οἶον, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. διπλῆ δὲ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον ἀνακαιστικὴν τετράμετρον καὶ εἰκοσίμετρον δωδεκάκωλον, [ὧν τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκία].

825. τῶν εὐθυῶν : Τῶν δικαίων παραλογισμῶν. οἱ γὰρ χειρίσαντές τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσαντες τῶν ἀνηλωμένων χρημάτων εὐθύνας καὶ λογισμοὺς ἐδίδουσαν. — τῶν εὐθυῶν : Τῶν τιμωριῶν. *Vicf.*

826. ἐκκαυλίζων : Ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων τῇ μεταφορᾷ ἐγρήσατο. οἶον, ἀνασπῶν καὶ ἀναιρῶν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι μισθὸν λαμβάνων παρὰ τῶν δικαιοκύντων τὰ κοινὰ ἐκκόπτει αὐτῶν τὰς δίκας, ἵνα μὴ ὁ δῆμος εὐθύνας λαμβάνειν παρ' αὐτῶν δύνηται.

828. καταβρογθίζει : Καταπίνει ἀμφοτέρας ταῖς χειρσί. τουτέστιν ἀπλήστως καὶ λάβρως καὶ ἀφειδῶς.

827. μυστιλάται : Κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μυστίλην ἐκάλουον τὸν ἄρτον τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. [καὶ ἀλλαγοῦ [Pl. 627] μεμυστιλημένος ἀντὶ τοῦ κατειργασμένου ἤδη καὶ ἐτοίμου, τουτέστι μεμασημένου.] Ἄλλως, μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος, ὃ δύναται τις καὶ ζῶμὸν ἀρύσασθαι.

829. αἰρήσω : [Φθερῶ], διελέγξω. ἔλαβε δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ χαίρησις. Ἄλλως, κλοπῆς σε κατηγορήσας, καταδίκης αἰτίως σοι γενήσομαι νικήσας σε.

830. τί θαλαττοκοπέις : Ἐθαλαττοκράτου γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς τοῦ Κλέωνος συνεχῶς προφερομένου τὴν κατὰ θάλατταν δυναστείαν. πλατυγίζειν δὲ κυρίως τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν

τῇ δεξιᾷ καὶ ἤχον ἀποτελεῖν. Ἄλλως, τί ταράττη καὶ θορυβῆ; ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάττης. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ σφοδρότερων ἀνέμων ταραχθῆ τὰ κύματα, ἀλλήλοισι συγκρούουσιν.

πλατυγίζεις : Ἄμφο μεγαλορρημοσύνης ῥήματα, καὶ πλατύνη καὶ ἀλαζονεύη. ἀπὸ δὲ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κόπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει καὶ τύπτει τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ ἀπεργάζεται κύτον, ἢ μεταφορὰ, ἀκολουθῶς δὲ τῷ θαλαττοκοπέει ἐπήγαγε τὸ πλατυγίζεις.

831. δωροδοκήσαντα : Ὅντως ἐδωροδόκησεν ὁ Κλέων ἐκ Μιτυληνῆς. οὐ μόνον δὲ τὸ δῶρα δίδόναι καὶ ἀναπεῖθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. πόλις δὲ Λέσθου τῆς νήσου Μιτυλήνη, φίλη μὲν Ἀθηναίοις καὶ σύμμαχος, ὕστερον δὲ νεωτέρισαν καὶ ἀποστᾶσαν κατέστρεψαν μὲν πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι Χάρητος στρατηγούντος, συμβουλεύσαντος δὲ Κλέωνος ἐψηφίσαντο παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἠθέδον ἀποκτεῖναι Μιτυληναίων, ἐξανδραποδίσασθαι δὲ πᾶσαν πόλιν. καὶ ναῦν ἐξέπεμψαν εὐθύς ἀγγέλλουσαν τὰ βουλευμένα τῷ Χάρητι. τῇ δευτεραίᾳ δὲ μετανουῶντας αἰσθόμενος ἐπὶ τοῖς πρότεροις γνωσθεῖσι Διόδοτος, εἰς καὶ αὐτὸς ὢν τῶν πολιτευομένων τότε, γενομένης δις τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὐδὲν ἀντιέλογτος τοῦ Κλέωνος, καὶ παρακελευομένου τοῖς δόξασιν ἄπαξ ἐμμένειν, παρελθὼν μεταγνῶναι τοὺς Ἀθηναίους ἐπεισεν. ἦσαν γὰρ καὶ ἄλλοι τινὲς τὰ Μιτυληναίων φρονούντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἄνδρες Μιτυληναίων κατὰ τινὰ πρῶθειαν ἀφιγμένοι πείθουσι διὰ τάχους ἐτέραν πέμψαι τριήρη, ἀπαγορεύουσαν τῷ Χάρητι μηδὲν διαπράξασθαι τῶν πρότερον ἐπεσταλμένων. τοὺς δὲ ναύτας τῆς δευτέρας τριήρους τῇ τε ἄλλῃ παρακλήσει καὶ δώρων ὑποσχέσει προτρέψαντο πάση σπουδῇ περὶ τὸν πλοῦν χρῆσασθαι προθύμως ὡς ἂν τὴν προτέραν τριήρη φθάσαιεν. οἱ δὲ, ἅτε καὶ ἐπὶ χρηστὸν πλεοντες πρᾶγμα καὶ ταῖς παρακλήσεσιν εἰζαντες, τοσαύτη περὶ τὴν εἰρεσίαν ἐγρήσαντο σπουδῇ, ὥστε οὐκ ἐφθῆ καταπλεύσασα ἢ προτέρα ναῦς, καὶ ὁ Χάρης λαθὼν τὰ γράμματα καὶ ἐκείνην ἐπεισπλεύσαι ἐκέλευσε. παρὰ τοσοῦτον κινδύνου ἢ Μιτυλήνην ἤλθεν. ἀπὸ ταύτης οὖν φησὶ αὐτὸν ἐπιδείξειν τὸ ἀργύριον εἰληφῶτα, λεληθῶτος δὲ πάλιν αὐτὸν εἰς ὁμότητα διαβάλλων τῶν τρόπων. οὐ γὰρ φαίνεται λαθὼν πλὴν ἢ μᾶς μ' παρὰ τῶν Μιτυληναίων ὁ Κλέων μισθόν. πιθανῶς δὲ ἐπλάσατο αὐτὸν εἰληφέναι, ἐπειδὴ πρότερος ἐκείνος φησὶ αὐτὸν δέκα μυριάδας πόλεως κεκλομέναι. φιλονεικεῖ δὲ ἐν πᾶσιν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις.

836. πᾶσιν ἀνθρώποις : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις οὐ κατ' ἴσον τοῖς ἀναπαίστοις εἰς λαμβανὴν τετράμετρα καταληκτικά [ἰππωνάκτεια] οἶ'. [ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ ἄκρῳ τοῦ τελευταίου διπλῆ ἔξω νευκία. τινὲς δὲ τὰ ἐπτὰ πρῶτα κῶλα ὡς ἀντιστροφὴν εἰλήφασιν.]

837. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίησις : Εἰ γὰρ εἰς τέλος ἐναντιού-

836. πᾶσιν ἀνθρώποις : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις οὐ κατ' ἴσον τοῖς ἀναπαίστοις εἰς λαμβανὴν τετράμετρα καταληκτικά [ἰππωνάκτεια] οἶ'. [ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ ἄκρῳ τοῦ τελευταίου διπλῆ ἔξω νευκία. τινὲς δὲ τὰ ἐπτὰ πρῶτα κῶλα ὡς ἀντιστροφὴν εἰλήφασιν.]

837. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίησις : Εἰ γὰρ εἰς τέλος ἐναντιού-

μενος αὐτῷ παραμείνης πρὸς τὴν γραφὴν τῆς κατηγορίας. εἰ γὰρ οὕτω τῇ κατηγορίᾳ χρήσῃ.

830. τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις : Ἐπαίξε παρὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς νησιώτας ἔχειν ὑπόταλεις φόρων.

840. ἐργάσῃ : Συνάξεις. τὸ δὲ σείων, οἷον διασειῶν καὶ ἀπαιτῶν.

841. λαβὴν : Ἀφορμὴν, λήμμα ὡς παλαιστής.

842. κατεργάσει γὰρ : Νικήσεις, περιέσῃ αὐτοῦ.

10 πλευράς ἔχων : Σῶμα ἔχων ἰσχυρὸν καὶ στερρότητα. τουτέστιν ἑταιρίαν ἔχων τοιαύτην.

843. οὐκ ὦ γαθοὶ : Οὐ ταῦτα τοῦτον ἔξει τὸν τρόπον, ὡς ὑμεῖς φατέ καὶ προσδοχάτε.

μὰ τὸν Ποσειδῶν : Ὅτι περὶ τριαίνης ἀκούσας εἰ-
15 πόντων τῶν ἵππέων καὶ σείων καὶ ταράττων, τὸν Ποσειδῶνα ἴδμυσι.

845. ἐπιστοιμίζειν : Κατασιγάξειν, ἐπὶ στόμα ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ, λέγων καὶ διαβάλλων μηδὲ φωνὴν εἶναι παριέναι.

20 846. τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου : Πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον θυλεῖ καὶ Σφακτηρίαν καὶ τὰ τῶν αἰχμαλώτων. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησιν, ἀνάκειται τὰ ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ὅπλα, ἅπερ ἀνέθηκα τοῖς
25 θεοῖς νικήσας, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν.

847. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκα : Κατὰ σεαυτοῦ. ὅσον, ἀφορμὴν κατὰ σοῦ κατηγορίας. ἀπὸ δὲ τῶν ἀσπίδων τὴν λαβὴν εἶπεν.

30 849. αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι : Σὺν αὐταῖς ταῖς ὀχάναις. πόρπαξ ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέγουσιν, ὃ καλεῖται ὀχάνη. [περιφερῆς δὲ οὖσα ἢ ἀσπίς ἐκινεῖτο κυκλικῶς διὰ τοῦ πόρπακος.] ἀντίθεσαν δὲ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ὅπλα ἄνευ τῶν ὀχάνων, ἵνα μὴ ἐτοίμως ἔχωσιν αὐτοῖς χρῆ-
35 σθαι. [μηγάνημα δὲ, στρατήγημα, πανούργημα.]

853. στίφος : Σύστημα, πλῆθος. τοῦτο δὲ ἔτρεφεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔχη, φησὶ, συνερχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν.

854. συγκεχυδός : Συνελθόν. ἀντὶ τοῦ, ὁμοιοῦσιν
40 ἑαυτοῖς καὶ συμπνεύσιν. [Ἄλλως, ὁμοιοῦν. ἀντὶ τοῦ συνελθόντες αὐτῷ συμπνεύσιν. βριμῆσαιο δὲ, ὀργισθεῖς.]

855. ὄστρακινδα : Βουληθείης αὐτὸν ἐξοστρακίσαι, τουτέστιν ἐξορίσαι. Θ. ἐστὶ μὲν ὄνομα παιδιᾶς.
45 θέλει δὲ εἰπεῖν, θελήσειας αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὃ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ. προεχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσφέρειν, καὶ ἄταν δόξῃ, ἐφράττετο σάνισιν ἢ ἀγορὰ καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα. δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλάς ἐτίθεσαν ὄστρακον, ἐντι-
50 θέντες τὴν ἐπιγραφὴν. ἐπεστάτου δὲ οἱ τε θ' ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ, ἀριθμηθέντων δὲ [ἧν πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἐλάττω] ἐξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἐξακισχιλία, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ Ἀθη-

SCHOLIAS. ARISTOPHANI.

ναῖοι ὄστρακοφόρου, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μιλήσιοι καὶ Μεγαρεῖς. σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὄστρακίσθησαν, Ἀριστείδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης. μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὄστρακισμός προελθὼν ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος 5 τῷ νόμῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν γεγενημένην τοῖς τῶν Ἀθηναίων πράγμασιν ὑστερον. [παροξύναι δὲ δεῖ τὸ ὄστρακινδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα.]

857. εἰσβολάς : Τὰ σιτοφυλάκια, τὰς ἀποθήκας 10 παραλάβοιεν φθάσαντες. ἢ εἰσβολάς ὡσεὶ ἔλεγε τῆς χώρας. εἰσβολάς δὲ ἔλεγον τοὺς τόπους δι' ὧν εἰσέβαλλον οἱ πολέμιοι.

858. ἔχουσι γὰρ πόρπακας : Ὡς δέον τὰς ἀνατιθεμένας ἀσπίδας μὴ ἔχειν πόρπακας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς 15 ἐπιχειροῦσι κατὰ τοῦ δήμου ἐξ ἐτοίμου χρῆσασθαι ταῖς ἀσπίσι.

859. κρουσιδημῶν : Ἀντὶ τοῦ, κρούων τῇ βοῇ. ἔλυμαίνου τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούομενος τῇ βοῇ. ἐστὶ γὰρ παράκρουσις μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν 20 τοῖς μέτροις παραλογιζομένων, [καὶ παρακρούσασθαι, ἀνατρέψαι. καὶ παράκρουσιν, ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν.]

863. [ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον : Οὐδὲν τῶν κατὰ τῆς πόλεως λογιζομένων καὶ ἑμοῦ ἰσταμένων.] 25

865. καταστῆ : Κατάστασιν λάβῃ, ἐν εὐδία ἦ. ἐπειδὴ καὶ ἐγγέλεις μὴ δυνάμεναι νῆχεσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ εἰσίν. οἱ οὖν θηρεύοντες τὸ ὕδωρ ταράττοντες ἀ-
γρεύουσι τὰς ἐγγέλεις.

872. ζεῦγος πριάμενος : Πλείονα εὐνοίαν ἔδειξεν ὅτι 30 καὶ πριάμενος ἔδωκεν, ὃ δὲ ἔχων προῖκα οὐ δέδωκεν. οὐδ' εἴ τι χρήσιμον ἔχει, τῇ πόλει χαρίζεται.

874. τοῖσι δακτύλοισι : Πρὸς τὸ μὴ πταίνειν διὰ τὰς ἐμβάδας, ἅμα δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν. 35

877. τὸν Γρύττον ἐξαλείψας : Οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, τὸ τυχὸν τῆς πορονείας ἐξαλείψας, παρὰ τὸν ἐν ταῖς ὄνυξι ῥύπον, ὃν λέγουσι γρῦ. οἱ δὲ Γρύττον τινὰ ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλουσι. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ὁ Γρύττος. Ἄλλως, ὑγρὸν τινα καὶ κατω-
40 φερῆ, ὃς διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα ἐν τοῖς ἑταιρείοις διέτριβεν. ὃ δὲ Κλέων δημαγωγῶν θάνατον αὐτῷ ἐπέθηκε τὴν ζημίαν.

878. πρωκτοτηρεῖν : Πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων. 45

880. ἵνα μὴ ῥήτορες : Ἀπείρητο γὰρ τοῖς τοιοῦτοις ἀγορεύειν. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοιοῦτους.

882. ἀμφιμασχάλου : Χειριδωτοῦ ἱματίου. οἱ δὲ δουλικῶ. [Ἄλλως, μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν δὲ καὶ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχά-
50 λην ἔραπτον.] Ἄλλως, ἐκατέρωθεν ἔχοντος χειρῶν οὐ μακρὰς, ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν.

883. [ἀλλ' ἐγὼ σοι : Παρεπιγραφῆ. δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα.]

686. οὐ μείζων εἶναι φαίνεται : Ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίους τὸν δοθέντα χρησμὸν

τειχὸς Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς.

5 ἄλλων γὰρ ἄλλα λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τειχὸς. [καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τειχίσας, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλεόν ἔδοξε σοφός.]

10 887. πιθηκισμοῖς : Ἀπάταις καὶ κολακεύμασιν. Ἄλλως. μιμημάσιν. ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότες.

[περιελαύνεις : Γράφεται παρελαύνεις.]

888. ὅταν χεσεῖη : Οἱ ἀνιστάμενοι ἐκ τῶν συμποσίων πρὸς τὸ ἀποπατήσαι πολλάκις τοῖς ἀλλοτρίοις ὑποδήμασι χροῦνται ἤτοι σπεύδοντες ἢ ἀγνοοῦντες ὑπὸ τῆς μέθης.

891. προσαμφῶ τοδί : Πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. παρεπιγραφή δέ· δίδωσι γὰρ αὐτῷ ὁ Κλέων χιτῶνα.

20 892. βύρσης κάκιστον : Ἀηδισθεῖς ὁ Δῆμος καὶ μυσαιττόμενος τὴν ὁσμὴν τοῦ βυρσοδέψου ταῦτά φησι.

894. τὸν καυλὸν οἰσθ' ἐκεῖνον : Τῆν ῥίζαν τοῦ σιλφίου. σιλφίον δὲ [ρίζα κατὰ τινὰς ἡδύσσωμας ἐν Λιβύῃ γινόμενην, ἀρτυτική καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὄπῳ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. Ἄλλως.] φυτάριον ἔστι κάκισμον.

Ἄρισταίος δὲ ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης πρῶτος τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεύρεν ὥσπερ καὶ τοῦ μελιτος.

895. τὸν ἄξιον γενόμενον : Ὅτι καὶ νῦν εὖνον καὶ ὀλίγης τιμῆς πιπρασκόμενον οἶδα μέντοι : Ὅτι καὶ τῷ ὄπῳ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο.

898. οἱ δικασταί : Οἱ ἡλιασταί. τὸ μέγα δὲ δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἠλιαία, καὶ οἱ δικασταί ἡλιασταί.

899. κόπριος : Κηπουρός, παρὰ τὴν κόπρον. Ἄλλως. νῆσος τῆς Ἀττικῆς. ἢ τὸν κοπρολόγον λέγει.

901. Πυρράνδρου : Ἀπὸ τοῦ Πυρρίου ἔπαιξε τὸ ὄνομα. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πύρρανδρος πονηρὸς καὶ συκοφάντης. βωμολογεύμασι δὲ, κακουργήμασι, κολακεύμασιν, ἢ ἀπάταις. βωμολόχοι δὲ εἰσιν οἱ περὶ τοὺς βωμολογίας λογῶντες [καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ ἀρπάξαι τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. τοῦτο δ' ἡμῖν πλεονάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἴρηται. θεὸν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἀκουστέον].

905. μισθοῦ τρύβλιον : Ὁξύβαρον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁσπρίου, ἢ ἄλλου τινὸς προσφαγίου, μισθοῦ εἶπε διὰ τὸν δικαστικὸν μισθόν.

908. κυλίγιον : Ἐκπωμα. ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἱατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα.

910. κέρκον : Τὴν οὐράν. ἀπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρησασθαι διὰ τὸ ἀπαλὸν εἶναι, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν.

περιψῆν : Ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. φιλονεικεῖ δὲ ἕκαστος ὑπερβαλεῖν ταῖς δωρεαῖς.

911. ἐμοῦ μὲν οὖν : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἀμοιβαῖον μέλος τῶν ὑποκριτῶν κώλων τριάκοντα διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ παρατελευτού μονομέτρου, συνήθως καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

912. τριηραρχεῖν : Ἀπειλεῖ αὐτῷ λειτουργίαν. λειτουργία γὰρ παρὰ Ἀθηναίους. δαπανηρὸν δὲ τὸ τριηραρχεῖν. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπῆ. ἄπερ παρεσκευάζειν ὁ τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθεῖς. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ εἴ τινα ἔχον ἐχθρὸν, εἰς τριηραρχίαν ἐνέβαλλον, ὅπως ἂν αὐτῷ ὁ βίος ἀναλίσκοιτο. εἰ δὲ τις ὑπερβαλλόντως ἀπεχθάνοιτο, παλαιὰς ναῦς αὐτῷ ἐδίδοσαν, ὅπως ἂν οἰκοθεν καινὰς ἀντ' αὐτῶν κατασκευάσει, καὶ πάντα ἀποροὶ ἐγίνοντο. [οὐκ ἐφέξεις δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσει. διαμηχανήσομαι δὲ, διαπραξομαι.]

919. ἀνὴρ παφλάζει : Ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Κλέωνα κεκραγῶτα καὶ παφλάζοντα τῷ λόγῳ, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ἀπὸ τοῦ γαλκείου ἐν τῷ πυρὶ κειμένου. ἐπειδὴν γὰρ ἴδωμεν τοῦτο ὑπερξέον, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ὑφαιρούμεν καὶ τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ ὑπερχυθέντος τοῦ ὕδατος τὸ πῦρ σθεσθῆ. χαριέντως δὲ ὡς μαγεῖρω. Ἄλλως. ἐντεῦθεν μετὰ τὸ κ' κῶλον διακέκριται τοῖς προσώποις. εἰσὶ δὲ ἴσα θλα. καὶ ὅμοιον ποιεῖ τὸ θλον περιοδικόν. τὸ δὲ τελευταῖον ἐτέραν ἔχει διαίρεσιν, τὴν εἰς τρίμετρον καταληκτικόν. Ἄλλως. βράσσει καὶ τετάρακται. πεποιήται παρὰ τὸ πάφλα. τὸ δὲ ἔξῃς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερξέων.

921. τῶν ξύλων : [Ἐν τοῖς πλείοσι,] τῶν δετῶν. ἔδει εἰπεῖν τῶν κρεῶν. ἔστι γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐψόντων, ὅτινες, ὅταν παφλάξῃ, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ἀφαιροῦνται καὶ τῶν κρεῶν.

ἀπαρυστέον : Ἀφαιρετέον. τῶν ἀπειλῶν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ζέματος. ἐπειδὴ τῶν ὑπερξέοντων ἀπαρύνονται, ἵνα μὴ τι ὑπερχέται. μαγειρικῶς δὲ καὶ ταῦτα.

922. ταυτή : Ἴσως κρεάγραν ἔδειξεν ὡς μαγεῖρω.

924. ἰπούμενος : Θλιβόμενος ταῖς συντελείαις, ταῖς ἀπαιτήσεσι, πολλὰ εἰσφέρειν ἀναγκαζόμενος. πιεζόμενος.

926. σπεύσω σε : Σπεύσω εἰς σὲ καὶ σπουδάσω. 45 ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ, ἐχθροὺς τινὰς ἔχοντες πένητας, ἐνέγραφον τῷ πρώτῳ τάγματι, ὅπως μὴ ἀρκοῦντες πρὸς τὰς μεγάλας ζημίας, ἀποροὶ γένοινται. [εὐγομαι δὲ, καταρῶμαι. τάγηρον δὲ, τήγανον. τευθίς δὲ εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. σίζον δὲ, ποῖον ἦχον 50 ἀποτελοῦν.]

932. Μιλησίων : Ὡς ἐκεῖθεν δωροδοκοῦντος. μέτοιχοι δὲ Ἀθηναίων οἱ Μιλήσιοι.

933. ἦν κατεργάση : Ἐὰν διαπράξῃ ἄπερ αὐτοῖς

ἐπηγγεῖλω. [(937) μεθήκοι δὲ, μετέλθοι, καλῶν σε δηλονότι.]

935. προλάβοις ἔτι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθῶν. V.

941. εὐ γὰρ νῆ τὸν Δία : Διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ ἐν 5 ἐπεισεθέσει. ὦν τὸ πρῶτον ἐκ τροχαϊκῆς βράσεως καὶ ἀναπαιστικῆς, καὶ ἐφθήμερες ἢ Ἴωνικόν, ἀπὸ μὲν τριμέτρου καταληκτικόν. ἀτακτότερον δὲ ἔχει τὴν τροχαϊκὴν βᾶσιν ἐπτάσημον. τὸ δὲ δεύτερον πενθήμερες κοινὸν δακτυλικόν καὶ ἀναπαιστικόν. ἐπί- 10 τῆδες διαλελυμένως τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι σεσημειωμένα.

943. [καὶ μοι δοκεῖ : Κορωνίς ἐτέρως εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. ὦν τελευταῖος

15 ἰδοὺ ἰδοῦ. νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

944. ἀγαθὸς πολίτης : Ὁ ἀλλαντοπώλης δηλονότι δοκεῖ μοι, φησὶ, καλὸς εἶναι πολίτης, ὅποιος ἄλλος οὐδεὶς γένοιτο ἂν ἐν παντὶ χρόνῳ.

20 945. πολλοῖς τοῦ ὅλοῦ : Τοῖς εὐνοίς, τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν πολλῶν τοῦ ὅλοῦ πωλουμένων.

946. ἐσκορόδισας : Ἀθήδισας ἢ ἐπίκρανας, ἢ ἐδρίμυζας, ἢ κλαῦσαι πεποιήκας. ἀπὸ τῶν [τά] σκόροδα 25 τριβόντων.

948. ἐμοὶ ταμιεύσεις : Ὡς οὐκέτι ἐπιμελήσῃ τῶν ἐμῶν χρημάτων, οὐδὲ ταμίας μοι ἔσῃ, τουτέστι διοικήσεις τὰ πρυτανεῖα.

950. ἐμοῦ πανουργότερος : Ἐαυτὸν διαβάλλει ὁ 30 Κλέων, ἐκεῖνον ψόγον ἐπιφέρειν βουλόμενος. [ὁ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει τῆς ἀρχῆς ὄντα σημεῖον.]

954. δημοῦ βοείου : Παρὰ τὸν δῆμον ἐποίησε 35 δῆμον ὄξυτόνος, ἐπειδὴ τῷ θρίῳ περιβάλλοντες τὸ λίπος ὄπτων. θρίον δὲ τὸ τῆς συκῆς φύλλον. ὀλίγων οὖν δεῖ τῷ τόνῳ παρεγκλίπειν οὐ τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὡς ἀναισθητὸν διαβάλλει τὸν δῆμον. Ἄλλως, λίπους βοείου. ταῦτα δὲ εἰς ἀναισθησίαν τοῦ δήμου. καὶ ἐν Σφηξίν [40] « ἴστη βοεῖον δῆμόν. » θρίον δὲ σκευασμὰ τι μετὰ ἐγκεφάλου γι- 40 νόμενον.

θρίον : Χόνδρος ἢ ὄρυζα ἔψεται, ἢ σειμίδαλις ἀρ- 45 κούντως. εἶτα ἐπιγεῖται τὸ ὕδωρ, καὶ φυράται τὸ ἠψημένον μετὰ ἀπαλοῦ τυροῦ καὶ ῥῶν ὀλίγων. εἶτα περιλαμβάνεται φύλλοις συκίνους ὄλων καὶ περιει- 45 λείται καννάθῳ ἢ παπύρῳ, ἢ λίνῳ, καὶ καθίσταται εἰς ζῶμων κρεῶν ἠψημένων, ἄχρι τοῦ λαβεῖν ἱκανὴν ἔψη- 45 σιν. εἶτα ἐξαιρεῖται καὶ τῶν φύλλων περιαιρεθέντων εἰς λοπάδα νέαν ζέοντος μελιτος ἐμβάλλεται καὶ ἔψεται. στρεφόμενον δὲ, ὅταν ἱκανῶς ἔχη καὶ ζανθὸν γένηται, ἐξαιρεθὲν παρατίθεται μελιτος περιχυθέντος, 50 ἢ ἀπὸ τοῦ ἐφθοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου. θρίον δὲ καλεῖται ἀπὸ τῶν φύλλων τῆς συκῆς, ἅτινα οὕτω καλεῖται.

956. λάρος κεχνηῶς : Τὸν Κλέωνα λέγει διὰ τὸ

ἀρπακτικόν. ἀπὸ τούτου δὲ ὡς κλέπτην τὸν Κλέωνα διαβάλλει. καὶ ὁ λάρος γὰρ ζῆν ἔστιν ἀδηφάγον. τὴν δὲ πέτραν διὰ τὸ βῆμα τὸ ἐν τῇ πνυκί.

958. Κλεωνύμου : Ὡς δαπανηρὸν καὶ ἐν τρυφῇ ζῶντα κωμῶδει καὶ διαβάλλει τὸν Κλεωνύμου καὶ 5 ἄρπαγα. εἰπὼν γὰρ λάρος ἐπήνεγκε τὸν Κλεωνύμου.

959. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβῶν : Δακτύλιον ἄλ- 10 λον δίδωσι. καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

963. μολγὸν γενέσθαι : Φαινὸς, μολγὸν ἀντὶ τοῦ τυφλόν. Ἡρόδοτος δὲ ἰστορεῖ τοὺς Μολγούς τούτους 10 ἐπάνω τῆς Σκυθίας εἶναι. Ἄλλως, πένητα, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἄλλως, Σύμμαχος· εἶοικε χρῆσμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργαῖς οὕτως ἔχει

ὅτι δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.

ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας.

15

Ἐρατοσθένης· μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολ- 15 γούς δὲ παρὰ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινὰ. Ἡσίοδος δὲ [Op. 588] « μᾶζά τ' ἀμολγαίη. » οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμυαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολ- 20 γῆς ὁ μοχθηρὸς, ὥσπερ γόης. οὕτω Σωκράτης. Ἄλ- 20 λως, μολγὸν τινὲς μὲν γλαυκόν, οἱ δὲ τὸν βραδύν. οἷον, ἀμολγὸν καὶ κλέπτην τῶν δημοσίων. μολγούς γὰρ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινὰ.

964. μέχρι τοῦ μυρρίνου : Μέχρι τῆς κεφαλῆς. 25 ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνη ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀπὸ τοῦ 25 ἐσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον εἰς τέλος καὶ δλόκληρον. μύρτον δὲ πεποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰ- 25 δοῖον.

967. ἀλουργίδα : Πορφυρᾶν χλανίδα. ἐπειδὴ τὸ 30 βόδιον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν βόδων τὴν ἀλουρ- 30 γίδα ἐπήνεγκεν.

969. [κατάπαστον : Κατάπαστος, κατάμεστος, 35 πλήρης, καταπεποικιλμένος. στεφάνην : Τὸν στέφανον σημαίνει δὲ καὶ ὄρους ἐξοχὴν. Victor.]

969. χρυσοῦ διώξεις : Τῷ διώξεις ἔχοντι λόγον πρὸς 35 τὰ προκείμενα ἐπήνεγκε παρὰ τὴν φωνὴν τὸ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον, ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὴν γυναικὶ ἐπιφέρεται ἐγκλημα. οὕτω γὰρ προκαλεῖσθαι εἰώθασιν 40 ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ δεῖνα καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ 40 ἀνὴρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικῶδη τὸν Σμικύθην κωμῶδει καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἰ θήλειαι. ὁ δὲ Σμικύθης 45 Θρακῶν βασιλεὺς. Κύριον δὲ ἀντὶ τοῦ Κύρου τοῦ Ἀρ- 45 ταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς Λυδίας πεμφθεὶς σατραπεύειν, Λακεδαι- 45 μονίους προσθεμένους εἰς πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἐχορήγησε χρήματα. Ἄλλως, τὸν Σμικύθην κωμῶ- 45 δεῖ ὡς κιναιδὸν. κύριον δὲ λέγει τὸν ἄνδρα, οὕτω γὰρ ἐπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, Ἀσπασία καὶ κύ- 60 ριος, τουτέστιν ὁ Περικλῆς.

973. ἥδιστον φάος : Κορωνίς. ἐξίασι γὰρ ὑποκριταί. 50 καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἐξῆς μονοστροφικῆ τετρακό- 50 λος οὔσα τὰς περιόδους ἐκ τριῶν γλυκωνείων [ποτὲ μὲν 5.

ἐξ επιτρίτου, ποτὲ δὲ διτροχαίου, ἐν δὲ τῷ γ' καὶ χοριάμβου καὶ διαμβου], καὶ τοῦ φερεκρατείου. συνηπται δὲ τῇ λέξει καὶ μόνον διακέκριται τὸ φερεκράτειον. [ἐφθήμερες δὲ ἐστὶν ἐξ επιτρίτου τετάρτου, ἢ 5 διτροχαίου, καὶ βακχείου συγκαίμενον.] παράγραφοι δὲ ἀπλαῖ μὲν πέντε, ἢ δὲ 5' καὶ μετὰ κορωνίδος. [ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Εὐριπίδου.]

975. τοῖσιν ἀφικνουμένοις : Ἡ τοῖς μετὰ ταῦτα ἐσομένοις. ἢ καὶ τοῖς ἐπιδημοῦσι τῶν ξένων, ἢ ἐπι- 10 δεικνύη τὸν Κλέωνα κἀν τούτῳ πονηρὸν, ὅτι μὴδὲ τούτων φεῖδεται, ἀλλ' ἐπίσης ἀπαντας συκοφαντεῖ.

979. ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν : Σύμμαχος σκέψασθε τί δὴ ποτὲ ἐστὶ τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν. παρεῖται γὰρ, φησὶν, εἰ μὴ τὸ δεῖγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ, 15 ἔνθα πολλοὶ συνηγόρητο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἔλογοποιούν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν, ἵνα διαβάλλῃ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως, ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὅπου δικάζουσιν, ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δεῖγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν, ἅμα δὲ ἔσκωψε τὸ φιλόδικον τῶν 20 Ἀθηναίων.

984. δοῖδουξ : Παροιμία, δοῖδουξ αὖξει, ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν. ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τὸν Κλέωνα πάντα. τορύνῃ δὲ τὸ κινήτηριον τῆς χύτρας. τῆς ὀμοουσίας δὲ, τῆς χοιρωδίας, τῆς ἀπαιδευσίας. — κουτάλη. V.

988. οἱ ξυνεφοῖτων : Οἱ συμμαθόντες.

989. τὴν Δωριεῖσι : Τῷ ὀνόματι παίξει διὰ τὸ δωροδοκεῖσθαι. διαβάλλει οὖν αὐτὸν ὡς κλέπτην καὶ δωροδοκούμενον. Δώριος δὲ οὕτω καλεῖται μία τῶν ἁρμονιῶν, ὡς καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος καὶ Βουώτιος. Ἄλ- 20 λως, οὐδεμίαν ἁρμονίαν ἄλλην θέλει μαθεῖν, μόνῃν δὲ τὴν τοῦ δωροδοκεῖν ἐπώνυμον.

994. ὡς ἁρμονίαν : Ἀρμονίαν οἱ μουσικοὶ καλοῦσι τὸ εὖ καὶ ἐπισταμένως εἶναι τὰς νευρὰς ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ἄσμάτων. ἐν ἧθει οὖν ταῦτά φησιν, ὅτι 35 Κλέων ἑτέραν μουσικὴν οὐ μεταχειρίζετο, οὐδὲ μανθάνειν ἐβούλετο, ταύτης δὲ μόνῃς ἀντεποιεῖτο [τῆς Δωριεῖσι διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν καὶ ἔμπειρος ἦν].

997. ἰδοὺ θέασαι : [Κορωνίς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ καὶ δακτυλικοὶ ἐννε- 40 νήκοντα ἔξ. ὧν προτίθενται στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑξ'. τὸ γὰρ ἑ' δίμετρον ἐστὶν ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. περὶ δὲ τῶν ἑξῆς ἐν ἐκάστη περιόδῳ εἰρήσεται.] ὁ δὲ Κλέων ἔξεισιν ἐπὶ τῶν μεταφρένων ἀγγείων φέρων πεπληρωμένον χρησμῶν, 45 καὶ λέγει ὅτι τοσοῦτον ἄχθος βαστάζων, ὅμως ἀπαντας ἐξάγειν οὐκ ἠδυνήθη τὸς χρησμούς. καὶ ὁ ἕτερος ὁμοίως τὸ αὐτὸ ποιεῖ. τοῦτο γὰρ ἐπηγγελμένοι εἰσῆλθον ἐξοίσειν τοὺς χρησμούς, οὓς ἔχουσι περὶ τοῦ δήμου.

998. ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν βιβλίων τῶν τοὺς χρη- 50 σμῶν ἐχόντων χεστῆω φησὶν. ὡς δὲ ἔνδον καὶ ἄλλων ὄντων χρησμῶν τὸ οὐχ ἀπαντας ἐκφέρειν φησὶν. Ven., Θ.

1001. ξυνοικία δύο : Δυϊκῶς ἐπήγαγε τὰ ξυνοικία. λέγονται δὲ ξυνοικία καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι καὶ ἀπο-

στάσεις, ἢ οὓς νῦν φανόπτας φαμέν. — ὑπερῶν : Ἀνώ- γαιων. Vict.

1004. Γλάνιδος : Ἐπαίξει πρὸς τὴν κατάληξιν τὸν Βάκιν καὶ τὸν Γλάνιν εἰπών. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος ὁ γλάνις. [γεραϊτέρου δὲ, συνετωτέρου.] 5

1008. περὶ σκόμβρων : Εἶδος ἰχθύων οἱ σκόμβροι παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύνοις. νέων δὲ, νεωστὶ τεταρχειυμένων. [ἔπαιξε δὲ ὡς μάγειρος.]

1013. ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς : Ἐγένετο χρησμὸς τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος 10

εὐδαίμων πολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελεύεις, πολλὰ ἰδὼν καὶ πολλὰ παθὼν καὶ πολλὰ μογήσαν, αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν γενήσεται ἅματα πάντα.

οἶον, βασιλεὺς μέγας ὑπερέξει ἀπάντων ὥσπερ αἰετὸς τῶν ὄρνέων. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, 15 ἀλλὰ καὶ ἐν Ὀρνισί [970] καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.

1014. [ἄκουε δὴ νῦν : Ὁ πρῶτος στίχος ἐνταῦθα ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. οἱ δὲ ἑξῆς 5' δακτυλικοὶ ἐξάμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παρά- 20 γραφος.]

1016. ἐριτίμων ἀπὸ τριπόδων : Ἐφ' ὧν ἐκαθέζετο ἡ πρόμαντις ἐριτίμων δὲ, πάντου τιμίων. τὸ γὰρ ἐρι ἐπιρρημὰ ἐστὶν ἐπιτάσεως, ὡς τὸ ἐριβόλακα, καὶ ἐρικυδέα, τὴν μεγάλως ἐνδοξον. σώζεσθαι δὲ, σώζειν καὶ 25 περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.

1018. γράφεται λάσκων. πρὸ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶν. Ven.

1019. [κἀν μὴ δρᾷ ταῦτα : Κἀν μὴ ποιήσῃ ταῦτα ὁ κύων, ἀπολείπεται.] 30

1020. κατακράζουσι : Καταθορυβοῦσιν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ ὄρνέων τὸ κράζειν ἀντὶ τοῦ κρούειν. Ἄλλως, οἱ ἄλλοι ῥήτορες κράζουσι καὶθορυβοῦσι.

1021. [ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα : Οἱ ἑξῆς τῶν εἰρημένων οὗτοι στίχοι ἱαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι 35 ἐννέα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. πρὸ σοῦ δὲ ἀπύω, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶ.]

1026. ὥσπερ θύρας σου : Οἱ γὰρ ἀποκλειόμενοι κύ- νες τὰς θύρας περιεσθίουσι, βουλόμενοι ἑαυτοῖς ποιῆσαι ἔξοδον. [ὁ χρησμὸς δ' ὁ περὶ τοῦ κυνὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐν 40 τῷ χρησμῷ κύων. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἑ' δακτυλικοί. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.]

1028. γράφεται ἐγὼ δέ. ὁ ἐν τῷ χρησμῷ κύων. V.

1030. ἀνδραποδιστὴν : Σωματέμπορον, τοὺς ἐλευθέ- ρους καταδουλούμενον. 45

1031. δε κέρκω σάινων : Τῇ οὐρᾷ σάινων, οἶον, ὑπο- τρέγων καὶ κολακεύων. ἐπαίξει δὲ παρὰ τὴν παροι- μίαν

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

ἐπὶ τῶν ὑποκρινόμενων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλεόντων δὲ λάθρα. [ἐξέδεται δὲ, ἐκτρέγει. τοῦσον δὲ, τὸ βρώμα. ἄλλοσε δὲ χάσκη, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν 50 ἔχης.]

1033. ἐς τοῦπτόνιον : Ἀντί τοῦ ἐπὶ τὸ πρυτανεῖον εἶπεν, εἶπεν εἰς τοῦπτόνιον, τουτέστιν εἰς τὸ μαγειρεῖον.

1034. νύκτωρ τὰς λοπάδας : Ὅτι τοὺς φόρους τῶν νήσων καὶ τῶν πόλεων ἀφῆρπαζεν. ὡς οἱ κύνες οἱ εἰς τὰ
5 μαγειρεῖα εἰσιόντες περιλείχουσι τὰς λοπάδας καὶ τὰς χύτρας, οὕτως καὶ ὁ Κλέων, ἐάν τι τοῖς νησιώταις περιλειφθῆ, καὶ τοῦτο λαμβάνει. Ἄλλως. ἐπαιξε πρὸς τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κυνῶν. οὗτοι γὰρ ἀρπάσαντές τι εἰώθασιν εἰς τοὺς ἡσυχίαν ἔχοντας τόπους ἀναχωρήσαντες ἐμφορεῖσθαι.

καὶ τὰς νήσους διαλείχων : Ὅτι ἀντί τοῦ εἶπεν τὰς χύτρας, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰς νήσους, τουτέστι τοὺς τῆς πόλεως πόρους διαρπάξων καὶ τοὺς νησιώτας διασειῶν.

1035. [νῆ τὸν Ποσειδῶ : Πρὸς τὸν ἀλλαντοπόλῳν ὁ λόγος. τῶν δ' ἐξῆς τούτων ἐξ στίχων ὁ μὲν α', β' ἱαμβικοί. οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες δακτυλικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

1038. κίωνψι : Τοῖς ῥήτορσιν. ἤγουν τοῖς Μήδοις
20 λέγει.

1039. ὡς τε περὶ σκύμοις : Ὡς λέων ὑπερμαχῶν σκύμων.

1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον : Τὰς ναῦς φησι. μετέστησαν δὲ τότε εἰς Σαλαμίνα. οὗτος δὲ ὁ χρησμός ἐπιόντος τοῦ βαρβάρου ἐδόθη. ἀγνούοντων δὲ αὐτῶν καὶ βουλομένων ξύλινω τειχίσει τὴν πόλιν τείχει, Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγὸς νοήσας τὸν χρησμόν, εἶπε τεῖχος τὰς ναῦς λέγειν. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμός

30 τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύποα Ζεὺς [μῦθον ἀπόρρητον τελεῖν διὰ Παλλάδα κούρην. μὴ δὲ σὺ γ' ἱπποσύνην μενεῖν καὶ πεζὸν ἰόντα, νῶτον ἐπιστρέψαι, ἐτι γὰρ τοὶ κἀντίος ἔσται. ὦ θεῆ Σαλαμῖς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ἧπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.]

35 πύργους σιδηροῦς : Τὰ ὄπλα λέγει.]

1041. [αὐτ' ἴσθ' ὅτι : Ἐν ἐκθέσει ἱαμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.]

1044. Ἀντιλέων : Οὗτος πονηρὸς κωμωδεῖται καὶ πολυπράγμων. προειρήκει δὲ ὁ Κλέων ἀντί τοῦ λέοντος
40 αὐτῷ εἶναι φύλαξ.

1046. σιδηροῦν τεῖχος ἐστὶ καὶ ξύλινον : Ἀντί τοῦ ἐκ ξύλων σιδηρῶν. — γράφεται καὶ ξύλινον. γ. οὕτως τὸ ἐξῆς. [σώζειν δὲ, φυλάττειν. (1050) τελεῖσθαι δὲ φησι τὰ λόγια ὡς αὐτὸν δεσμεῦσαι βουλόμενος.]

45 1049. πεντεσυρίγγω : Πέντε ὁπὰς ἔχοντι, δι' ὧν οἱ τε πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐνεβάλλετο. — λέγει δὲ τὴν ποδοκάκην. Θ.

1050. ἀντί τοῦ ἤδη δεσμεύσω αὐτόν. Θ.

1051. [μὴ πείθου : Οἱ ἐξῆς οὗτοι στίχοι δακτυλικοί
50 εἰσι δέκα. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κορώνας δὲ φησι τοὺς ἐχθροὺς, ἑαυτὸν ἱέρακα. κορακίνος δὲ εἶδος ἰχθύος. ἐπαιξε δὲ ἀντί τοῦ κούρους.]

1053. συνδήσας Λακεδαιμονίων : Πάλιν τὴν ἀναφορὰν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν καὶ

τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τ', οὓς ἔλαβε Δημοσθένης ἐπὶ Σικελίαν ἀπιῶν, ἤγαγε δὲ Κλέων.

1054. παρεκινδύνευσε : Πέρσει γὰρ ὑπέσχετο τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Κλέων κατορθῶσαι τὸν ἐν τῇ Πύλῳ πόλεμον ἕως ἡμερῶν κ'. καὶ θαυμάσαντες πάντες ἔλεγον
5 αὐτὸν μεθύειν. καὶ Θουκυδίδης δὲ φησιν [4, 28], ὅτι τῇ ἀπονοῇ τῆς ὑποσχέσεως ἐθαύμαζον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐγέλων.

1055. Κεκροπίδη : Ἀπὸ Κέκροπος τοῦ διφυοῦς τὸ γένος κατάρων.
10

1056. καὶ κε γυνὴ φέροι : Ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὅ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὡς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Διάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεύσαι τοῖς Ἑλλησι πέμψαι τινας ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῶν Τρώων, ὅτα
15 κουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας. ὧν τὴν μὲν λέγειν ὡς ὁ Αἴας πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεως, διερχομένην οὕτως,

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δημοτῆτος ἤρω Πηλείδην, οὐδ' ἤθελε ὄϊος Ὀδυσσεύς.

τὴν δ' ἑτέραν ἀντιπεῖν Ἀθηναῖς προνοῖα
πῶς ἐπαρνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεύδος; 25

τοῦτο δὲ, ἵνα δεῖξῃ ὡς Δημοσθένης, οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ κατόρθωμα. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τοῦ Κύκλου ἀφειλκυσται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρωάδων, κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσεά. λέγεται δὲ, ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσεως. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὰ ἐν
30 Πύλῳ, ἃ Δημοσθένης μὲν προήνευσεν, οὗτος δὲ ἰδιοποιήσατο.

1058. πρὸ Πύλου Πύλον : Πρὸς τὴν κατάληξιν ἐπαιξεν, ὅτι αἰεὶ προσκορῆς ἐστὶ περὶ Πύλου λέγων.

1059. ἔστι Πύλος : Τοῦτο χρησμός ἐστιν
35 ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλη.

1060. τὰς πυέλους : Ἦγουν τὰς ἐμβάσεις. πυέλος γὰρ ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούνται. ἀντί τοῦ, τὴν ἐν Πύλῳ πρᾶξιν Δημοσθένους.

1060. ὁ μισθὸς ἀποδοθήσεται : [Ὡς τοῦ Κλέωνος
40 ἀποστεροῦντος. ἐν ἐκθέσει δ' ἱαμβοὶ ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἐπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι, διὰ τὸ συνεχῶς τῆς Πύλου μεμνήσθαι τὸν Κλέωνα.

1067. Αἰγείδη φράσαι : Ἐν ἐκθέσει ἐπικολοῦν τρεῖς. [ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἀπὸ δὲ τῶν β' ζῶων διαβάλ-
45 λει τὸν Κλέωνα, ὡς ἀναιδῆ καὶ πανούργον.

[μὴ σε δολώσῃ : Μὴ σε δόλω ὑπέληθ.]

1068. λαίθαργον : Λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λάθρα προσιῶσαι καὶ δάκνουσαι. πολυῖδριν δὲ, ὅτι πολυπέρι οἱ ἀλώπεκες. καὶ παροιμία
50

πῶλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχθίνος ἐν μέγα.

παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἐπαιξε, σάειναι δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

[κερδὸν δὲ ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι τὴν πανουργίαν, ὡς Εἰδοθέα Εἰδῶ καὶ Ὑψιπύλη Ὑψώ.]

1069. Φιλόστρατος κυναλώπηξ : Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Φιλόστρατος. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ πορνοδοσκὸν καὶ καλ-
6 λωπιστήν.

1070. [οὗ τοῦτο φησιν : Οἱ ἐξῆς οὗτοι στίχοι ἱαμβι-
κοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὀκτώ. ἐξῆς δὲ κῶλον
ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. λείπεται γὰρ
θλου ποδὸς πρὸς τὴν συζυγίαν. καὶ ἐξῆς αὖ στίχοι
10 ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει
παράγραφος.]

ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε : Τὰς ἐκπεμπομένας ἀπὸ τῶν
νήσων ἀναπράττεσθαι τοὺς φόρους. οἱ δὲ ἐκπεμπόμενοι
πολλὰ ἐκέρδαναν. — ἐν εἰσθέσει δὲ ἱαμβοὶ δέκα, σὺν
15 οἷς προαναφώνηται ἅμα τὸ εἶν. V. Θ.

1071. ταχέας ἀργυρολόγους : Πολεμίας. τὰς συλλε-
γούσας ἀργύριον καὶ λήμματα αὐτῷ περιποιούσας.
ἐλέγοντο δὲ παράλοι καὶ σαλαμίνια.

1076. ἀλωπεκίσιον : Ὁμοίωσε, φησὶν, αὐτοὺς ἀλώ-
20 πηξιν. τοῦτο δὲ φησι, παρ' ὅσον παραπλέοντες οἱ ναῦ-
ται ἐξορμῶσιν, ἔπειτα ἐπειδὴν παρίωσιν ἀμπέλους,
πορθοῦσι τοὺς βότρυας διαρπάζοντες.

1078. τούτοις ὁ μισθός : Αἰνίττεται διὰ τούτων περὶ
τῶν θεωρικῶν χρημάτων, ὅτι χρῆ μᾶλλον τοῖς στρα-
25 τευομένοις αὐτὰ δίδοσθαι.

1079. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν : Εἰώθασιν εἰς τὸν
πόλεμον ἐξιόντες οἱ στρατιῶται λαμβάνειν τροφήν ἡμε-
ρῶν τριῶν.

1090. [ἀλλ' ἔτι : Ἐν ἐκθέσει ἐπικά ἐκκαίδεκα. ἐπὶ
30 τῷ τέλει παράγραφος καὶ κορωνίς, ὡς εἴρηται. — ἐξα-
λέασθαι : Ἐκκλίνειν. Vict.]

1081. Κυλλήνην μὴ σε : Κυλλήνη πόλις ἐστὶ τῆς
Ἀρκαδίας. δι' ὃ δὲ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ὄηλον ἀπὸ
τῶν ἐξῆς, ἵνα παρονομάσῃ τὴν κυλλὴν χεῖρα, εἰς δω-
35 ροδοκίαν καὶ σεισμόν διαβάλλον τὸν Κλέωνα. οἱ γὰρ
σειόντες τινὰς καὶ δωροδοκοῦντες κοιταίνουσι τὴν χεῖρα,
καὶ υποβάλλοντες ὑπὸ τὸ ἱμάτιον αἰτούσι.

1082. τὴν τούτου χεῖρ' : Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παι-
δίων τῶν αἰτούντων καὶ κοιαινόντων τὰς χεῖρας ἡνί-
40 ζατο.

1083. ἔμβαλε κυλλῆ : Οἱ μάγειροι ἐπειδὴν πλάττωσι
τι, λέγουσιν, ἔμβαλε τῇ λαϊᾷ.

1085. τὴν Διοπιέθους : Σσείνωτο τὰς χεῖρας ὁ Διο-
πιέθης καὶ ἦν κυλλός, [τουτέστι πεπηρωμένος. κυλλοὺς
45 δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν. ὁμοίως
καὶ χολοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὐπολις « ἔτι
χολὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. »] κατὰ καιρὸν οὖν δια-
βάλλει αὐτὸν ὡς κλέπτην. ἦν δὲ καὶ Νικίου ἐταῖρος.

1086. πετερυγῶτες : Πρὸς τὸν ἀετὸν ἐχρήσατο τῷ
50 πετερυγῶτός. χρησμός γὰρ ἐξέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς
ἄρα θεοὶ αὐτοὺς τοσοῦτον διενεγκεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων, ὅσον ἀετὸς τῶν πτηνῶν.

1089. ἐν Ἐκθατάνοις : Ἐν τῇ βαρβάρων χώρα.
Σοῦσα γὰρ καὶ Ἐκθάτανα τῆς Περσίδος χώρας πόλεις.

ὦν ἐν μὲν τῇ ἑτέρα ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας, ἐν δὲ
τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν. ἀρξείς οὖν, φησὶν, οὐχ Ἑλλήνων μό-
νον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων.

[λείχων ἐπίπαστα : Ἐνταῦθα δι' ἐνεστώτους. ἐν δὲ
τοῖς προφθάσαις λείξας εἶπε δι' ἀορίστου. ἐν οἷς καὶ 5
περὶ τοῦ ἐπίπαστα διείληπται. πλακοῦσι γὰρ ἐπέπασ-
σον ἄλμυρά, καὶ ἐκ τούτων ἠγαγκάζοντο πίνειν πολλά.]

1091. τοῦ δήμου καταχεῖν : Ὅτι τὸ καταχεῖν οὐ
πάντως ἐπὶ ὑγροῦ. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐπιφέρει,
ὅ ἐστι ξηρὸν. ἀρύταίνα δὲ, χαλκοῦν σκεῦος, ὅ τ' ἐλαίον 10
ἐγγέουσι εἰς τοὺς λύχνους.

[πλουθυγίαν : Ἰσως αἰνίττεται τοὺς δοθέντας Μυ-
σκελλῶ καὶ Ἀρχία, τῶ μὲν Κρότωνα, τῷ δὲ Συρακού-
σας κτίζειν μελλουσι καὶ φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν αἰτου-
μένοις, οὕτως ἔχοντας χρησμούς,

χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες
ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαίην ἱκῆσθε.
ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν εἰοισθε
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίαν.

ὁ μὲν οὖν Μυσκελλος ὑγίαν εἶλετο, Ἀρχίου πλοῦτον 20
ἐλομένου. ὅθεν, φασί, Κροτωνιάται μὲν υγιεινότεροι,
καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀθλητῶν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ
ἐγένετο. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ υγιέστερος ὁ γεωγράφος
[Strabo 6, p. 269] φησὶν ἐντεῦθεν εἰλῆφθαι, ὡς τῶν
Κροτωνιατῶν εὐρόστων ὄντων. ἡ δὲ Συρακουσίαν πό- 25
λις παμπλοῦσιος ἐγένετο. ὦν καὶ ἡ δεκάτη ὡς πάνυ
πολλὴ παροιμιάζεται. ὦν οὖν ἑκάτερον τοῖς συγγρα-
στηρικασθεῖσι τῶν οἰκιστῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὦν ἐμειλλον
οἰκίζειν πόλεων ἀποχρῆν ἔδοξεν, ἀμφὶ δὲ ταῦτα τὴν
θεὸν ὁ ἀλλαντοπόλης ὄναρ θεάσατο τῷ δήμῳ τῶν 30
Ἀθηναίων χαριζομένην, τὸν Ἀρχίου πλοῦτον καὶ τὴν
Μυσκελλοῦ ὑγίαν εἰς ἓν συναγαγὼν καὶ πλουθυγίαν
συνθέμενος.]

1093. ἐκ πόλεως ἔλθειν : [Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως.] γλαυξ
δὲ ἱερὸν ὄρνεον Ἀθηνᾶς, [ἐπιχωριάζον ἐν Λαυρεΐῳ τῆς 35
Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἡ πτῆ-
σις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμία,
γλαυκὰς εἰς Ἀθήνας, γλαυκὰς Λαυριωτικαί, καὶ γλαυξ
ἵπταται.] ἐντετύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι.

1094. ἀρυβάλλω : Πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἐλ- 40
κόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ
βάλλειν. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ ἀμβροσίας
ἔταζεν.

1096. [ιοῦ ἰοῦ : Ἐκθεσις τῆς κορωνίδος ἐκ στίχων 45
ἱαμβικῶν ὦν προτίθεται τὸ παρὸν κῶλον ἱαμβικὸν μο-
νόμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ εἰσι τρίμετροι ἰδ'. ἐπὶ τῷ
τέλει κορωνίς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.]

1099. γερονταγωγεῖν : Ἐπαίξει παρὰ τὸ παιδαγω-
γεῖν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ Κλέωνος κατε- 50
γνωσμένου. ὅλον δὲ τὸ ἱαμβικὸν παρῴδησεν ἀπὸ τοῦ
Πηλέως Σοφοκλέους.

1103. καὶ Θουφάνους : Ὡς κόλακα κωμῳδεῖ τοῦτον
καὶ ἀπατεῖνα, καὶ τῷ Κλέωνι συνόντα διὰ κολακείαν.

ἦν δὲ ὑπογραμματαύς. [διαμεμαγμένους δὲ πεφυρμένους. — γρ. Θεο-. Θ.]

1106. καὶ τοῦτον ὀπτόν : Καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ ὀπτός τὸ ἰχθυόδιον. τὸ δὲ ἐξῆς, μόνον τῷ ἐσθίειν σχό-

5 λαξε. τοιαύτην γὰρ ἐγὼ σοὶ ἀφθονίαν παρέξω.

1107. ἀνύσατε νῦν : Ἔργω πληρώσατε καὶ μὴ λόγους μόνους ἐπαγγέλλεσθε.

1109. τὰς ἡνίας : Τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίας ἡνιοχούνται οἱ ἵπποι καὶ οἱ δῆμοι δὲ διὰ 10 τῶν πολιτευομένων.

1110. τρέχοιμ' ἂν ἦδη : Ἐγγύθεν ἀπὸ τοῦ ἡνίου τὸ τρέχοιμ' ἐπήγαγεν. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἤττονας κέρδους.

1111. ὦ δῆμε : Διπλῆ καὶ εἰσθεσις καὶ μέλος 15 μονοστροφικὸν ἀμοιβαῖον περιόδων τεσσάρων, ἐναλλάξ τοῦ χοροῦ ἐν ἐκθέσει. δεκάκωλοι δὲ εἰσιν αἱ περίοδοι. Ἰωνικὸν δὲ ἀπὸ μείζονος [τὸ μέτρον]. ὦν τὰ μὲν ἐστὶν ἐφθημιμερῆ, δύο δὲ ἡμιόλια, τὸ τέταρτον καὶ τὸ δέκατον. [εὐρηται δὲ κατὰ τὴν πρώτην 20 χῶραν καὶ παιῶν ἀντ' Ἰωνικοῦ. ἐν δὲ τισὶ καὶ διτρόχαιος. ἐφ' ἐκάστη περιόδῳ παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τετάρτης παράγραφος καὶ κορωνίς.]

1121. νοῦς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις : Οἶον, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὑμῶν. ὅτι ἐκόμων οἱ ἵπποις. ἐγκέφαλος 25 οὐκ ἐστὶν ὑμῖν, οὐδὲ ἐστὶ φρενήρεις.

1124. ταῦθ' ἠλιθιάζω : Ἀναισθητῶ, προσποιῶμαι ἠλιθίους εἶναι. ἀναισθητοὶ γὰρ οἱ λίθοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἠλιθίος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω.

1126. βούλλων : Ἐξαπατῶμενος ὑπὸ τινῶν καὶ 30 μεθύων. Σύμμαχος δὲ, ὑποπίνων, ἐκ μιμήσεως τῆς τῶν παιδῶν φωνῆς.

1128. προστάτην : Τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου. τούτεστι δημαγωγόν.

1129. ὅταν ἦ πλέως : Φαινὸς, ἀντὶ τοῦ πλήρης. 35 τούτεστι ὅταν ἠῤῥῆσθαι δοκῆ καὶ μέγας εἶναι.

1130. ἄρας ἐπάταξα : Κατέβαλον, ἐκ μεγάλου καὶ λαμπροῦ ταπεινὸν ἐποίησα, τούτεστιν ἑάσας πλου- 40 τῆσαι, ὕστερον πένητα ἐποίησα.

1131. εἴ σοι πυκνότης ἐνεστι : Σύνεσις, φρόνησις. 40 εἰ συνεχῶς καὶ περὶ πάντας οὕτω φρονοῖς.

1136. ὡσπερ δημοσίους : Αἰεὶ βροῦς ἢ ταύρους, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον θύμα. δημοσίους δὲ, τοὺς λεγο- μένους φαρμακοὺς, οἵπερ καθαίρουσι τὰς πόλεις τῷ 45 ἑαυτῶν φόνῳ. ἢ τοὺς δημοσίαι καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως τρεφομένους. [ἔτρεφον γὰρ τινὰς Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεν- νεῖς καὶ ἀγρήστους καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινος ἐπελθούσης τῆ πόλει, λοιμοῦ-λέγω ἢ τοιοῦτου τινός, 50 ἔθυσον τούτους ἕνεκα τοῦ καθαρῆναι τοῦ μιάσματος. οὐς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. καὶ ἐν Βατραχίαις

50 [733]

οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ βραδίως ἐχρήσατ' ἄν.]

1136. ὅταν μὴ σοὶ τύχη : Τροπικῶς. ὅταν μὴ σοὶ τυχὸν πόρος χρημάτων ἦ.

1139. δεῖ ἂν ἦ παχὺς : Πλούσιος. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χοίρων. [ἐπιδαίπνεῖς δὲ, δημεύεις αὐτῶν τὰς οὐ- 5 σίας. παρέλκει δὲ ἢ ἐπὶ. ἢ παρὰ τὸ εἰκός. κάλλιον δὲ, ἐπὶ τῷ ἕσαι δειπνεῖς.]

1142. περιέχομαι : Ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ. ἢ σοφίζο- 5 μαι καὶ ὑπέρχομαι.

1146. [οὐδὲ δοκῶν ὄραν : Οὐδὲ προσποιούμενος εἰ- 5 δέναι ἄπερ ἡδίκουν.]

1149. [ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου : Ὅσα ἂν κεκλοφότες 5 ὦσι.] 10

1150. κημὸν : Κημὸς ὁ κάδος τῶν δικαστικῶν, ἐνθα 5 ἔβαλλον τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθέσαν ἐν τοῖς δικασ- 15 στηρίοις. Κρατίνος δὲ αὐτὸν ἐν Νόμοις σχοῖνινον ἡθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγένετο καὶ ἦν παρόμοιος χώνη, 15 ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἴσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπιθεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθέσθαι. 20 πρὸς τοῦτο οὖν ὁ κημὸς. ἀντὶ δὲ ψήφῳν ταῖς χοιρίναις οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὐταὶ δὲ κόγχαι τινεῖς εἰσιν, ὡς φησὶν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. καὶ ὁ τοῖς ἵπποις δὲ περιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο κημὸς, ὁ καλούμενος 25 φημὸς, ὡς Ξενοφῶν ἐν τοῖς περὶ ἵππικῆς [10, 8]. πλέ- 25 γμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὁμοῖον ἡθμῷ, ὃ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογγύλια εισέρπουσιν. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς, παρατιθέμενος τὰ 30 Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων

κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθεῖρει γένος.

Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμούς 5 κημοὺς εἶρηκε διὰ τούτων, « καὶ τούσδε κημοὺς στόματις. » Ἄλλως. Φαινὸς κημὸς ὁ χάβος, ὁ 10 περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. καὶ κημῶσαι τὸ συγκλεῖ- 35 σαι. καὶ οἱ ἱατροὶ κημῶσαι λέγουσι τὸ τὸν ὀφθαλ- μὸν φημῶσαι.

καταμηλῶν : Καταμηλοῦν μὲν ἔλεγον τὸ τὴν μή- 5 λην καθέσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαμῖον, ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες. κημὸς δὲ ἐκαλεῖτο τὸ 40 ἐπιτιθέμενον πλέγμα τῷ καδίῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καθέσαν τὰς ψήφους. τὸ ὅλον οὖν βούλεται ὅτι κα- 45 ταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ δικάζων ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς. Ἄλλως. καταμηλῶν ἀντὶ τοῦ κατα- 45 δικάζων καὶ ἐξοστρακίζων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱα- 45 τρῶν τῶν δοκιμαζόντων διὰ τῆς μήλης.

1151. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν : [Κορωνίς αὐθις ἐτέρα 5 εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριθ', πλὴν τοῦ πῆ ἱαμβικοῦ μονομέτρου βραχυκαταλήκτου. ὦν ὁ τελευταῖος, 50

ἰδεῖν ἀμείνω τῆ Κεχνηαίων πόλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] γράφεται ἔρρ' εἰς μακαρίαν,

ἀντί τοῦ εἰς ὄλεθρον κατ' εὐφημισμὸν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεώτερες μακαρίζονται λέγονται. Ἄλλως. Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελεῶς ἔθαψαν. — Ἄλλως. κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν λόγος Ἡρακλέους θυγατέρα Μακαρίαν τούνομα ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν μεταδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδὸς αὐτοῦ ἄνθη καὶ στεφάνους παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις, ὡς τὴν παροιμίαν ἔλθειν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμομένων τι. αὐθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. γ. [Ἄλλως. παροιμιῶδες, βάλλ' εἰς μακαρίαν. οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι ἀντί τοῦ, βάλλ' εἰς δειλιότητα. Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἄδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγάτερα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἢ γε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῇ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησιμοῦ δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἐκούσιον ἐκδῶ ἑαυτὸν, κατέσφαξεν ἑαυτὴν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. ἢς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς τῶν Ἀργείων ἠττηθέντων, ἐπέλεγον, βάλλ' εἰς Μακαρίαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἢ παροιμία ἐλέγετο. ὕστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. φθόρε δὲ, ὄλεθρε, φθοροποιεῖ.]

1158. [οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον : Ἀττικὸν ἀντί τοῦ δράσεις.]

1159. ἀπὸ βαλθίδων : Βαλθίς ἢ ἀφρασίς τῶν δρομέων. μετήνεγκεν οὖν ἀπὸ τῶν περὶ δρόμους ἀμιλλωμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι. [βαλθίς δὲ καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκαρσίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἐτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὴν δρᾶσιν, ἀφαιρούμενοι ἀφίεσαν τρέχειν. Ἄλλως. ἢ ὑπὸ τὴν ὑσπληγαγινόμενη γραμμῇ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλθίς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλεσθαι βάδην. πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἀρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἄλμεις ἄλβις, ὕπερβιβασμῷ βαλθίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βάλω.]

1161. ὑποθεῖν οὐκ ἔδω : Ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, καὶ ἐμποδὸν ἵστασθαι.

1163. ἐγὼ θρύψομαι : Ἀντί τοῦ συντριβήσομαι ἢ σφόδρα τρυφήσω καὶ σεμνουῦμαι. [μαζίσκη δὲ, ἄρτον 45 πεφυραμένον.]

1167. ἐκ τῶν ὀλῶν : Ὅλαι αἱ μεθ' ἄλῶν μεμιγμέναι κριθαί, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. πάλιν δὲ εὐφωδῆς ὑπομιμνήσκει τῶν ἐν Πύλῳ.

1168. μεμυστιλημένας : Κατειργασμένας ἤδη καὶ 60 ἐτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. — μυστίλας : Μυστίλη ὁ κοῖλος ψωμὸς, ψίγιον, δρᾶς χειρός. Vicl.

1169. δύο εἰσὶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων νοαί, ὃ τῆς πολιადὸς καὶ ἡ χρυσελεφαντίνη, ἣν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν σκύλων κατεσκευάσαν Φειδίου πλάσαντος.

Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἀγάλματος εἶπε διὰ τὸ μέγεθος τῆς μάξης. γ.

1170. ὡς μέγαν : Λεληθότως σεμνολογεῖ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος [διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ μέγαν, ὡς περὶ καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐν χειρὶ ἐλεφαντίνῃ 5 τὴν λευκότητα καὶ λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἕκαστος δὲ φιλονεικεῖ δεῖξαι τὴν τῆς Ἀθηναίων εὐνοίαν ἐν τῇ πόλει, ὡς εἰ τοῦτο δεῖξαι, καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἶσται δὴλην παῖσαι πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν.]

1171. ἐγὼ δ' ἔτνος γε : Ὅτι τὰ ὄσπρια ἐν τῇ ἐψήσει 10 διαθρύπτονται. πάλιν δὲ τὸ ἐν Πύλῳ κατορθώμα [διὰ τοῦ Πυλαιμάχου].

1173. προϊσταται καὶ φυλάσσει. γ.

1174. ὑπερέχει σου : Ἀντί τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερασπίζει σου. ἀντί δὲ τοῦ εἰπεῖν περικεφαλαίαν, εἶπε 15 χύτραν [ὡς μάγειρος].

[τὴν χύτραν : Ἀντί τοῦ εἰπεῖν χεῖρα.]

1177. ἡ Φοβεστράτη : Ἡ φοβούσα τὸν στρατόν. ἐξῆς δὲ τὰ ἐπιθέτα τῆς θεοῦ.

1179. καὶ χολικός : Χολικός τὰ παχέα ἔντερα. χολικός 20 δὲ καὶ ἡνύστρου ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκατώδη κρέα. τομὸν δὲ, οἶον τέμαχος. ἡνύστρου δὲ ἢ κάτω κοιλία.

1181. ἡ Γοργολόφα : Ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. ἐλατῆρ δὲ, πέμματος εἶδος. 25 τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτά, ὧν εἷς καὶ Εὐριπίδης. ἐπαίξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικά τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν.

1185. ἐντερονείαν : Τὰ ἐγκοιλία τὰ ἀπὸ τῆς τροπίδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερονεία καλεῖται. Ἄλλως. 30 οἱ μὲν, τὸ τῶν νεῶν ἕδαφος. οἱ δὲ, τὰ ἐγκοιλία. βέλτιον δὲ, τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδιδανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. [καὶ ἡ ἐντερονεία δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὄφειλε συστέλλειν τὸ α καὶ παροξύνειν.] οὕτω γὰρ τὴν ἐντερονείαν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν 35 εἶπεν, ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεῆς, ὃ ἐστὶ συνεκτικώτατον, ἧτις ἐστὶ τροπίς. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται. φησὶ δὲ ὁ κωμικός

εἰ τὰς τριῆρας ἐντερονείαν ἢ θεός.

εἰ μὴ ἄρα ποιητικὴ ἐστὶν ἡ ἔκτασις.

1187. τρία καὶ δύο : Τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον 40 καὶ δύο οἴνου. ἀρίστη δὲ κρᾶσις οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία.

1189. ἐνετριτώνισεν : Εὐκαίρως τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, ἵνα παῖξῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ 45 δηλοῦν ὅτι ἡ Ἀθηναῖα τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἢ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν κραμάτων. ἢ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιβύης, παρ' ᾧ ἐτέθη ἡ Ἀθηναῖα. βωμολόχον δὲ, πανούργον, ληστρικόν.

1192. διὰ τὰ κρέα. γ.

1195. δρᾶς τάδε : Τὰ λαγῶνα δαίκνυσιν αὐτῷ καὶ χλευάζει ὡς οὐκ ἔχοντα.

1196. τίνες : Οἱ μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἢ ἢ τίνες. οἱ δὲ, τοῦ Κλέωνος, ἢ ἢ ἐρωτηματικῶς τίνες.
1198. ποῦ ποῦ : Ὁ Ἀγοράκριτος μεθόδῳ χρῆται πρὸς Κλέωνα, καὶ ἀρπάζων τὰ τοῦ Κλέωνος λαγῶα δίδωσι τῷ δήμῳ.
- οὐκ ἐάσεις : [Λεῖπει] ἐπιφοιτῆσαι.
1201. καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου : Ἡρπασας δηλονότι ἀπὸ Δημοσθένους τοῦ στρατηγοῦ.
1202. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ : Τοῦτο πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰδῆσθαι γὰρ λέγειν ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλέ μοι, ἥρπασα δὲ ἐγώ. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ.
1205. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. V.
1206. ὑπεραναιδισθήσομαι : Τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἶον, ἀναιδέστερός μου φανήσεται.
1210. νομισθεῖην. V.
1211. τὴν ἐμὴν κίστην : Τὴν κιβωτόν. ταύτη δὲ διενήνοχεν, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ ἐμᾶτιον καὶ χρυσῶν, ἡ κιβωτός.
1212. ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. V.
1215. διχῶς. ἅπαντα γὰρ σοι πατρίδιον παρεφόρου. V.
1216. τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ : Ἀντὶ τοῦ οὐ δωροδοκεῖται. τὴν τοῦ ἀλλαντοπόλου δὲ φησιν, ὅτι πάντα τῷ δήμῳ παρέθηκεν.
1219. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολλὸν τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. V.
1220. τυννουτονί : Συλλαβῶν τοὺς δακτύλους, φησὶ Φαινός, ἀντὶ τοῦ μικρόν.
1225. ἐγὼ δὲ τυ : Τὸ τὸ Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ σέ. ἐπαίξει δὲ παρὰ τὸ δωροδοκεῖν, Δωριστὴν εἰρηκῶς. τὸ δὲ ἐστεφάνησα ἀντὶ τοῦ, στεφάνους ἐτίμησα. δημοσίᾳ γὰρ ἐτίμηθη ὁ Κλέων στεφάνῳ. μιμεῖται δὲ τοὺς εἰλωτας, ὅταν στεφανώσῃ τὸν Ποσειδῶνα.
1233. εἰ τι ξυνοίσεις : Εἰ συμφωνήσεις καὶ μεθεξῆς.
1236. εὐστραις : Ἀντὶ τοῦ φλογίστραις, ὅπου τὰ ἱερεῖα θύεται. λέγει δὲ ὡς μάγειρος. Ἄλλως. ἐν τοῖς μαγειρείοις. εὐστρα γὰρ τὸ μαδιστήριον, ἀπὸ τοῦ εὐεῖν καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. τὸ δὲ ἡμοσττόμη, ὡς πρὸς μουσικὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμεν. Ἄλλως. εὐστρα ἢ ὠρίμη κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφικαυτὶς παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν λήϊον προσαγορεύουσιν ὠραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρώιμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδεύουσιν εἶναι εἰς τροφήν.
1239. ἀντὶ τοῦ ἐμάνθανον. V.
1240. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων : Ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.
1241. τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. V. Θ.
1247. [ὄνιον : Εὐώνον. ὅπου τὸ ταριχῶπιλεῖον, ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται.]
1249. κυλίνδεν' εἶσω : Ἐαυτὸν λέγει ὁ Κλέων. ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδεν' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.
1251. σέ δ' ἄλλος τις : Λεῖπει ἀνὴρ. παρῶδησε δὲ τὰ ἐξ Ἀλκῆστιδος Εὐριπίδου [179]. ἔχει δὲ οὕτως, σέ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτῆσεται, σώφρων μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.
1253. Ἑλλάντιε Ζεῦ : Ἑλλάνιος Ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ αὐχμοῦ ποτὲ γενομένου, ὅτε Αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς Πανελλήνας ἐξιλεώσατο τὸν Δία. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἀλλαντοπόλης, εἰληφῶς τὸν στέφανον. Ἑλλάνιος δὲ ὁ Ζεὺς τιμᾶται [ἐν Αἰγίνῃ].
1254. καλλίνικε : Τοῦτο λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπόλην.
1256. Φανός : Σύμμαχος φαίνεται τις γραμματεὺς οὗτος. τῶν πάνυ σπανίων ὄνομα κύριον. κωμῶδῃ δὲ αὐτὸν ὡς φιλόδικον. Φαινός δὲ φανός ὁ καταγγέλλων καὶ φανεροποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἡ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὃ ἐστὶ συκοφαντεῖν. Φανός γὰρ κακοπράγμων ἐγένετο φιλόδικος γραμματεὺς. ἐπὶ δήμου δὲ, ὑπογραφεὺς ἐλέγετο, ὃ δὲ τοῦ βουλευτηρίου ἀντιγραφεὺς. δημοσίῳ δὲ γενομένου ἔγραφον ἀμφοτέροι τὰ λεγόμενα.
1262. τῇ Κεχηναίων πόλει : Ἀθηναίων. ὡς ληρούτων αὐτῶν. ἐπαίξει παρὰ τὸ Ἀθηναίων. ἀπὸ δὲ τοῦ κεχηγνέαι ἐλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.
1263. τί κάλλιον ἀρχομένοισι : Τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου [fr. 59], ἔχει δὲ οὕτως « τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ βαθύζωνόν τε Λατῶ « καὶ ὁσῶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι. » κορωνίς δὲ ἐξίασι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ ἐστὶ συζυγία ἐπιρρηματική. ἥς αἱ μὲν μελικαὶ περίοδοι δεκάκωλοί εἰσι. καὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες, [ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου δίμετρον ὑπερκατάληκτον]. τὸ δὲ β' δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δυσυλλαβίαν. [τὸ τρίτον ἐξ ἐπι- τρίτου δευτέρου, χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττωνος τρίμετρον ἀκατάληκτον.] τὸ δ' τροχαϊκὸν τρίπουν ἐφθήμερες. τὸ ε' ἐπικὸν ἐφθήμερες. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' προωδικὸν δωδεκάσημον διάφορον προσέλαβε. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν [τρίμετρον ἀκατάληκτον]. τὸ ι' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. [ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκία. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν ὁμοίαν καθ' ἕκαστον ἑαυτῆ. ἥς τὸ τελευταῖον δυεῖν διπλαῖν κατ' ἄμφω τάχρα σημειοῦται.]
1268. μηδὲ Θούμαντιν : Οὗτοι πένητες διεβάλλοντο. [καὶ ὁ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ, ὁ δὲ Θούμαντις ὡς πένης καὶ μάντις.] δεῖ οὖν, φησὶ, τοὺς μὲν ἵππεας ἐπαινεῖν, ἐκείνους δὲ τοὺς πένητας μὴ διαβάλλειν. ἀνέστιον : Ἄοικον. Vict.
1270. θαλεροῖς δακρύοις : Ἀντὶ τοῦ, μετὰ δακρύων ἰκετεύει σε τῆς πενίας ἕνεκεν, ἀπαλλαγῆναι ταύτης ἀξίῳ. ἰκετεύει δὲ ἀπτόμενος τῆς σῆς φαρέτρας διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

1274. λοιδορήσαι : Τῆς παραβάσεως ἐστὶ μέρος [τὸ ἐπίρρημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ἰς', ἔσω νενευκιά διπλῆ περατούμενον. ἔχει δὲ καὶ ἀντεπίρρημα καθ' ἑκάστον ὁμοιον ἑαυτοῦ. οὐ ἐπὶ τῇ 5 τέλει κορωνίς.] κωμωδεῖ δὲ καὶ καθάπτεται Ἀριφράδους ὡς ἀσελγαίνοντος καὶ ἀσχημονοῦντος αἰσχρῶς, καὶ παρὰ φύσιν προσιόντος ταῖς γυναίξιν. τὸ δὲ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμῇ γίνεται τοῖς ἀγαθοῖς.

1276. ὃν δεῖ πόλλ' ἀκούσαι : Οἶον, ὃν δεῖ λοιδορηθῆναι. λέγει δὲ τὸν Ἀριφράδην.

1277. οὗτος ἦν ἐνδῆλος : Ὅν θέλω λέγειν ὑμῖν οὐκ ἐστὶν ἐπίσημος. τούτου χάριν δι' ἑτέρου τοὺς τρόπους δηλοῦσαι θέλω. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Ἀριγνώτου μὲν γινωσκόμενου, Ἀριφράδους δὲ ἀσήμου ὄντος, ἀπὸ δὲ 15 τούτου γινωσκόμενου. Ἄλλως τὸν Ἀριφράδην λέγει. Ἀριφράδους δὲ δύο παῖδες, Ἀριγνώτος καὶ Ἀριφράδης ὁμώνυμος τῷ πατρὶ.

1278. Ἀριγνώτων γὰρ : Ἀντὶ τοῦ, ἔστι γὰρ δῆλος, καὶ οὐκ ἐστὶν ὅστις οὐκ οἶδεν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Ἀριγνώτος διεβάλλετο καὶ ὡς ἀρρητοποιός. Ἀριγνώτος δὲ 20 οὗτος κιθαρωδὸς ἦν. διόπερ καὶ τὸν ὄρθιον νόμον ἔφη αὐτὸν εἰδέναι. δοκεῖ δὲ καὶ παροιμιώδης εἶναι ὁ λόγος, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μελαν. παρὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν. εἰρωνεύεται δὲ πρὸς αὐτόν, ὅτι οὐκ ἂν αὐτοῦ 25 ἐμνήσθην χρηστοῦ ὄντος, εἰ μὴ εἶχε πονηρὸν ἀδελφόν. ὁ γὰρ Ἀριγνώτος ὑστατος ἦν.

1279. ὅστις ἦ τὸ λευκὸν : Ἀρίσταρχος· παρὰ τὸ λεγόμενον, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μελαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀριγνώτων κιθαρωδὸν, ὃς ἦδε τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκὸν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο τῷ 30 τότε χρόνῳ. Ἄλλως παροιμία ἐπὶ τῶν πάντων φανερωῶν. ὃ οὖν θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μελαν, ὃ μὴ ἐπιστάμενος.

1281. τοῦτο μὲν καὶ βούλεται : Τὸ εἶναι δηλονότι πονηρός.

1285. ἐν κασαυρίοις : Διχῶς, ἐν κασαλβίοις, ἀντὶ τοῦ, ἐν πορνείοις.

τὴν ἀπόπτυστον δρόσον : Τὴν τῶν αἰδοίων φησί, τούτεστι τὸ σπέρμα.

1286. ἐσχάρας : Τὰ χεῖλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

1287. Πολυμνήστεια : Μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρωδὸς δὲ οὗτος ἦν. κωμωδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰώνυχος ὁμοιοὶ ἀρρητοποιοί. Κρατίνος

καὶ Πολυμνήστει' ἀεῖδει, μουσικήν τε μανθάνει.

1289. ἐκ ταῦτοῦ : Ὅτι αἰσχρὸν τὸ τούτων ποτήριον, διὰ τὸ λείγειν αὐτούς.

1290. Εὐριπίδεια ἢ παρωδία ἐξ Ἰπολύτου [374]. γ.

1291. φροντίσι συγγεγένημα : Ἐκ τοῦ « ὅστις οὖν 50 τοιοῦτον ἄνδρα » φασὶ τινες Εὐπολίδος εἶναι τὴν παρὰ βασιν, εἰ γε φησὶν Εὐπολὶς « ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ »

1293. ἐσθίει Κλεώνυμος : Τοῦτον ὡς δαπανηρὸν καὶ

πολλάκις ἐσθίοντα διαούρει, ἅμα δὲ καὶ δειλόν. [ἐρεπτόμενον δὲ εἶπεν ἐμφαντικῶς ὡς ἐπὶ κτήνους. σιπύης δὲ, τῆς ἀρτοθήκης, οἶονεῖ σιτοθύης τινὸς οὔσης. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.]

1298. ἴθ' ὦ ἄνα : Πορεύθητι. ὡς καὶ τὸ γεινιῶν αὐτῷ 5 φοβουμένων τῶν ἐξωθούτων αὐτόν.

1300. φασὶν ἀλλήλαις : Σωματοποιεῖ τὰς τριήρεις.

1302. οὐδὲ πυνθάνεσθε : Οὐδὲ αἰσθεσθε. ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίονος Εὐριπίδου. τὰς μηδέπω δὲ πλευσάσας παρθένους εἴρηκεν, τὰς δὲ πλευσάσας 10 γραίας. [Καρχηδὸν δὲ] πόλις Θράκης περὶ τὸ Βυζάντιον.

1304. ὀξίνην : Ὅξιδες ἢ καλοῦμεν ὀξυβάφια. λυγνοποῦς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δὲ τὰ κεράμια, ἃ ἐστὶν ὄξους δεκτικά. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν 15 ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθὺς ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. μετ' αὐτὸν γὰρ ἐπολιτεύσατο.

1306. Ὅτις ἀνδρῶν : Ὅτις ἦν οὕτω δεδομένη τριηράρχη, μὴδὲ πλευσάσα, ἀλλὰ νεωστὶ κατασκευασθεῖσα, ἣν ἄνω εἶπε παρθένον.

1307. λείπει τὸ ὦ Ζεῦ καὶ τὸ δοθῆναι αὐτῷ. γ. Θ.

1308. ὑπὸ τερηδόνων : Σηπεδόνων, ἢ σκυωλήκων.

1309. οὐδὲ Ναυφάντης : Πεποιήται ταῦτα τὰ ὀνόματα παρὰ τὴν ναῦν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀρξεί.

1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ : Ὡσανεῖ εἰλεγεν, 25 εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμι κἀγὼ. οὐχ ἁπλῶς δὲ, ἀλλ' οἷον εἰ χολὴν ἔχω. ἀπὸ τούτου τὸ πευκεδανόν.

1312. εἰς τὸ Θησεῖον : Ἐνταῦθα οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν ἀστυλὴν ἔχον.

ἐπὶ τῶν σεμνῶν : Εἰς τὸ τῶν Ἐρινύων ἱερόν. καὶ ἐν- 30 ταῦθα δὲ οἱ οἰκεταὶ ἐφευγον.

1313. ἐγγανεῖται : Καταπτύσειεν, ἐνουβρίσειεν. σκάφας δὲ, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα. [λύχνους δὲ, ὅτι λυγνοπώλης ἦν.]

1316. εὐφημεῖν γρηΐ : Στίχοι ἐν ἐκθέσει ἀναπαισι- 35 κοὶ τετράμετροι καταληκτικοί ἰε'. [ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]

1317. [ὄϊς ἢ πόλις : Ὅτι φιλόδοκοι ἦσαν Ἀθηναῖοι. παιωνίζεον δὲ, ὕμνον παιζῶνα ἄδειν.]

1320. ἐφ' ὅτω κνισῶμεν ἀγυῖας : Ἔθουον γὰρ πρὸ 40 τῶν εὐαγγελίων πρὸ τῶν πυλῶν ἕκαστος ἀγυῖας δὲ, τοὺς ἀγυαίους θεοὺς. ἀντὶ τοῦ, θυσίας ἐπιτελοῦμεν τοῖς θεοῖς. [Ἄλλως. ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγυαῖς ἱσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν, ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἶεν, ἐπινεύσαιεν ταύταις, εἰ δὲ τοῦναντίον, 45 ἀποτρέψαιεν. — κνισῶμεν : Κνίσσα ἢ ἀναθυμῖασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις, ἀτμός, καπνὸς τῶν θυσιῶν. Vict.]

1321. ἐφεψήσας : Καλῶς, ὡς μάγειρος. ὡσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος [in Διονύσου τρο- 50 φοῖς] ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεῶσαι ποιῆσαι [μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως,

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἠβῶοντα,

γῆρας ἀποκύσασ' εἰδυῖσι πραπίδεςσι,
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέθρσι.

Φερεκυδῆς δὲ καὶ Σιμωνίδης τὸν Ἰάσονα.]

1323. Ἰοστεφάνοις : Ἰω στεφανουμέναις. Ἴον δὲ καὶ
8 λευκὸν ἄνθος καὶ μέλαν.

1325. Ἀριστείδη πρότερον : Ἄριστοι ἐγένοντο ἀμ-
φότεροι, Ἀριστείδης τε ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος καὶ
Μιλτιάδης ὁ στρατηγός. οὗτος ἐν Μαραθῶνι ἐστρατή-
γησε. τοιοῦτος οὖν, φησὶν, ὁ δῆμος καὶ ἐν τοιαύτῃ κα-
10 ταστάσει, οἷος ἦν πολιτευομένων ἐκείνων.

1327. ἀλλ' ὀλολύξατε : Εὐξασθε, ἀνευφημήσατε
καὶ Ὅμηρος [Π. Ζ, 301] « αἱ δ' ὀλολυγῆ πάσαι. »

1329. [ὦ ταί λιπαραὶ : Ἀπὸ Πινδάρου (fr. 46) παρῶ-
δῆται.]

15 ἀριζήλωτοι : Πλήρεις, ἢ γέμουσαι κατορθωμά-
των.

1331. τεττιγοφόρος : Ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τὸ
παλαιόν, τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην, ὡς
Θουκυδίδης [I, 6]. οὗτω δὲ οἱ εὐγενεῖς ἐφόρουσαν καὶ παῖ-
20 δες καὶ ἄνδρες πλέκοντες τὴν κεφαλὴν.

1332. οὐ χοιρινῶν ὄζων : Ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο
πρότερον πρὸ τῶν ψήφων. εἰσὶ δὲ τινες κόγχοι θαλάσ-
σιαι. σπονδῶν δὲ, τῆς εἰρήνης. — καταλείπτος : Κα-
τάστακτος, ἀπὸ τοῦ καταλείβω. *Victor*.

25 1334. καὶ τὸν Μαραθῶνι : Εἰκότως τούτου ἐμνημό-
νευσεν, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι μόνοι ἐν Μαραθῶνι τοὺς
βαρβάρους ἐνίκησαν. ἢ γὰρ ἐν Σαλαμῖνι νίκη καὶ ἢ
ἐν Πλαταιαῖς ἐδόκει κοινὸν ἔργον εἶναι πάντων Ἑλλή-
νων. Ἄλλως, μόνον τούτου μέμνηται, ὅτι τὰ μὲν
30 ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πάσα ἢ Ἑλλὰς ἐποίησε κατὰ
τῶν βαρβάρων, τὰ δ' ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι.

τροπαῖοι : Τῆς κατὰ τῶν βαρβάρων νίκης καὶ τοῦ
τροπαῖου ὅπερ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι καταναυμαχί-
σαντες αὐτοῦς [καὶ νικήσαντες].

35 1335. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν : Ἐν ἐκθέσει ἱαμβοὶ τρί-
μετροὶ καταληκτικοὶ οὗ, καὶ μετὰ τὸ τελευταῖον κο-
ρωνίς ἢ τοῦ δράματος.

1337. ἀλλ' ὦ μέλε : Τὸ ὦ μέλε οὐκ ἐπὶ βλασφημίας
ἔταττον.

40 1340. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ : Εἰ τις πρὸς χάριν λέγων κο-
λακεύσει σε ἐρᾶν σου προσποιοῦμενος. τοιοῦτος γὰρ οἱ
στρατηγοὶ ἐκολάκευον τὸν δῆμον βήμασιν.

1344. ἀνωρτάλιζες : Ἐμετρωρίζου καὶ μέγα ἐφρό-
νεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίζου, ὠρχοῦ, ἐπήρου, καὶ τα-
45 χέως ἐπίστευες πρὶν δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται
ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτερούσεσθαι ὀρνίθων. Ἄλ-
λως. ὄρω ἐστὶ βῆμα βαρυτονον. ἐνθεν [Hom. Π. Μ,
279] « ὅτε τ' ὄρωτο μητιέτα Ζεὺς. » ἀφ' οὗ ὄνομα
βηματικὸν ὄρωτος, καὶ ὄρωτ' ὄρωμα. τὸ δὲ ὄρωτ' ὄρωμα
50 ποιεῖ τὸ ὄρωτίζω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τῆς ἀλ συλλαβῆς
ὄρωταλίζω. δηλοῖ δὲ τὸ ὄρωταλίζειν τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ
νήπια τῶν παιδίων, οἷον ὄρωσειν ποιεῖν εἰς ὕψος. κα-
τεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, ἥντινα
εἶδει κινεῖσθαι.

κάκερουτίας : Τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν
κερατοφόρων ζώων, ὅτι εὐειδῆ γίνεται μετρωρίζοντα
τὴν κορυφὴν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν,
ἠγάλλου τοῖς κέρασιν. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφουόντων
ἢ λέξις. ἐξῆς οὖν τοῦ πτεροφύτου εἶπε τὸ κερατο-
6 φρεῖν.

1347. ἐξεπετάννυτο : Ἀντὶ τοῦ ἐξηνοίγετο, τουτέστι
βραδίως ἐπέιθου τοῖς λέγουσι.

1348. σκιαδῖον : Σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ γυναῖκες
[αἱ κανηφόροι *Vict.*] παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θεο-
10 ρούσαι [εἰς τὰ Ἑλευσίνια *Victor.*] ὑπὲρ τοῦ μὴ καίε-
σθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκτείνεται δὲ καὶ συστέλ-
λεται πρὸς τὸν κατεπεύγοντα καιρὸν.

1352. καταμισθοφορῆσαι : Εἰς μισθὸν ἀναλώσαι,
μισθὸν διδοῖναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις, 15
τὸν δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν. [παραδραμῶν δὲ,
παρευδοκιμήσας.]

1354. τί κύπτεις : Ὡς αἰσχυνθέντος αὐτοῦ. δεῖ δὲ
νοεῖν ὅτι ὁ δῆμος ἀκηχοῦς ταῦτα ὑπὸ αἰδοῦς κατέκυ-
πτε καὶ εἰς τὴν γῆν ἀτενῶς ἀπέβλεπεν αἰδοῦμενος ἐφ'
20 οἷς ἐδόκει μὴ καλῶς πράττειν.

οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς : Οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς
καὶ ἡσυχίαν σχήσεις;

1358. ξυνήγορος : Προστάτης ὑπὲρ τιῶν λέγων.
Victor.

1360. εἰ μὴ καταγνώσεσθε : Εἰ μὴ κατακρινεῖτε
καὶ καταδικάσετε.

1362. εἰς τὸ βάραθρον : Τόπος Ἀθήνησι βαθύς,
ὅπου καὶ τοὺς Δαρείου πρέσβεις ἔβαλον. πάντα δὲ τὰ
ἐκεῖ βαλλόμενα ἀφανῆ ἐποίει. 30

1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος : Ὅτε γὰρ κατεπόντουν
τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἐκρέμων. [ἀντὶ δὲ τοῦ
εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρολον εἶπεν.] φαίνεται δὲ ὁ Ὑπέ-
ρολος ἦδη εἰσθᾶς εἰς τὴν πολιτείαν. λέγεται δὲ λάρυγξ
καὶ φάρυγξ. 35

1366. ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς : Πολεμίας. τὰς
τριήρεις δὲ φησι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα φορτηγὰ
εἰσιν.

1368. ὑπολίσποις : Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες λε-
πτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια ἀπὸ Θεσείως. ὑπόλισπα δὲ 40
τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λι-
σπόπυγὰς φασί. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θεσείως
μῦθον, ὅτι ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους κατέλι-
πεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγὴν. νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν
ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων 45
ὄντων. Ἄλλως. ἐστενωμένοις. τοιαῦται δὲ αἱ πυ-
γαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν.

1369. ἐν καταλόγῳ : Ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐν τοῖς
πίναξιν, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ
ὀνόματα. ἐκαλοῦντο γὰρ κατάλογοι. [κατὰ σπουδὰς 50
δὲ, κατὰ ἄλλου σπουδῆν.]

1372. τὸν ὄρπακα : Δειλὸς γὰρ καὶ βίψασις ὁ
Κλεώνυμος. [οὗ καὶ ἐν Νεφέλαις μέμνηται.]

1373. οὐδ' ἀγοράσει : Οὐ νῦν ἐν ἀγορᾷ διατρέψει.

1374. Κλεισθένης καὶ Στράτων : Γύννιδες οὗτοι καὶ πιττούμενοι τὰ γένεια, λείοι δὲ καὶ μαλακοί.
1375. τὰν τῶ μύρω : Οὕτως Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες.
1377. Φαίαξ : Δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. κωμωδεῖται δὲ ὡς παρακρούων τὰ μειράκια [καὶ ἐξαπατῶν].
- 10 1378. συνερκτικός : Συνεῖρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναί δυνάμενος εὐκόλως. περαντικός δὲ, πέρας ἐπιτιθεῖς τοῖς λόγοις.
1379. χρουστικός : Τὰ ὄτα τῶν ἀκροωμένων κρούων τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων.
- 15 1380. καταληπτικός : Προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας ὥστε θόρυβον μὴ κινήσει.
1381. καταδακτυλικός : Ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικός κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ προκτοῦ. τοῦ λαλητικοῦ δὲ, τῶν λαλούντων ταῦτα, τῶν περὶ Κλεισθένη καὶ Στράτωνα. ἄδηλος δὲ ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον. ἄδηλον γὰρ τίς τίνι λέγει.
1384. ὀκλαδίαν : Ὀκλαδίας ὁ συγκεκλασμένος δίφρος καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος.
- 25 1385. καὶ παῖδ' ἐνόρχην : Ἐπειδὴ παρὰ τοῖς βαρβάροις σπάθωνες, οὗτος ἐνόρχην δίδωσι.
1396. [τοῦτον : Τὸν παῖδα. παίζει δὲ, περαίνειν καὶ κύφειν ποιεῖ κακεμφάτως.]
1398. τριακοντούτιδας : Πόρνας εἰσφέρει. διὸ καὶ φησὶν, « ἐξέστιν αὐτῶν κατατριακοντούτιστα » [τουτέστιν εἰς συνουσίαν λαβεῖν].
1399. σπονδᾶς : Σπονδᾶς ἐσπέισαντο μετὰ Εὐβοίας ἢ ἄλλωσιν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.
1390. ὡς καλαί : Εἰσῆλθον αἱ σπονδαὶ ἐταῖραι ὠραῖαι [τὰς ὄψεις], ὑποκρινόμεναι τὰ πρόσωπα τῶν σπονδῶν, πρὸς ἃς λέγει ὁ δῆμος.
- 10 1392. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν : Μετὰ γὰρ τὴν Κλέωνος καὶ Βρασίδου τελευτὴν σπονδαὶ τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐγένοντο τριακοντούτιδες. οὗτοι γὰρ ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. ἀποθανόντων δὲ αὐτῶν ἐγένοντο αἱ σπονδαί.
- 15 1399. τὰ κύνεια μιγνύς : Συμφύρων τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ὅτι καὶ οἱ μάγειροι τὰ κρέα μιγνύουσιν. [ἔθος γὰρ αὐτοῖς μιγνύειν κρέα προβάτων τε καὶ αἰγῶν, καὶ προτιθέναί ὡς μόνων προβάτων, καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀφελεστέρους.]
- 20 1401. τὸ λούτρον : Τὸ ἀπόλουμα καὶ ῥυπαρὸν, ὃ ἐστὶ, τὸ ἀπόλουτρον. [ἐς τὴν ἔδραν δὲ, εἰς τὴν προεδρίαν.]
1406. τὴν βατραχίδα : Εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χροῖμα.
- 25 1407. ἐκφερέτω : Αἰρόμενος ἐκφέρεται ὁ Κλέων. τὸ δὲ ἐξῆς, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν οἱ ξένοι οἷς ἐλωβᾶτο.